

[Mr. Speaker]

[24th March 1955]

'That leave of absence be granted to Sri M. K. Padmaprabha Gounder, M.L.A., till the end of this session from the date of his absence.'

The motion was put and carried and leave of absence was granted.

MR. SPEAKER:—"Discussion on the Supplementary Statement of Expenditure for the year 1954-55 will commence now. I allot 10 minutes for each speaker. The hon. Member Sri C. H. Kanaran will initiate the debate."

IV.—GENERAL DISCUSSION ON THE SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR THE YEAR 1954-55.

9-35
a.m.

* SRI C. H. KANARAN:—"മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ഈ സപ്ലിമെന്ററി ഹിസ്ട്രികൾ പരിശോധിച്ചാൽ പലയിനങ്ങളിലും എന്തുകൊണ്ടാണ് ഇത്രയധികം ചിലവു വലുതിട്ടുള്ളതെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി ധാരാളം സംശയങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. ഈ ചെലവിനങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിനും മുൻകൂട്ടി കാണാൻ കഴിയാത്തതായിരുന്നോ, പെട്ടെന്നു രേഖപ്പെടുത്തിയ ആവശ്യങ്ങളെന്നോ എന്നു നാം ഒന്നു പരിശോധിച്ചുനോക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ലാൻഡ് റവന്യൂ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനുമായി ഒരു തുക ആവശ്യപ്പെടുന്നുണ്ട്. ലാൻഡ് റെവന്യൂ എടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള അധികച്ചെലവു നിർവ്വഹിക്കാനാണ് ഈ തുക ചെന്നിരുന്നത്. ലാൻഡ് റെവന്യൂ വളരെ അശ്വാശ്യമായ ഒരു കാര്യമാണ്. ഈ രാജ്യത്ത് എന്തെങ്കിലും ഭൂപരിഷ്കാരം ആരംഭിക്കണമെങ്കിൽ ഇവിടത്തെ ഭൂവുടമസ്ഥ സ്ഥിതികളെപ്പറ്റിയും ജന്മി-കുടിയാൻ ബന്ധം മെച്ചപ്പെടുത്താനും മറ്റും ശരിയായ വിവരമുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണ്. അതിനുവേണ്ടി എന്തെങ്കിലും അധികച്ചെലവു വേണ്ടിവന്നാൽ അതു ചെയ്യുന്നതും തെറ്റല്ല. പക്ഷെ ഈ തുക ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ എന്തിനുവേണ്ടിയാണെന്നു ഒന്നു പരിശോധിച്ചുനോക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ആഫീസിലും താലൂക്കും ആഫീസുകളിലും കൂടുതൽ ഓളകളെ വയ്ക്കാനും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു് അലവൻസ് കൊടുക്കാനുമാണ് തുക ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. പക്ഷെ നിർദ്ദേശമെന്ന പറയട്ടെ, അംശം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു് എന്തെങ്കിലും കൊടുക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശം ഗവണ്മെന്റിനും കാണുന്നില്ല. ഇത്ര വമ്പിച്ച തുകകൾ ചിലവുചെയ്തു ലാൻഡ് റെവന്യൂ എടുക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ അടിസ്ഥാനപരമായ ഭജനം ചെയ്യുന്ന അംശം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു് ഒരു ചെറിയ അലവൻസെങ്കിലും കൊടുക്കാൻ ഗവണ്മെന്റിനും സൗകര്യമുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു് വളരെ ചോദ്യമാണ്. അതിനെപ്പറ്റി ഗവണ്മെന്റ് ഒന്നുകൂടെ ആലോചിക്കേണ്ടതാണെന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ."

"അടുത്തതായി എനിക്ക് പറയാനുള്ളതു് സെയിൻസ് ടാക്സിനെപ്പറ്റിയാണ്. കൂടുതൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ വെച്ചു നികുതി പിരിക്കാനാണ് കൂടുതൽ തുക വേണമെന്നു പറയുന്നതു്. കുറച്ചൊന്നുമല്ല, ലക്ഷക്കണക്കിനുളള തുകയാണ് ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. ഇത്ര വമ്പിച്ച ചെലവുള്ള ഒരു ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനു പുലർന്നു നികുതി പിരിച്ചു ജനങ്ങളെ എന്തിനു ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നുവെന്നാണ് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നതു്. ബഹുമാനപ്പെട്ട നികുത്തൽ ചെയ്യ ഏകദേശനികുതി ഏറ്റെടുത്തുകൊണ്ട്, 40,000 രൂപയിങ്കൾ താഴെ വിലനയമുള്ള കച്ചവടക്കാരെ വിപണന കരനിയിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കുക, ഭക്ഷണപദാധനങ്ങൾക്ക് നികുതി കെട്ടുന്ന സമ്പ്രദായം പാടെ ഉപേക്ഷിക്കുക ഇങ്ങനെ പല ന്യായമായ കാര്യങ്ങളും ഈ സഭയിലെ അംഗങ്ങളും പുറത്തുള്ളവരും വളരെക്കാലമായി ഗവണ്മെന്റിനോടു് ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതേ നാം ചെയ്തിട്ടുള്ളതൊന്നു ഇനിപ്പം കൂടുതൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ വെച്ചു കൂടുതൽ വണം ചെലവുചെയ്തു കച്ചവടക്കാരെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നതിനുള്ള നടപടികളാണ് ഗവണ്മെന്റ് എടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. ഗവണ്മെന്റിനും പണമുണ്ടാകണമെന്നുള്ള വിചാരമല്ലാതെ രാജ്യത്തിലെ പരിതസ്ഥിതികളോ, കച്ചവടക്കാരോടേയും നാട്ടുകാരോടേയും ബുദ്ധിമുട്ടുകളോ ചിന്താവിചയമാകണമെന്നു രോന്നിയിട്ടില്ല. കച്ചവടക്കാർക്കു് എന്തു ബുദ്ധിമുട്ടു്? ജനങ്ങളല്ലേ നികുതി കൊടുക്കുന്നതു്? ഇതാണ്"

24th March 1955] [Sri C. H. Kanaran]

ഗവൺമെന്റ് പറയുന്നത്. നികുതി കൊടുക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കു കഷ്ടതയുണ്ട്. അത്ര പോലെ അത് പിരിച്ചെടുക്കുന്നതിനു കച്ചവടക്കാർക്കു എത്രമാത്ര ബുദ്ധിമുട്ടെന്നു നാം ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്. കണക്കുകൾ എഴുതി സൂക്ഷിക്കാൻ ചെറിയ കച്ചവടക്കാർക്കു വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ട്. ചെറിയ കച്ചവടക്കാരോടു ഗവൺമെന്റിനു വലിയ കരുണയാണെന്നാണ് പറയുന്നത്. ഷാപ്പ് ആട്ടിലെ ചില വ്യവസ്ഥകളിൽനിന്നു ഗവൺമെന്റ് അവരെ ഒഴിവാക്കിയതിനാലാണ്. ചെറിയ കച്ചവടക്കാരോടു ഇന്ത്യയിലും കരുണ കാണിക്കുന്ന ഗവൺമെന്റ് വിപ്ലവനികതിയുടെ കാര്യം വരുമ്പോൾമാത്രം ഒഴിഞ്ഞുപോയെന്നതാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. മൂന്നു മൂന്നിൽ കുറവും തൊഴിലാളികളുള്ള പീടിക കളെയെല്ലാം അടുത്ത കാലത്തു ഷാപ്പ് ആട്ടിലെ ചില വ്യവസ്ഥകളിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. തൊഴിലാളികളുടെ ശക്തിയായ എന്റിപ്പ്രൈസൈം പ്രതിഷേധത്തെയും വകവെക്കാതെയാണ് ഗവൺമെന്റ് ഇതു ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ചെറിയ പീടികക്കാരോടു ഗവൺമെന്റിന് അത്രയധികം കരുണയുണ്ട്! അപ്പോൾ പിന്നെ വിപ്ലവനികതിയിൽ നിന്നുകൂടെ അവരെ ഒഴിവാക്കുന്നതിന്നു എന്താണിത്ര വീരോധം? കൂടുതൽ പണം ചെലവുചെയ്തു കൂടുതൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെപ്പോലും നിയമിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പ് 40,000 ക.യു. രാജ്യ വിപ്ലവയുദ്ധ കച്ചവടക്കാരെ ഒഴിവാക്കുന്ന കാര്യത്തെപ്പറ്റിയും ബഹുമുഖനികുതി നിരത്തലാക്കി ഏകമുഖനികുതി ഏല്പിക്കുന്ന കാര്യത്തെപ്പറ്റിയും ഗവൺമെന്റ് അനുകൂല ആലോചിക്കേണ്ടതായിരുന്നവെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. വിപ്ലവനികുതിക്കുതന്നെ നാട്ടിൽ വലിയ എതിർപ്പുണ്ട്. പ്രത്യേകിച്ചും ഇക്കാര്യത്തിനുവേണ്ടി ഇന്നു രാജ്യത്തു പല വലിയ സമ്മേളനങ്ങളും നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഗവൺമെന്റ് നമ്മുടെ ആക്ഷേപിച്ച പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കാൻ ഗവൺമെന്റിന്നു മറുത്തുപറയണം അയച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതൊന്നും ഗവൺമെന്റ് അറിഞ്ഞുപോയില്ല.

“മറ്റൊരു സത്യം, ഹരിജൻ വെൽഫേർ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനുവേണ്ടി ഒരു തുക ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഹരിജൻ സ്കൂളുകൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള ചെലവുകളെല്ലാം ഹരിജനക്ഷേമവകുപ്പിലാണ് ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. ഈ രാജ്യത്തെ ഏറ്റവും ജനവിഭാഗങ്ങൾക്കും വിദ്യാഭ്യാസം നൽകാനുള്ള ചുമതല ഗവൺമെന്റുടേതാണ്. ആ സ്ഥിതിക്കു ഹരിജനങ്ങളുടെ വിദ്യാഭ്യാസച്ചെലവും വിദ്യാഭ്യാസഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുകയ്ക്കാണ് വേണ്ടത്. അത്ര ചെലവാതെ വിദ്യാഭ്യാസച്ചെലവിനുള്ള തുകകൾക്കു ഹരിജനക്ഷേമവകുപ്പിൽപ്പെടുത്തി ഹരിജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രത്യേകമായി വമ്പിച്ച തുകകൾ ചിലവാക്കുന്നുണ്ടെന്നു കരുതുന്നില്ലാത്തതാണു ഞങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്കു കാണുന്നത്. ഇക്കാര്യത്തെ ബഡ്ജറ്റിൽ ഹരിജനക്ഷേമവകുപ്പിനുവേണ്ടി ഒരു കോടിയിലധികം ഉറപ്പികർത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ അവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസച്ചെലവുകൾക്കായി വേരുകുന്ന സംഖ്യ കുതിച്ചാൽ ബാക്കിയുള്ളത് ചെറു തുകയാണ്. മറുത്തുപറയണം അപേക്ഷിച്ച ഹരിജനങ്ങൾക്കു പ്രത്യേകമായി ചിലവാക്കുന്ന തുക വളരെ ചെറുതാണ്.”

“ഇനി പോലീസ് ഡിമാൻറിനെപ്പറ്റി രണ്ടു വാക്കു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. ആവടി കോൺഗ്രസ്സിനു പോലീസ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനോടു ചെലവുകളും ഇതിൽപ്പെടുന്നുണ്ട്. ആവടി കോൺഗ്രസ്സിനു പോലീസിന്റേതായ ചെലവുകളും ഇതിൽപ്പെടുന്നുണ്ട്. ചിലവു ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നാണിരുന്നത്. വമ്പിച്ച സമ്മേളനങ്ങൾ നടക്കുമ്പോൾ ജനകൂട്ടത്തെ നിയന്ത്രിക്കേണ്ട ചുമതല പോലീസിനുണ്ട്. അതിനെ ഞാൻ നിഷേധിക്കുന്നില്ല. കഴിഞ്ഞ പൊതു കണ്വൻസിൽപ്പോലും അഖിലേന്ത്യാ കിസാൻ സമ്മേളനം നടന്നു. രണ്ടു ലക്ഷത്തിലധികം ആളുകൾ കൂട്ടിച്ചേർന്നു ആ സമ്മേളനത്തിനും പോലീസ് വന്നിരുന്നു. പോലീസിന്റെ സഹായവും നിയന്ത്രണവും അവിടെ ആവശ്യമായിരുന്നു. അങ്ങനെ വമ്പിച്ച തോതിൽ ജനകൂട്ടമുണ്ടാകുന്ന സാമയങ്ങളിൽ പോലീസിനെ അയക്കേണ്ടതു ആവശ്യമാണെന്നു. എങ്കിലും വാളങ്ങിയർമാരാണ് സമ്മേളനത്തിൽ അച്ചടക്കം പാലിക്കുന്നതിന്റെ പ്രധാന ചുമതല വഹിച്ചിരുന്നത്. ആവടി കോൺഗ്രസ്സിലും വാളങ്ങിയർമാരുണ്ടായിരുന്നു. സമ്മേളനസമയത്തു അച്ചടക്കം പാലിക്കുകയും ജനകൂട്ടത്തെ നിയന്ത്രിക്കുകയും ചെയ്യാനുള്ള ചുമതല മുഖ്യമായും അവക്കായിരുന്നുവെന്നതിൽ പോലീസിനു ഇത്ര വലിയ ചെലവു വരുമായിരുന്നില്ല. അത്യാവശ്യമായി വേണ്ട പോലീസിനെ മാത്രമേ ആവടിയിൽ അയച്ചിട്ടുള്ളൂവോ അതോ ഭരണക്കമ്മി പാട്ടിക്കാര്യത്തിനുവേണ്ടി പോലീസിനെ ഉരുപയോഗപ്പെടുത്തിയോ എന്നു വ്യക്തമായി അറിയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വാളങ്ങിയർമാർ ചെറുതുണ്ടു ജോലിയെല്ലാം പോലീസിനെക്കൊണ്ടു ചെയ്യിപ്പിച്ചുവെന്നു വിചാരിക്കാൻ ധാരാളം ന്യായം കാണുന്നുണ്ട്. ആവടി കോൺഗ്രസ്സിനു എത്ര പോലീസിനെ

[Sri C. H. Kanaran]

[24th March 1955]

അയ്യപ്പ, കോൺഗ്രസ്സ് എക്സിസിടൻസ് എന്നീ പേരിൽ അയ്യപ്പ, എന്തെല്ലാം പ്രശ്നങ്ങൾക്കുവേണ്ടി എവിടെയെല്ലാം അവരെ ഉപയോഗിച്ചു, കാരോ ഇനത്തിലും ഏതു ചെലവായി എന്നെല്ലാമുള്ള കണക്കുകൾ വിശദമായി അറിയിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

“വിദ്യാഭ്യാസ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനെപ്പറ്റിയും രണ്ടു വാക്കു പറയേണ്ടതുണ്ട്. ഏകാഭ്യാപകവിദ്യാലയങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റിനു ആലോചനയുണ്ടെന്നുള്ളതു നന്ദോക്താവഹതന്നെ. ഇന്ത്യാ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും അന്റിനാഷണൽ ഒരു ഗ്രാൻറ് കിട്ടുന്നുണ്ടെന്നും കാണുന്നു. ഈ സ്കൂളുകൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതൊക്കെപ്പം അവ നല്ല നിലയിൽ നടത്തുന്ന കൗൺസിൽ കൂടെ കുറച്ച ശുദ്ധവയ്ക്കണമെന്നാണ് എനിക്കു പറ്റിയുള്ളത്. ഏകാഭ്യാപകവിദ്യാലയങ്ങളിൽ കൂടുതൽ കുട്ടികൾ ചേർന്നുകഴിഞ്ഞാൽ കൂടുതൽ അഭ്യാപകന്മാരെ നിയമിക്കാൻ രാജസം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്, ഇന്ന് അക്കൗണ്ടിൽ ഗവണ്മെന്റ് വളരെ അമാന്തം കാണിക്കുന്നുണ്ട്. രന്നിമിത്തം ഈ സ്കൂളുകൾ ശരിയായി നടക്കുന്നുവെന്നു പറയാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത ഒരു നിലയാണുള്ളതു്. കൂടുതൽ കുട്ടികളുണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞാലും കൂടുതൽ അഭ്യാപകന്മാരെ നിയമിക്കുക എന്നൊരേപ്പാടു കാണുന്നില്ല. അക്കൗണ്ടു ഗവണ്മെന്റ് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നു എനിക്കു അപേക്ഷയുണ്ട്. ഈ അവസരത്തിൽ ഫീസ്സ് സൗജന്യമനുവദിക്കുന്ന സമ്പ്രദായത്തെപ്പറ്റിയും ഒരു വാക്കു പറയാനുണ്ട്. സാധാരണ ഫീസ്സ് മുഴുവൻ ഇളവു ചെയ്യുകൊടുത്താലും ട്രസ്റ്റുകൾ ഫീസ്സ്, അയ്മിഷൻ ഫീസ്സ് മുതലായവയുടെ കൗൺസിൽ യാതൊരു സൗജന്യവും കാണിക്കുകയില്ലെന്നു ഗവണ്മെന്റിനു വലിയ നിർബ്ബന്ധമുള്ളതായി കാണുന്നു. ബാക്കിയെല്ലാം ഇളച്ചുകൊടുക്കുമെങ്കിൽ ഇരുന്നൂറുശതമാനം എത്രയൊക്കെ ഇളച്ചുകൊടുത്തുകൂടാ? ദരിദ്രരായ കുട്ടികൾ രാജ്നന്ദനം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ കുട്ടികൾ ഇവർക്കുമാണ് ഫീസ്സ് സൗജന്യം കൊടുക്കുന്നത് അവർക്ക് ഫീസ്സ് കൊടുക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കിയിട്ടാണ് ഈ സൗജന്യം അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അതു് അവർക്ക് ശരിയായി പ്രയോജനപ്പെടണമെങ്കിൽ ട്രസ്റ്റുകൾ ഫീസ്സടക്കമുള്ള സകല ഫീസ്സുകളും ഇളവുചെയ്യുകൊടുക്കണം.

“മലബാറിലെ തൊഴിലില്ലായ്മ പുറനി പറയുകയാണെങ്കിൽ അതു് നിത്യനയനോണം ഈ സഭയിൽ വാദപ്രതിവാദത്തിനു വിഷയമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കൗൺസൽ. മദ്യനിരോധനം വന്നതോടുകൂടി അമ്പലനിലയിലും ചെത്തുതൊഴിലാളികൾക്ക് തൊഴിലില്ലാതെയായിട്ടുണ്ട്. അതിൽ ചുരുക്കം ചിലർക്കു് മറ്റു തൊഴിലുകളിൽ ഏല്പിക്കാമുള്ള സൗകര്യം കിട്ടിയിട്ടുള്ളു. ബാക്കി ഭൂരിഭാഗവും തൊഴിലില്ലാതെ, ജീവിക്കാൻ മാറ്റുചില്ലാതെ ഞെങ്ങിങ്ങിരിയുകയാണ്. ചക്കരച്ചെത്തിനുള്ള ചെലവുസർവ്വനവ ക്ഷിപ്രാൽ ഗവണ്മെന്റ് കൊടുക്കുകയില്ല. പൂജാജോ ഉണ്ടാകാൻവേണ്ടി ഒരപര്യോഗപ്പെടുത്തു്, അതുകൊണ്ടു് ചെലവുസർവ്വം കൊടുക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല എന്നാണ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ നിലപാട്. ഗവണ്മെന്റ് ഏല്പിച്ചതിനായ ഒരു പദ്ധതിയുടെ ഫലമായി അമ്പലനിലയിലും ചെത്തുതൊഴിലാളികൾക്കു് തൊഴിലില്ലാതായി എന്നുപറഞ്ഞാൽ അവർക്ക് തൊഴിലുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കാനുള്ള കടമ ഗവണ്മെന്റിനുണ്ട്. ഈ രാജ്യത്തെ ഒരു പ്രധാന വ്യവസായമാണ് ചക്കരനിർമ്മാണം. ഗവണ്മെന്റിന്റെ വഴിവിട്ട നയത്തിന്റെ ഫലമായി ഇന്നു നാട്ടിൽ ചക്കര കിട്ടാതെയായിട്ടുണ്ട്. ചക്കരയെ നശിപ്പിച്ചു വെല്ലുത്തിനു് പ്രോത്സാഹനം കൊടുക്കുന്ന ഒരു നയമാണ് ഗവണ്മെന്റ് സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ നയം മാറ്റി ചക്കരച്ചെത്തിനുള്ള ചെലവുസർവ്വം സുലഭമായി കൊടുത്തു് 50,000 തൊഴിലാളികൾക്കു് ജോലിയുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.”

9-40
a.m.

MR. SPEAKER:—“I have to tell the House that while speaking on the Supplementary Demands, hon. Members should refer only to points contained in the Explanatory Notes. They should not speak as if they are speaking on the General Budget.”

SRI Y. MANJAYA SHETTY:—“Mr. Speaker, Sir, while supporting the Supplementary Demands, I wish to say a few words. According to the statement of the Hon. Minister for Finance, Supplementary Grants are necessary on account of the additional expenditure incurred on the schemes provided in the Budget for

24th March 1955] [Sri Y. Manjaya Shetty]

1954-55 and on the new service schemes sanctioned by the Government in the course of the year. As these Demands for Grants are intended for further expenditure in connexion with the various schemes sponsored by the Government in the different spheres of their activities to promote the welfare and well-being of the people of the State, it is but proper that the Legislative sanction should be accorded to the grants demanded by the Government. Whatever may be the criticisms that may be levelled against the Government and their various policies by persons with political bias and prejudices, I can say with a little amount of pride that the State Government are doing their best to meet the needs and demands of every area in the State and also every section of the public with the ultimate object of evolving a socialistic pattern of society.

“ Sir, the increased expenditure on education is due to the opening of a large number of elementary schools in the State and the employment of a large number of teachers in these schools in pursuance of the policy enunciated by the Government of India to relieve the educated unemployed. Much criticism is levelled against the Government for opening single-teacher schools. I am of opinion, with my little experience about these schools in my constituency, that these schools are working well and efficiently. In most of the villages, villagers are coming forward very gladly to provide buildings and the necessary furniture. It may be stated that most of the schools on account of the increased strength may require additional teachers. Sir, the other day the Hon. Minister for Education was pleased to announce that additional teachers would be appointed wherever it is necessary. So I request the Government to issue instructions to Presidents of district boards to appoint additional teachers wherever it is necessary. I think it may not be out of place if I take this opportunity to congratulate the Hon. Minister for Education for announcing the pension scheme to be applicable to all elementary school teachers and also certain categories of teachers employed in secondary schools in this State. It may not be presumptuous on my part if I say that secondary grade and L.T. teachers working in high schools and all the employees of local bodies also deserve to be included in the Pension Scheme as similar categories of employees in the Government service enjoy such a benefit. I hope and request that the Hon. Minister for Finance would bestow his attention to this aspect of the matter and do whatever possible, as the financial commitment may not be much to the Exchequer. With a view to increase the food production the Government are going ahead with several irrigation projects. I have been often telling in this House that South Kanara is fortunate in having heavy rains but much of the rain water goes waste into the Arabian sea for want of irrigation projects to conserve the same for irrigation purposes. I am glad that recently the Government of Madras have ordered the investigation of ‘Kattinahole’, ‘Bijur’ and ‘Halady’ irrigation projects. It is understood that the estimates in connection with ‘Kattinahole’ scheme have been

9-50
a.m.

[Sri Y. Manjaya Shetty]

[24th March 1955]

submitted and that estimates for the 'Bijur' scheme would be submitted shortly. I can say that Kattinahole would provide irrigation facilities for nearly 1,500 acres of land and that it would cost only Rs. 10 lakhs. Bijur scheme would provide irrigation facilities for nearly 3,000 acres of land and would cost only Rs. 85 lakhs. When compared to the Araniyar project, I can say with a certain amount of confidence that the Bijur scheme would be much cheaper. I would request the Government to take up the execution of these schemes during the ensuing official year, viz., 1955-56.

"With regard to the Halady scheme, I must say that it is one of the major schemes of the district. Considering the importance of the scheme, I am glad that the Government have recently sanctioned a special staff to investigate into that scheme and the work in that direction is well in progress. The scheme, if implemented, would provide irrigation facilities for nearly 10,000 acres of land for raising the second crop and for nearly 5,000 acres of land for raising the third crop. If this scheme is taken up and implemented, I am sure that it may give better results at a cheaper cost than many of the schemes that have now been taken up for execution. It is gratifying to note that the Government propose to draw up the Second Five-Year Plan with reference to the needs and demands of each district. In this connexion, as one of the needs of South Kanara district, I would request the Government to recommend to the Central Government and the Planning Commission for the inclusion of this important scheme of Halady in the Second Five-Year Plan. From the reports published in the Press with regard to the reorganization of the States, it is evident that our days in this State are numbered. If the reports are true, that South Kanara is to be amalgamated with Mysore, I think we may have to face the next election as the subjects of Mysore State. As such, and as one who is interested in the fair name of this Government, I would request the Government to recommend for the inclusion of Halady scheme in the Second Five-Year Plan so that the present generation as well as the generations that are to follow may not accuse this Government for its acts of omission and commission.

"Owing to innumerable unbridged rivers in South Kanara, communication has become a problem there. It is gratifying to note that the other day the Hon. the Finance Minister was pleased to announce on the floor of this House that one of the problems confronting South Kanara is one of communication. He could say so because of the experience he has gained during the recent tour of the district. To cover a distance of 22 miles from Udipi to Coondapoor, the Hon. Minister had to spend about three hours on account of the unbridged rivers of Kalyanpur and Mabukal which he had to cross. I am sorry that the Hon. the Minister for Public Works has not visited the district since he assumed office. If

24th March 1955] [Sri Y. Manjaya Shetty]

he visits the district, I am sure he will appreciate the reasonableness of our demands for more bridges and better roads. I wish he visits our district as early as possible so that he may acquire a first-hand knowledge about difficulties of communications there."

DEPUTY SPEAKER :—" The hon. Member's time is over."

* SRI Y. MANJAYA SHETTY :—" Sir, I may be given a minute more. The Central Government's proposal to have the West Coast road from Bombay to Cape Comorin through South Kanara and Malabar districts have taken a final shape and the work is in progress. As it is the desire of the Central Government that this road should be completed before the expiry of the First Five-Year Plan period, it is for the State Government to expedite this work. The original proposal was that half the cost of the work should be contributed by our Government. In order to minimise its cost, our Government have chosen the alignment of the road in South Kanara avoiding the construction of bridges over important rivers in the coastal area. As a result of which Mabukal, Kalyanpur, Gangolly and Uppunda which are in the coastal area where more than 75 per cent of the population live, remain unbridged. Now that the Central Government have taken the full responsibility of meeting the cost of the West Coast road, I would request this Government to divert a portion of the savings so made for the construction of those bridges. In the meanwhile, it would be better if the Government take steps to lower the ferry charges to pre-War level, as most of the people who cross the ferries happen to be poor and economically backward.

" There is a feeling that South Kanara is not getting its due share from the Central Road Fund. A few of the schemes which are proposed to be taken up from the Central Road Fund have been excluded on the plea that the Government are spending a large sum on the West Coast Road. As it is no longer the case, I would request the Government to take up a few schemes in South Kanara, namely, the Uppunda bridge in Coondapoor taluk, the Alevoor bridge in Udipti taluk, the Shirthady bridge in Karkal taluk, the Mogral bridge in Kasaragod taluk and the Sankalkari bridge in Mangalore taluk.

" With these words, Sir, I entirely support the demand before the House."

SRI A. VELOO :—" கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1954-55-வது வருஷத்திய உபமானிய கோரிக்கையின் மீது சில அபிப்பிராயங்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். லாண்ட் ரிவினியூ (Land Revenue)-க் காக ரூ. 3,14,600 செலவு செய்திருக்கிறார்கள். இவ்வளவு செலவு செய்திருந்த போதிலும் கிராம உத்யோகஸ்தர்களுக்கு இன்னும் அதிகப்படியான சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை. அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்துவதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளாமல் இருப்பதைக் கண்டு வருத்தப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது.

" Motor Vehicles Acts Administration சம்பந்தமாக, லோகல் போர்டுகளுக்கும் டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டுகளுக்கும் (Compensation) குறைவாகவே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஜில்லா போர்டுகளுக்கும் முனிசிபாலிட்டி

[Sri A. Veloo]

[24th March 1955]

களுக்கும் இன்னும் அதிகப்படியாக பணம் கொடுத்திருந்தால் நலமாக இருந்திருக்கும். ஆகவே அடுத்த ஆண்டிலாவது அதிகப்படி கொடுக்க வேண்டும். (Irrigation) நீர்ப்பாசனம் சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகள் ; டெல்டா பாதுகாப்புக்கு (Maintenance and repairs—Cauvery Delta system) என்று ஏராளமாக பணம் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். அதாவது காவேரி கரைகளை ரிப்பேர் செய்வதற்கு என்று அதிகப்படியான செலவு செய்திருக்கிறார்கள். இப்படி ஆண்டுதோறும் செலவு நடந்து கொண்டே வருகிறது. அப்படி இல்லாமல் காவேரியின் இரு கரைகளையும் உயர்த்துவதற்கு செலவு செய்திருந்தால் ஆண்டுதோறும் இப்படிப்பட்ட செலவு செய்யவேண்டிய அவசியம் இருக்காது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதனால் அடுத்த ஆண்டிலாவது காவேரியின் இரு கரைகளையும் உயர்த்துவதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டால் நலமாக இருக்கும். Head of States, Ministers and Head quarters Staff சம்பந்தமாக எடுத்துக்கொண்டால் மந்திரிகளுக்கும் டிபார்ட்மெண்ட்க்கும் எழுதும் கடிதங்களுக்கும் மனுக்களுக்கும் டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து பதில் கடிதங்கள் வருவது இல்லை. அதனால், காலாகாலங்களில், எழுதும் கடிதங்களுக்கு பதில் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு முயற்சி செய்தால் நலமாக இருக்கும். Service Commission சம்பந்தமாக எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு புதியதாக ஆபீசர்களை நியமித்து அதிகப்படியான பணம் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த ஆபீசில் வேலைபார்க்கும் குமாஸ்தாக்கள் இரவு 8 மணி வரையிலும் விளக்குகள் வைத்துக்கொண்டு வேலை பாாத்து வருகிறார்கள். அங்கு ஆபீசர்கள் அதிகமாக நியமிக்காமல் அதிகப்படியான குமாஸ்தாக்களை நியமித்தால் அந்த டிபார்ட்மெண்டின் வேலை நல்ல முறையில் நடப்பதற்கு உதவியாயிருப்பதோடு அவர்கள் ஒரு நாளைக்கு குறிப்பிட்ட நேரம் வரை வேலை செய்வதற்கும் சௌகர்யமாக இருக்கும். அப்படி அவர்களுக்கு குறிப்பிட்ட நேரம்வரை வேலை நேரத்தைக் கொடுத்து வேலை வாங்கினால் அவர்கள் நல்ல முறையில் வேலை பார்ப்பதற்கு சௌகர்யமாக இருக்கும். District Administration and Miscellaneous ஜில்லா நிர்வாகத்தின் கீழ் எடுத்துக்கொண்டால் கர்ணங்களுக்கு (Village Karnams) அதிகப்படியான வேலைகள் கொடுத்திருப்பதாக இருக்கின்றன. அவர்கள் லாண்ட் சென்ஸஸ் (Land Census) முதலிய அதிகப்படியான வேலைகளைப் பார்க்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. மற்றும் சென்ஸஸ் முதலியவைகள் எடுப்பதற்கு என்று பணமும் ஒதுக்கி அதைப் பற்றி இந்த வரவு செலவு திட்டத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் கர்ணங்களுடைய சம்பளம் இன்னும் உயர்த்தப்படாமல் இருக்கிறது. அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்தி இருந்தால் நலமாக இருக்கும்.

ஹரிஜன நலன் சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகள் :—தஞ்சை ஜில்லாவில் ஹரிஜன வெல்பேர் ஆபீஸ் இருக்கும் இடம் காரர்கள் நிற்பதற்காக உபயோகித்த இடமும், முஸ்லீம்களுடைய சடுகாட்டிற்குப் பக்கத்திலும் சுற்றிலும் புதரும் செடியுமாகவும் உள்ள இடத்தில் இருக்கிறது. மேலும் அந்த இடம் சுகாதாரமற்ற இடம். கலெக்டர் ஆபீஸின் மூலையில் இருக்கின்றது. அங்கு ஹரிஜனங்கள் தைர்யமாகவும் தாராளமாகவும் போவதற்கும், தங்களுடைய குறைகளைச் ஆபீசர்களிடம் சொல்லிக் கொள்வதற்கும் அந்த ஆபீஸ் தகுந்த இடத்தில் இல்லாததால் போவதற்கும் முடியாமல் விகிறது. இந்த மாதிரியான இடங்களில் ஹரிஜன வெல்பேர் ஆபீஸ்களைக் (Office of the Harijan Welfare Department) நல்ல இடத்தில் எல்லோரும் தாராளமாகப் போகக்கூடிய இடமாயும், நன்றாகத் தெரியக்கூடிய இடத்திலும் இருக்கக்கூடியனும் என்றும், நல்ல இடத்தில் இந்த ஆபீஸ் மாற்றவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஹரிஜன நலனுக்காகச் செலவு செய்யப்படும் பணத்தை நல்லமுறையில் செலவு செய்யும்படியாகவும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஹரிஜன் வெல்பேர் ஆபீசர்கள் ஹரிஜனங்களின் குறைகளைப் பொறுமையுடன் கேட்கும்படியாகவும், ஹரிஜனங்கள் அங்கு தாராளமாகச் சென்று தங்களுடைய குறைகளை நேரில் தெரிவிப்பதற்கும் தக்கப்படி அந்த ஆபீஸ் இருக்கும் இடத்தை மாற்றும்படியாகவும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

24th March 1955]

[Sri A. Veloo]

“**Firka Development Ms. No. 1003 of 4—11—49** உத்தரவில் ஜில்லா ஹரிஜன வெல்பேர் ஆபீசர்களை நியமிக்கும்போது கூடியமட்டிலும் ஹரிஜனங்களையே உத்யோகஸ்தர்களாக நியமிக்கவேண்டும் என்று தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இது வரையிலும் யாதொரு விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்திருப்பதாகவே தெரியவில்லை. ஒரு ஜில்லாவிடமிருந்து ஜில்லா ஹரிஜனவெல்பேர் ஆபீஸர் ஹரிஜன இல்லை. அப்படி எடுக்காமல் இருந்து வருவது வருந்தத்தக்கது.

“கிணறுகள் வெட்டுவதற்காக கடனாகக் கொடுப்பதை மானியமாகக் கொடுக்கவேண்டும். ஏழைகளுக்கு அதிகப்படியாக செலவு செய்யப்பட வேண்டும். (Loans to Subsidy) கடனாகக் கொடுத்த பணத்தை Subsidy யாக மாற்றும்போது திருப்பிக்கொடுக்கக் கூடியவர்களிடமிருந்து வசூல் செய்யவேண்டும். ஏழைகளுக்குக் கடனாகக் கொடுத்திருப்பதை மானியமாகத்தான் கொடுக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் நலமாக இருக்கும். ஏழைகளுக்கு மானியமாகக் கொடுப்பதற்கும் திருப்பி வசூல் செய்வதற்கும் தகுதியுள்ளவர்களிடமிருந்தும் வசூல் செய்யவேண்டும். இதற்கு அரசாங்கம் தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“கல்வி சம்பந்தமாக, பல்வேறு பள்ளிக்கூடங்களில் சம்பளம் வசூல் செய்யும்போது ஒவ்வொரு பள்ளிக்கூடத்திலும் ஒவ்வொரு விதமாக சம்பளம் வசூல் செய்கிறார்கள். ஒரு பள்ளிக்கூடத்தில் ரூ. 5½, சில பள்ளிக் கூடங்களில் ரூ. 7, அல்லது 8 என்றும் வசூல் செய்கிறார்கள். இதை standardize பண்ணவேண்டும். அதாவது, ஜில்லாபோர்டு, முனிசிபாலிட்டி, மாணென்மெண்ட், கவர்ன்மெண்ட் ஆகிய எல்லாவிதமான பள்ளிகளிலும் ஒரே விதமாக சம்பளம் வசூலிக்கப்படுவதாக இருக்கவேண்டும். சர்க்காரே (School fees) பள்ளிக்கூட சம்பளத்தை Standardize செய்து ஒரே விதமான சம்பளத்தை வசூல் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஏழைப் பிள்ளைகள் ஸ்பெஷல் பீஸ் கொடுக்க முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து ஸ்பெஷல் பீஸ் வசூலிக்காமல் இருப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

“கல்வி இலாகாவில் குறிப்பாக ஜில்லா கல்வி அதிகாரி, டிப்டி இன்ஸ்பெக்டர் ஆபீஸ்களில் வேலை பார்ப்பதற்கு அடெண்டர்களை நியமிக்கிறார்கள். அப்படி நியமிக்கும்போது அவர்கள் (Attendees) எஸ்.எஸ்.எல்.சி படித்தவர்களாய் இருக்கவேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் மற்ற இலாகாவில் வேலை பார்க்கும் அடெண்டர்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவர்களாய் இல்லாவிட்டாலும் அவர்களுக்கு அதி கப்படியான சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் கல்வி இலாகாவில் வேலை பார்க்கும் அடெண்டர்களுக்கு குறைந்த சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. உதாரணமாக, டிப்டி இன்ஸ்பெக்டர் (Deputy Inspector of Schools) ஆபீசில் வேலை பார்க்கும் எஸ்.எஸ்.எல்.சி படித்த (Attender) அட்டெண்டருக்கு தற்போது கொடுக்கப்படும் சம்பளம் ரூ. 24-1-32-½-35. ஆனால் இந்த அட்டெண்டர்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.சி வரை படித்தவர்களாயிருப்பதாலும், மற்ற இலாகாக்களைப் போல் இல்லாமல் குமாஸ்தாவைப்போன்ற வேலையைச் செய்வதால் அவர்களுக்கு அதிகப்படியான சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“பிரசிடென்சி ஆஸ்பத்திரி (Presidency Hospital) 1ம் பந்தமாக அதிகப்படியான செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கதுதான். இருந்தாலும் சில குறைகளைப்பற்றி இங்கு குறிப்பிட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அங்கு ஏழைகளை சரிவர கவனிப்பது இல்லை. பிரசிடென்சி ஆஸ்பத்திரி சர்க்காருடைய மேல் பார்வையிலிருந்தும் கூட அங்கு ஏழைகளை சரிவர கவனிக்காமல் இருப்பது என்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கதாக இருக்கிறது. ஏழைகளுக்காகத்தான் சர்க்கார் வைத்தியசாலைகளுக்குள்ளே. உதாரணமான ஒன்றை இங்கு குறிப்பிட

[Sri A. Veloo]

[24th March 1955]

விரும்புகிறேன். ஒருவர், தஞ்சை ஜில்லா, குற்றாலத்திலிருந்து தன்னுடைய தாயாரை இந்த ஆஸ்பத்திரிக்குக் கூட்டிக்கொண்டு வந்து 1955-ம் ஆண்டு பெப்ரவரியில் 3-ல் சிகிச்சைக்காக ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதிபெற்று சேர்த்து விட்டு திரும்பிப் போகும்போது தன்னுடைய தாயாருக்கு ஏதாகிலும் ஆபத்து ஏற்பட்டால் தன்னுடைய விலாசத்திற்குத் தகவல் கொடுக்கும் படியாகத் தெரிவித்துவிட்டுப்போய்விட்டார். அப்படி தெரிவிப்பதாகவும் அங்குள்ள மருத்துவ அதிகாரி ஒப்புக்கொண்டார். அநுமதித்த இரண்டு நாட்களுக்குப் பிறகு அந்தம்மாள் இறந்து விட்டாள். அவள் இறந்து இரண்டு நாட்கள் வரையில் அந்த ஆளுக்கு ஆஸ்பத்திரி அதிகாரி தகவல் கொடுக்கவே இல்லை. யாரோ ஒரு நண்பர் மூலமாக தகவல் தெரிந்த பிறகு சென்னை வந்து அந்த அதிகாரியைக் கண்டு ஏன் எனக்குத் தகவல் கொடுக்கிறேன் என்று சொல்லியும் கொடுக்கவில்லை என்று கேட்பதற்கு அந்த அதிகாரி என்ன சொல்லுகிறார் என்றால் “இங்கே அப்படித்தான் நடக்கும்” என்று சொல்லுகிறார். எத்தனையோதரம் இச்சபையில் இம் மாதிரி தகவல்கள் பேசப்பட்டுள்ளன. இருந்தும் ஏழைகளுக்கு செலகர்யம் கிடைப்பது பிறகு இவ்விதம் ஏழைகளை கவனிக்காமல் இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கதாக இருக்கிறது. இவைகளைத் தவிர்ப்பதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். உத்தியோக சம்பந்தமாய் ஹரிஜனங்களைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்லவிரும்புகிறேன். ஆந்திர ராஜ்யம் பிரிவதற்குமுன் இங்கு (Aboriginal tribes in the Tribal areas in the Composite States) அவர்களுக்கு உத்தியோகம் கொடுக்கும்போது போட்டி பரீட்சை நடத்தாமல் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பாஸ் செய்திருந்தால் உத்தியோகம் கொடுப்பதாக ஒரு உத்தரவு போட்டிருந்தார்கள். அந்த விதி பிரகாரம் அவர்களுக்கென ரிசர்வ் செய்த இடங்களில் நியமனம் செய்து வந்தார்கள். அவர்கள் சர்வீஸ் கமிஷன் பரீட்சை பாஸ் செய்யவேண்டியதில்லை. அதே மாதிரி உத்தரவு ஒன்று போட்டு ஹரிஜனங்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பாஸ் செய்திருந்தால் மட்டும்தான் போதும், பிற்பட்டவர்களும் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பாஸ் செய்திருந்தாலும் போதும், சர்வீஸ் கமிஷன் பரீட்சை எழுதாமல் அவர்களுக்கென ரிசர்வ் செய்த உத்தியோகங்களில் நியமித்தால், ஹரிஜனங்களிடை வேலையில்லாமை யை ஒழிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

“அடுத்தப்படியாக ஹாஸ்டல்கள் விஷயமாக சிலவற்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த மாகாணத்தில் பல இடங்களில் சர்க்கார் ஹாஸ்டல்களும் பராவேட மானேஜ்மெண்ட் ஹாஸ்டல்களும் நடைபெற்று வருகின்றன. மாயூரத்தில் சர்க்காரால் ஒரு ஹாஸ்டல் நடைபெற்றுவருகிறது. இரண்டு வருஷங்களாக அந்த ஆஸ்டலின் மாணவர்களுடைய எண்ணிக்கையை உயர்த்தவேண்டும் என்று ஹாஸ்டல் கமிட்டியார் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி யாதொரு நடவடிக்கையும் இதுவரை ஒன்றும் எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. மூன்று ஆஸ்டல்கள் ஒன்றாகச் சேர்த்து மாயூரத்தில் ஒரே ஹாஸ்டலாக ஆரம்பிக்கப்பட்டு சர்க்காரால் நடைத்தப்பட்டு வருகிறது. பிளாவேட மானேஜ்மெண்டில் இருந்தபோது ஏறக்குறைய 100 பிள்ளைகளுக்குமேல் இருந்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது 40 பேர்கள் தான் இருக்கிறார்கள். அதனால் அந்த ஆஸ்டல் மாணவர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

SRI S. KANDASAMY

GOUNDER :—“கனம் சபாநாயகர்

10-07
a.m.

அவர்களே, இப்போது என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள சில குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்லப் போகிறேன். இக்குறைபாடுகளைப்பற்றி பல தடவை இச்சபையில் வாதிட்டு பேசி இருக்கிறேன். அங்கே சரியான நீர் பாசன் வசதி கிடையாது. ‘சனதுகுமார்’ நதியில் அணைபோட்டு மாண்டஹல்லி வழியாக ஒரு வாய்க்காலில் தண்ணீர் வருகிறது. இவ்வாய்க்காலில் அகலப்படுத்தி நீட்டிவிட்டால் அதன் மூலம் பாப்பாரப்பட்டி, தர்மபுரி ஏரிகளுக்குத் தண்ணீர் கொண்டுவந்தால் நல்ல விவசாயம் செய்யலாமென்று சட்டசபையில் பேசி இருக்கிறேன். அதைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்களுக்கும் எழுதியிருக்கிறேன். அதை எப்படியாவது, இப்போது எடுத்து முடித்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை மிக மன்றாடிக்க

24th March 1955] [Sri S. Kandasamy Gounder]

கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அது ரொம்ப அவசியமானது. மூன்று வருஷமாக அதே பாடம் படித்து வந்திருக்கிறேன். இதை பொறுப்புடன் மந்திரியவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக அப்பிரதேசத்தில் மின்சார வசதி கிடையாது. தற்போது, மின்சாரம் எல்லா கிராமங்களுக்கும் கொடுப்பதாக சர்க்கார் வாக்குறுதி அளித்திருக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதி, கிராமங்களுக்கும் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியில் காட்டு இலாகா சம்பந்தம் இருக்கிறது. அக்காடுகள் சம்பந்தமாக தொந்தரவுகள் இருக்கின்றன என்று ஏற்கனவே சொல்லி வந்திருக்கிறேன். அது விஷயமாக என்னென்ன ஏற்பாடுகள் சர்க்கார் செய்திருக்கிறது என்பதை மந்திரி அவர்கள் சொல்லுவதற்கு நேரம் இல்லாவிட்டாலும், இப்போதாவது, அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். முன்பு மிட்டா காடுகளிலிருந்து தழை, புல் முதலியன ஜனங்கள் எடுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது அப்படி, தழை, புல் முதலியவைகளை எடுக்க அதிகாரிகள் தொந்தரவுகள் கொடுக்கிறார்கள். முன்போல் தழை, ஒரு, புல்லெலாம் மிட்டா காடுகளில் சலிப்பாக எடுத்துக்கொண்டுவர கனம் மந்திரியார் அவர்கள் உத்தரவு போட வேண்டும். அதற்காக ஏதாவது கட்டணம் வசூலித்தால் குடிசைக்குத் தொந்தரவுகள் ஏற்படும். அக்காடு விஷயமாக, அதிகாரிகள், நியமித்தால் ஜனங்களுக்கு கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அந்த அதிகாரிகள் ஏழைகளை தொந்தரவு செய்கிறார்கள். அது ஒன்றும் வளம்பொருந்திய காடு அல்ல. மிட்டா காடு எல்லாம் குன்றுகள் நிறைந்த இடம். Reserve forest காடுகள் இருக்கின்றன. அதன் மத்தியில் ஆறு ஓடுகிறது, நல்ல செழிப்பான இடமாகவும் இருக்கிறது. அதைத்தான் சர்க்கார் guard போட்டு பாதுகாக்க வேண்டும். மிட்டா காட்டை, தழை, புல் எடுக்கவும், ஆடு மாடுகளை மேய்க்கவும், ஏழைகளுக்கு ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக என்னுடைய தொகுதியில் நிலமில்லாத விவசாயிகள் நூற்றுக்கு 80 பேர் இருக்கிறார்கள். இப்போது, அந்த ஏழைகளுக்கும் குறிப்பாக ஹரிஜனங்களுக்கும், புறம்போக்கு நிலங்களை பயிர் செய்வதற்காக பட்டா செய்து கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மற்றும், என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள ஹரிஜனங்களுக்கு குடிதண்ணீர் வசதி, வீட்டு வசதி எல்லாம் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஏற்கனவே ஹரிஜனங்களுக்காக செல்லாயம்மன், மாரியம்மன் சாமிகளின்மேல் மான்யங்கள் அந்த காலத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருந்தன. ஹரிஜனங்கள் அறியாதவர்களாக இருந்ததால், சிலர் அவர்களுக்கு 10, 20 ரூபாய் என்று கொடுத்து, அந்த கோவில் மானிய நிலங்களை ஹரிஜனங்களிடமிருந்து வாங்கி அனுப்பிவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஹரிஜனங்களுக்கு அந்த நிலங்கள் இல்லாததால், விவசாய வேலை யில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அது விஷயம், பரிசீலனை செய்து மறுபடியும் அந்த நிலங்களை அந்த ஹரிஜனங்களுக்கு வாங்கிக் கொடுக்க கனம் மந்திரியார் முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று கோருகிறேன். வணக்களம் என்ற ஊர் என் தொகுதியில் இருக்கிறது. அதிலே 30 ஹரிஜன வீடுகள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு சுமார் 10 ஏக்கர் நிலம், அவ்வூர் செல்லாயம்மன் கோவிலின் மானியமாக விடப்பட்டு விவசாயம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். சென்ற 15 வருஷ காலமாக அக்கோவிலுக்கு பூசாரியாக இருக்கும், வெள்ளாள இனத்தைச் சேர்ந்தவர், அந்த 10 ஏக்கர் நிலத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார். அந்த நிலத்தை திருப்பிக் கேட்டால், அந்த வெள்ளாளர் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாதென்று சொல்லுகிறார். இது விஷயமாக கனம் மந்திரி பரமேஸ்வரன் அவர்களுக்கும், ஒரு மகஜர் அனுப்பி இருக்கிறேன். ஆகவே, மந்திரியவர்கள், இவ்வரிஜனங்களின் மேல் கருணை காட்டி, தக்க நடவடிக்கை எடுத்து, அந்த நிலத்தை அந்த ஹரிஜனங்களுக்கு வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டுமாய் கோருகிறேன்.

[Sri S. Kandasamy Gounder] [24th March 1955]

“அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியில் சில நீர்பாசன வசதிகள் செய்து கொடுக்க இந்த வருஷத்தில் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று பன்முறை கேட்டிருக்கிறேன். இப்போதும் அதைத்தான் கேட்கிறேன். என் தொகுதி ரொம்ப வரண்ட பிரதேசம். நார்பது, ஐம்பது அடி ஆழமுள்ள கிணறுகளில் கவலைக் கட்டி தண்ணீர் இரைக்க வேண்டும். இந்தத் தண்ணீர் வசதி இல்லாததே, அங்கு இருப் பவர்களுக்கு பெரிய கவலையாக இருக்கிறது. ஏழு, எட்டு வருஷங்களாக, அந்தப் பகுதியில் மழையே கிடையாது. பக்கத்து இடங்களில் கொஞ்சம் மழை பெய்தது. ஆனால் இந்த பிராந்தியத்தில் மட்டும் மழையே வர வில்லை. என்ன காரணமோ தெரியவில்லை. இயற்கை கோளாறு ஏற்பட்டு விட்டதோ என்னமோ தெரியவில்லை. அடுத்த வருஷம் மழை வருமோ என்னமோ சந்தேகமாக இருக்கிறது. ஆகவே, அங்கு மக்கள் வாழி வேண்டுமென்றால் உடனடியாக நீர்பாசன வசதி திட்டத்தை கனம் மந்திரி அவர்கள் இந்த வருஷ திட்டங்களிலேயே எடுத்து சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இல்லை யென்றால் அங்கு மக்கள் ரொம்ப கஷ்டத்தை அனுபவிக்க வேண்டியதாக இருக்கும். கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு இதைப்பற்றி சொல்லிக்கொண்டே வந்திருக்கிறேன். இப்போதாவது அவர் தயவு கூர்ந்து எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று மன்றாடி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

10-15
a.m.

* SRI S. S. KOLKEBAIL :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I wish to speak a few words about the development of road communications in rural areas, especially in the remote countryside. Every one of us say that it is in the villages that the soul of India can be discovered. Mahatmaji enjoined on his followers to go to the villages and devote themselves to the village welfare work. But now these very Congressmen are in power and let us see whether they have done anything to ameliorate the conditions of the villages. Almost all the villages in this State, as far as I can see, are isolated and disconnected and without any road communication. Even the few high roads that have been built or are being built lie far away from the numberless villages, which benefit little by them. This is the sorry spectacle we see around our villages—even after the Congress Government's rule of nine full years, and plus some more years prior to war. Is not this Government spending huge sums of money for building small townships and linking them up with roads and rails? Is not this Government spending crores of rupees in cement concreting certain roads which connect big cities? Then why neglect these villages? For the present, I wish to confine myself about the dearth of and condition of the existing roads in my district, viz., South Kanara. The area of the district is about 4,000 square miles and it has got only about 200 miles of district major roads and of this about 115 miles of road only are tarred. This is the only district in this State which has not got one inch of cement concrete road. Further, though we are having heavy rainfall, this benign Government has not cared to put up all these years one mile of all-weather road. It is an admitted fact that on account of heavy rain in my district, that our roads get muddy during rainy season and dusty during summer. If there is any district which requires all-weather roads in this State, it is South Kanara. But still we are denied that benefit. Sir, let me not grow eloquent over this cement and all-weather roads, when our

24th March 1955] [Sri S. S. Kolkebail]

several villages are without any road or rail communication at all? Of the 793 villages in my district, Sir, 276 villages are called Malnad villages and all these villages are isolated and disconnected and the few village roads that are there, are not being attended to by our District Board. During rainy seasons these few roads become impassable. With malaria and other diseases raging, those villagers experience greatest difficulties in going to the towns for medical help and medicine, and many die without them. Even going to the market to buy the necessities of life becomes a problem, as these roads become water-logged for a number of months in the year. This is how our villagers are cared for, Sir; with arteries cut no life can be saved, so with the villages neglected and left unlinked, no State can flourish.

" Then, Sir, there are another set of thickly populated 115 villages, on the foreshores of the Arabian sea, without any road facilities. This is fish industry area and the want of road facilities stands in the way of brisk trade in fish. These villages are studded with sand dunes and hence it becomes very difficult even to walk let alone going with fish loads on heads. But to earn a living, Sir, our poor fishermen and women go over this area often with fish loads on their head, to sell them in the interior villages and nearby markets. It is a most pitiable sight. Many a time tears roll down their eyes. Words fail me, Sir, to describe the plight of those unfortunate villagers who traverse this area. And the difficulty of traversing such locality was personally experienced by Hon. Dr. Naganna Gowda, the previous Minister for Fisheries when he visited Manur village, Udipi taluk, in my constituency, on 16th January 1953. On that day poor villagers of Manur, Kotathattu, Parampalli, etc., had presented an address to the Minister stating therein the necessity of constructing a road linking Manur village with Mangalore-Baindoor road at Kota. Hon. Minister assured the people then that he would do the needful forthwith. Then I pursued the matter with some more memorandums to Hon. Sri M. Bhaktavatsalam, the present Minister for Fisheries. For all these attempts made by my people and myself, I got a wonderful communication from this people's Government saying that the Chief Engineer has been directed to give highest priority to this Manur Sea Coast Road. We are in 1955 March, Sir, so far nothing has been done to put up this short road of about two miles. Certainly my people themselves would have put up this road by this time, in spite of their poverty, but for the fact that we require some technical assistance—since it is all sand dune area. Further a small bridge has to be put up. I have given out all these facts here, Sir, just to tell this House and outside public how our Government machinery is working and how our Government are looking after our villagers. Besides, there is one more set of 150 villages in between the coastal and Malnad villages. These villages are also not linked with proper roads. The few roads, that are serving these villages, are not properly maintained by our bankrupt District Board. The

[Sri S. S. Kolkebail]

[24th March 1955]

financial condition of our Board can be well understood by this House if they go through the resolution passed by our Board when it applied for a loan to this Government. I shall read the South Kanara District Board's resolution, dated 2nd December 1954, Sir,

"This Board requests the Government to sanction an advance grant of Rs. 2,78,000 to wipe off the deficit as the Administration is likely to break down for want of fund. It further resolves that Sri B. M. Hegde and the President may go on deputation on the Ministers concerned to explain the entire situation to Government if necessary and the necessary expenses may be incurred in anticipation of Government sanction. The deputationists may also take the Secretary of the Board along with them."

I wish to place this resolution on the Table of the House . . ."

DEPUTY SPEAKER:—"It is enough if the resolution is read."

SRI S. S. KOLKEBAIL:—"Sir, the resolution speaks for itself. Let me not further comment upon it. What kinds of roads such a Board can build and maintain? Hence I request the Government, Sir, to help our District Board with funds either from P.W.R.D. grant, Central Road Fund or from Local Development Scheme Fund or even a loan. In my constituency, which consists of 76 villages, there are very few roads and even those roads are in a deplorable condition. Most of them are unfit for any vehicular traffic throughout the year and those roads are Kota-Goliangdi, Brahmawar-Jannadi, Kalthur-Kokarne, Perdoor-Uppoor, Kallianpur-Kemanu and Petri-Baje. All these roads, unfortunately, are under the control of our District Board. The above roads serve about 61 villages with a population of one lakh and odd. Ever since I was elected to this House I was trying my best to get them improved but to no avail, Sir. To a letter written by me to the Collector and Ex-Officio President of the Board I had been informed in 1953 that he had recommended the necessity of upgrading of these roads to the Government. After this I presented some more memorandums to the Minister for Local Boards. Recently, to my utter surprise and sorrow, I received a communication from this Tamil Nad Government that money is not available. In view of the extensive area—these roads cover, the number of villages they serve and the vast rural folk that will be benefited, I appeal to this Government, through you, Sir, to upgrade these roads and repair them forthwith. If these roads are made vehicular worthy, this Government stand to gain a lot by way of motor tax. If really the Government is serious in its talk of improving the conditions of our villagers, the first thing they must do is to establish link between villages and villages and villages with town. I don't think, Sir, I need say that we have no rail communication beyond Mangalore in all directions. Then, Sir, I wish to say a few words on the absence of irrigation facilities in my district. Other day I had gone to the Congress Exhibition and there I visited the stall of the Agricultural Department of our Government and found a chart—districtwar—showing the lands brought under irrigation schemes. As against South

24th March 1955] [Sri S. S. Kolkebail]

Kanara the column was 'Nil'. There are schemes and schemes which have been investigated in South Kanara, estimates prepared and submitted to be only deferred. Why? Again the same old reply 'Financial difficulties'! What about other districts? Even to-day you are building irrigational dams and channels. Now at least, Sir, though late in the day, I request the Government to take up minor irrigation works like putting up 'Vented dams' across several streams and rivulets which run through my district. It is a common feature in South Kanara from time immemorial—in almost all the villages—to put up seasonal earthen dams with mud and brushwood—annually in the month of October across these streams and rivulets and store water for raising second and third crop. These dams get washed out in June succeeding, soon after the rains set in. All these dams—they are called 'Kattas'—are put up by co-operative efforts of the ryots. Of late, in almost all the villages, on account of the factions and other fissiparous tendencies, these Kattas, are not being put up, and thereby our poor ryots—especially tenants, and petty ryots are to go without second and third crop. Economically, this is a huge loss both to the people and the country. So I suggest, Sir, that the Government may be well advised to investigate into the feasibility of putting up vented dams at the several present 'Katta' sites or provide at least a masonry basement so that villagers can conveniently put up the upper structure. The expenses involved for such a venture will be very small when compared to the benefit the people may get. About this scheme I had submitted several memorandums both to the Hon. Minister for Public Works and to the Head of Department since 1952. But nothing has been done so far. If such a scheme is taken up, I assure the Government, here and now, that our ryots are ready and willing to contribute their mite by way of voluntary labour—Yes, Sir, I am closing my speech, by once again appealing to this people's Government just to be more liberal in providing at least these minor irrigational facilities—if not those major schemes so that the poor Kisans of South Kanara may live happily. With these words, I resume my seat, Sir."

*SRI T. GANAPATHI :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 10-25
திருநெல்வேலி ஜில்லா நமது மாகாணத்திலேயே தெற்கு ஓரத்தில் இருக் a.m.
கிறது. மத்திய சர்க்காரிலிருந்து நம் ராஜ்யத்தில் 26 ரூரல் ஹெல்த்
செண்டர்களை ஆரம்பிக்கும்படியான தாக்கீது வந்திருக்கிறது. பல வகை
யிலும் திருநெல்வேலி ஜில்லா ஒதுக்கப்படுவதைப் போலவே இந்த ரூரல்
ஹெல்த் செண்டர்களை ஆரம்பிக்கும் விஷயத்திலும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது
என்று நான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது.

"எனக்குத் தெரிந்த வரையில் கோயமுத்தூரில் ஐந்து செண்டர்களும்,
மதுரையில் மூன்று செண்டர்களும் ஆரம்பிப்பதற்கு நம் சர்க்காரிலிருந்து
உத்திரவு ஆகியிருக்கிறது. ஆனால் திருநெல்வேலியில் ஒரு செண்டர் கூட
ஆரம்பிப்பதற்கு உத்திரவு ஆகவில்லை. ஆமாம், தெற்குக் கோடியிலுள்ள
திருநெல்வேலியில் ஆரம்பிக்காவிட்டால்தான் என்ன என்று சுகாதார
மந்திரி அவர்கள் அலட்சியமாக விட்டு விட்டார்களா? அல்லது எந்தெந்த
இடங்களில் ஹெல்த் செண்டர்களை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்பதே மந்திரி
சபையிலுள்ளவர்களுக்குத் தெரியாமல் போய்விட்டதா என்று அறிய

[Sri T. Ganapathi]

[24th March 1955]

விரும்புகிறேன். அல்லது திருநெல்வேலிக்கு ஒன்றும் செய்ய வேண்டா மென்ற நோக்கத்துடன்தான் மந்திரி சபையினர் இப்படிச் செய்துவிட்டார் களோ என்றும் நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. இருபத்தாறு ஹெல்த் செண்டர்களில் ஒரு செண்டர் கூடவா திருநெல்வேலியில் ஆரம்பிக்கக் கூடாது? அப்படி ஆரம்பிக்காததற்குக் காரணம் என்ன? இதைப்பற்றி பரிசீலிப் பதற்கு அமைச்சர்கள் என்ன குறைவாக இருக்கிறார்களா? அல்லது அவர்களுக்குத்தான் வேலை அதிகமா? இதைப்பற்றி நினைக்கும்போது அவர்கள் வேண்டுமென்றே அலட்சியம் செய்திருக்கிறார்கள் என்றே நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. இப்படி அலட்சியம் செய்து நல்லது அல்ல. ஆகவே உடனடியாக இதைப் பரிசீலனை செய்து திருநெல்வேலி ஜில்லாவிற்கு இரண்டு ஹெல்த் செண்டர்களையாவது உடனடியாக ஆரம்பிக்க வேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அந்த ஜில்லாவிற்கு இரண்டு செண்டர் கள் ஒதுக்கப்படுவது ரொம்பவும் முக்கியமாகும். இதை மனதில் வைத்துக் கொண்டு கனம் மந்திரி அவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக கல்வி விஷயம். கல்லூரிகளில் தமிழை போதனை மொழியாக ஆக்க வேண்டுமென்று கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்வதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் விஞ்ஞானம் தவிர இதர பாடங்களை எல்லாம் தமிழிலேயே போதிக்க கல்லூரி ஒப்புக்கொண்டிருப்ப தாகத் தெரிகிறது. ஏன் விஞ்ஞானத்தை மாதிரும் தமிழில் போதிக்க முடியாது என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். கல்லூரி பாடங்களை தமிழிலேயே போதிக்க முடியாதென்று சரிகைத் தலைப்பாக்காரர்கள் சொல்லிக் கொண்டேதான் இருப்பார்கள். அந்த சரிகை தலைப்பாக்கள் சொல்வதை அரசாங்கம் கேட்கக் கூடாது.

“முன்பு ஸ்ரீ அவினைசிலிங்கம் செட்டியார் கல்வி அமைச்சராக இருந்த போது சேலம் ஜில்லாவிலும் கோயமுத்தூரிலும் கல்லூரிகளில் எல்லாம் தமிழ் மொழி மூலமே போதனை முறை இருக்கவேண்டுமென்று உத்திரவு செய்தார். அவ்விதமே தமிழ் மொழி மூலம் போதனை முறைகள் ஏற் படுத்தப்பட்டபோது ஏராளமான மாணவர்கள் வெகு சலபமாக படிக்க முடிந்தது. நன்றாகவும் படித்தார்கள். பரீட்சையில் நிறைய பேர்களும் பாஸ் செய்தார்கள். ஸ்ரீ மாதவ மேனன் மந்திரியானதும் இந்த முறையை மாற்றி விட்டார்கள்.

“அதே முறைப்படி தமிழில் எல்லாக் கல்லூரிகளிலுமே பாட போதனையை அளிக்க சர்க்கார் ஏன் ஏற்பாடு செய்யக் கூடாதென்று கேட்கிறேன்? குறிப்பாக சில மலையாளிகள் தமிழ் நாட்டுக் கல்லூரிகளில் லெக்சரர்களாக இருக்கிறார்கள். தமிழ் மொழியை போதனை மொழியாக்கிவிட்டால் அவர் கள் எல்லோரும் வேலை இழக்கும்படி நேரிடுமே என்பதற்காக இது விஷயத்தில் அதிக இன்டரஸ்ட் உள்ளவர்கள் தமிழ் மொழியை போதனை மொழியாக்குவதற்கு தடை செய்து வருகிறார்கள். ஒரு சில லெக்சர் களுக்காக நம் நாட்டு மாணவர்கள் எல்லோரும் பாதிக்கும்படியாக நாம் விடக் கூடாது.

“அண்ணாமலை சர்வ கலாசாலையில் விஞ்ஞான பாடங்களையும் தமிழில் மொழி பெயர்த்து புத்தகங்களாக அச்சடித்து வைத்திருக்கிறார்கள். ஆயிரக் கணக்கான ரூபாய்கள் பரிசு வழங்கியிருக்கிறார்கள். அது மாதிரிமல்ல. சென்னையிலும் விஞ்ஞான பாடங்கள் எல்லாம் மொழி பெயர்க்கப்பட்டிருக் கிறது. அதோடு தமிழில் எழுதப்பட்டுள்ள விஞ்ஞான புத்தகங்களுக்கு எல்லாம் தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத்தில் 500 ரூபாய் பரிசு கொடுத்தும் இருக் கிறார்கள். ஆகவே எல்லாப் பாடங்களும், விஞ்ஞானம் உட்பட தமிழில் போதிக்கப்படும் என்று சர்க்கார் சொன்னாலே போதும். அது சம்பந்தமான புத்தகங்களை தமிழில் எழுதப் பலர் முன்னுக்கு வருவார்கள். அதை விட்டு ஒரு சில மலையாளி லெக்சரர்களுடைய வேலைக்கு ஆபத்து வந்துவிடுமே என்பதற்காக விஞ்ஞானத்தையும், இதர பாடங்களையும் தமிழில் போதிக்கக் கூடாது என்று சர்வ கலாசாலைகள் சொன்னால் அதை ஏற்கக் கூடாது.

24th March 1955] [Sri T. Ganapathi]

சரிகைத் தலைப்பாக்கள் என்றைக்குமே இவ்விஷயத்தில் முட்டுக் கட்டை தான் போட்டுக்கொண்டு வந்திருக்கின்றார்கள். எஸ்.எஸ்.எஸ்.லி. வரையில் தமிழில் படித்துவிட்டு கலாசாலைக்குச் செல்லுந் நமது மாணவர்கள் இன்றைக்கு கலாசாலையில் ஆங்கிலமே போதனா மொழியாக இருப்பதினால் படுகின்ற கஷ்டம் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. பெரும்பாலானவர்கள் பரீட்சையில் பைலாகி விடுகிறார்கள். அதனால் அவர்களுடைய பெற்றோர்களுக்கு மிகுந்த ரூபாய் நடக்கின்றன. மீண்டும் படிக்கவைத்து பணமும் செலவாகி வேலையில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். சாதாரணமாகப் எழுவதற்கும் படிப்பதற்கும் ஆங்கிலம் தெரிந்தால் போதும். ஏதோ சமாராகப் பேசுவதற்கு ஆங்கில ஞானம் இருந்தால் போதும். அதற்குமேல் தெரியவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அதற்காக கல்லூரிகளில் ஆங்கிலம்தான் போதனா மொழியாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்வது சரியல்ல. எல்லாப் பாடங்களையும், ஸையன்ஸ் உள்பட தமிழிலேயே போதிப்பதற்குத் தக்க ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும். இன்னும் கலாசாலைகள் திறப்பதற்கு மூன்று மாதங்கள் இருக்கின்றன. அதற்குள்ளாக விஞ்ஞானத்தையும் தமிழில் போதிக்க வேண்டும் என்பதை அமுலுக்கு கொண்டு வரலாம். இத்துறையில் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டுள்ள நடவடிக்கையைப் பாராட்டுகிறேன். நாங்களும் பொதுமக்களும் பக்க பலமாக இருக்கின்றோம். சரிகைத் தலைப்பாக்கள் சொல்லுகின்ற யோசனையைக் கேட்காமல் தமிழையே கல்லூரிகளில் போதனா மொழியாக ஆக்க சர்க்கார் தக்க ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI K. V. RAMASWAMI :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 10-35
உபரி மான்யத்தைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். 8 ம.
‘ஜில்லா நிர்வாகத்துக்கு’ ஏற்கெனவே ஒதுக்கியதைவிட ரூ. 1,21,92,800
அதிகமாகக் கோரப்படுகிறது. இந்த உபரி மான்யக் கோரிக்கையில்
ஜில்லா நிர்வாகம் முறையாக நடக்கக்கூடிய நிர்வாகம். ‘ரெகுலர்’
ஆக நடக்கக்கூடிய நிர்வாகம். ஒரு கோடிக்கும் அதிகப்படியான
ரூபாய் எப்படி அதிகம் செலவாயிற்று என்பது புரியவில்லை.

“Explanatory Note இல் இரண்டொரு விவரங்கள் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. ‘புதிதாக தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்கள், ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் ஆகியவைகளுக்கு’ அதிகப்படியான சிப் பந்திகள் போடப்பட்டாலும், மெலதிகாரிகள் அவற்றைப் பார்வையிடுவதற்கு சுற்றுப்பிரயாணச் செலவுகள் ஆன வகையிலும் இவ்வளவு அதிகமான செலவு ஏற்பட்டுவிட்டது’ என்று சொல்லப்படுகிறது. எந்தெந்த இனத்திற்கு எவ்வளவு செலவு என்பதற்கான விவரங்கள் இந்த உபரி மான்யக்கோரிக்கையில் கிடையாது. இந்த இரண்டு திட்டங்களும் ஏற்கெனவே போன பட்ஜெட் திறைவேற்றப்படுகிறபோதே எதிர்பார்க்கப்பட்டது. இன்னும் இதர செலவுகளும் எதிர்பாராமல் நடந்திருக்கக்கூடிய செலவுகள் அல்ல. அப்படியிருக்கும்போது ‘ரெகுலர்’ ஆக நடக்கக்கூடிய நிர்வாகத்திற்கு ஒரு கோடிக்கு அதிகப்படியான பணம் செலவாகியிருக்கிறதென்றால் நிர்வாகத்தில் ஏதோ கோளாறு இருக்கிறதென்றுதான் நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. இந்த மாதிரி நிலைமை இனிமேலாவது ஏற்படாமல் தவிர்க்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

“கல்விக்கும் 81 ஆயிரத்து சொச்சம் உபரியாக கேட்கப்படுகிறது. கெஜட் பதிவில்லாத உத்தியோகஸ்தர்களின் குழந்தைகளுக்கு கல்விச் சலுகை கொடுத்தவகையில் அதிகப்படியான செலவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. புதிதாக இந்த வருஷம் 1,200 ரூபாய் வரை வருஷ வருமானமுள்ளவர்களின் குழந்தைகளுக்கு மூன்றாம் படிவம் வரையில் இலவசக் கல்வி தரப் போகிறார்கள். இம்மாதிரி சலுகை தரப்படுகிறபோது இதற்காகும் செலவைப் போடும் வேண்டும். ஒவ்வொரு பள்ளிக்கூடத்திலும் ஒவ்வொரு மாதிரியான சம்பளம் வசூலிக்கப்படுகிறது. நான்காம் பாத் திற்கு சில பள்ளிக்கூடங்களில் ரூ. 6 மாதச் சம்பளமும், சில பள்ளிக்

[Sri K. V. Ramaswami] [24th March 1955]

கூடங்களில் ரூ. 7-ம் இன்னும் சில பள்ளிக்கூடங்களில் ரூ. 8-ம் வசூலிக்கப் படுகிறது. இம்மாதிரி முறையற்ற, நிர்ணயம் இல்லாத கட்டணம் வசூலிக்கப்படுவதைத் தடுத்து நிறுத்தப்படவேண்டும். பள்ளிக்கூட சம்பளத்தை standardize பண்ணவேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுக்கவேண்டும்.

“புதிய சலுகையின்படி சர்க்கார் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு மான்யம் தரும் போது ஜில்லா போர்டு பள்ளிக்கூடங்களில் நான்காவது பாரத்திற்கு 6 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கப்படுகிறது. ப்ராவேட் மானேஜ்மெண்ட் பள்ளிக் கூடங்களில் ரூ. 7 அல்லது ரூ. 8 வரை வாங்கப்படுகிறது. இப்படி அதிகப் படியாக வாங்குவதால் சர்க்கார் இன்னும் அதிகமான மான்யம் தர வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே சம்பள விஷயத்தில் standardize பண்ணவேண்டியதவசியம்.

“ஆசிரியர்களுடைய சம்பளம் விஷயமாக எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் ஒரே மாதிரியாக இருக்கவேண்டுமென்பது எங்களுடைய கொள்கை. எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களும் ஒரே எஜென்ஸியின்கீழ் இருக்கவேண்டுமென்பதும் எங்களுடைய கோரிக்கை. பல நிர்வாகங்களின்கீழ் பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன. அப்படியிருக்கும்போது மானேஜ்மெண்ட் பள்ளிக்கூடங்களில் உள்ள ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய சம்பளம் சர்க்காரால் நேரடியாக கொடுக்கப்படுவது கிடைப்பாது. மலபாரில் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய முறையைப்போன்று சர்க்காரே நேரடியாக சம்பளத்தை ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கும்படியான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். சர்க்கார் கொடுக்கக் கூடிய கிராண்டை மானேஜர்களிடம் கொடுத்து மானேஜர் ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டியிருப்பதால் அதில் சில காலதாமதங்களும் இன்னும் சில விரும்பத்தகாத போக்குகளும் நடக்கின்றன. ஆகவே நேரடியாக சம்பளத்தை கொடுக்கக்கூடிய வகையில் சர்க்கார் ஏற்பாடுசெய்யவேண்டுமென்று வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“துப்பாக்கி லைசென்ஸ் வழங்குவது விஷயமாக சில வார்த்தைகள். இன்று ஒரு கேள்விக்குப் பதிலுசொல்லும்போது எம்.எல்.ஏ. ஒருவருக்கு துப்பாக்கி லைசென்ஸ் கொடுப்பதில் இருக்கக்கூடிய கஷ்டம் தெரியவந்தது. அவர் எதிர்க்கட்சி எம்.எல்.ஏ.கூட அல்ல. ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு எம்.எல்.ஏ.-க்கு துப்பாக்கி லைசென்ஸ் கொடுப்பதில் இருக்கக்கூடிய கஷ்டம் நமக்கு நன்றாகத் தெரிந்தது. மலையடிவாரங்களிலும், காட்டுப் புறங்களிலும் உள்ள விவசாயிகள் துப்பாக்கி வைத்திருக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. தங்களையே விளைச்சலை துஷ்ட மிருகங்களின் தொல்லை யினின்றும் காப்பாற்றப்படவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். மிருகங் களினின்றும் காப்பாற்றிக்கொள்வதற்கு துப்பாக்கி வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. விவசாயிகள் துப்பாக்கி லைசென்ஸ்க்கு மனுப்போடும்போது வீண் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. நீண்டகாலமாக வைத்துக்கொண்டிருந்தவர்களிடமிருந்து துப்பாக்கி லைசென்ஸ் பிடுங்கப்பட் டிருக்கிறது. அரசியல் காரணங்களுக்காக துப்பாக்கி லைசென்ஸ் பிடுங்கப் படுவது முறையல்ல, விரும்பத்தக்கதல்ல. துஷ்ட மிருகங்களின் தொல்லை யிலிருந்து விளைச்சலை பாதுகாக்கவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கும்போது, விவசாயிகளுக்கு துப்பாக்கி லைசென்ஸ் தாராளமாக வழங்கப்படவேண்டுமென்று கோட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“எஸ்.பி.ஸி.ஏ. விஷயமாக இரண்டொரு வார்த்தைகள். மிருகங் களுக்குக் கொடுமை செய்வதைத் தடுக்க இந்த சங்கம் இருக்கிறது. மிருகங் களின் உயிர்களை வதை செய்வதைத் தடுக்கிறோம் என்ற பெயரில் மனிதர்கள் பல இடங்களில் கஷ்டப்பட்டுவருவது நிலைமை ஏற்படுகிறது. விவசாயிகள் தங்களிடம் இருக்கும் கால்நடைகளை வதைக்கவேண்டுமென்று விரும்புவதில்லை. மிருகங்களை நல்ல முறையில் நடத்தவேண்டும் என்பதை விவசாயிகள் அறியாதவர்கள் அல்ல. அவர்களுக்குக்கும் கஷ்டங்களின் காரணமாக ஓரளவுக்கு மிருகங்களை சரிவர பராமரிக்க இயலாமலிருக்கிறது. மாடுகளை வண்டியில் கட்டி ஓட்டும்போது, மாட்டின் கழுத்தில் ஒரு சிறிய புண் இருந்தாலும் அதனால் ஏதோ பெரிய ஆபத்து ஏற்பட்டுவிட்டது

24th March 1955] [Sri K. V. Ramaswami]

என்று எஸ்.பி.லி.ஏ. அதிகாரிகள் கருதி மாடுகளின் சொந்தக்காரர்களை தொந்தரவுக்குள்ளாக்குகிறார்கள். மாட்டின் கழுத்தில் ஒரு சிறு புண் இருந்தால் அதனால் பிரமாதமான நஷ்டம் ஒன்றும் வந்துவிடாது. அதற்காக அந்த மாடுகளைப் பிடித்து ஆஸ்பத்திரிக்கு ஒட்டிச்சென்று அங்கு வாரக்கணக்காக வைத்திருந்து வைத்தியம் செய்கிறோம் என்ற பெயரில் விவசாயிகளிடமிருந்து தீனிச் செலவுகளுக்குப் பணம் வாங்குகிறார்கள். அதற்காக விவசாயிகள் கோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டிய சிரமங்களெல்லாம் ஏற்படுகின்றன.

“இன்னும் சில விஷயங்களை மந்திரி அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். கோழிகளை கிராமங்களிலுள்ளவர்கள் சந்தைக்குக் கொண்டுபோகும்போது இரண்டு கால்களையும் கட்டி, தலை கீழாகத் தொங்கப்போட்டுத்தான் எடுத்துச் செல்வது வழக்கம். தலை கீழாக எடுத்துக்கொண்டுபோனால் தான் கோழிகள் பறந்துபோய்விடாமலிருக்கும். கோழிகள் தலைகீழாக எடுத்துப்போகும் நிலையை எஸ்.பி.லி.ஏ. அதிகாரிகள் பார்த்துவிட்டால் கோழி சொந்தக்காரர்களுக்கு ஜீவகாருண்ய மிலை என்று சொல்லி அபராதம் போட்டு தொல்லைக்குள்ளாக்குகிறார்கள்.

“அதேமாதிரி பன்றியைத் தூக்கிக்கொண்டு போகும்போது நான்கு கால்களையும் கட்டி, ஒரு குச்சியில் தலைகீழாகக் கட்டித் தொங்கப் போட்டுக்கொண்டுபோவது வழக்கம். இதை எஸ்.பி.லி.ஏ. அதிகாரி பார்க்கிறார். ‘இந்த உயிர் வதைக்கப்படுகிறதே, பன்றியைத் தூக்கிக்கொண்டு போகிறவர்கள் என்ன ஜீவகாருண்யமில்லாத மனிதர்களாக இருக்கிறார்கள்’ என்று நினைத்து அதற்காக குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு அபராதம் விதிக்கப்படுகிறார்கள், அல்லது பணம் வாங்கிக்கொண்டு விட்டு விடப்படுகிறார்கள்.

“இப்படிப்பட்ட பல்வேறு சம்பவங்களுக்கு எஸ்.பி.லி.ஏ. அதிகாரிகள் காரணமாக இருக்கிறார்கள். பல சமயங்களில் விவசாயிகள் இதனால் கஷ்டத்திற்குள்ளாகிறார்கள். கால்நடை ஆஸ்பத்திரிகளில் வைத்து வாரக்கணக்காக சிகிச்சை செய்கிறோம் என்று சொல்லி விவசாயிகளுக்கு நஷ்டம் உண்டாக்குகிறார்கள். மிருகங்களைவிட மனிதர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கஷ்டரோகம்போன்ற வியாதிகளால் ஜனங்கள் புழுக்களைப்போல் மடிகிறார்கள். பலவிதமான கொடிய நோய்களினால் மனித உயிர்கள் கஷ்டப்படுகிறபோது மிருக உயிர்களைப்பற்றி அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளுகிறோம் என்று சொன்னால் அதை நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. மிருகங்களின் உயிர்களை வதைப்பதைத் தடுக்க பிரசாரம் செய்யவேண்டாமென்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. கிராமப்புறங்களில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு நன்றாக எடுத்துச்சொல்லட்டும். ஆனால் எஸ்.பி.லி.ஏ. அதிகாரிகளுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் எல்லையற்ற அதிகாரங்கள் கட்டுப்படுத்தப்படவேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கோட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால், மிருகங்களின் உயிர்கள் வதைக்கப்படுவதைத் தடுக்கப்போகிறோம் என்ற பெயரால் மனித உயிர்கள் கஷ்டப்படுத்தப்படக்கூடாது.

“ரெவினியூ டிபார்ட்மெண்டில் சர்வே நடந்துகொண்டிருக்கிறது. நூற்றுக்கணக்கான சர்வேயர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். சர்வே முடிந்தவுடனே அவர்களை வீட்டுக்கு அனுப்பவேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். செட்டில்மெண்ட் ஏற்பட்டவுடனே அவர்களை மறுபடியும் சர்க்கார் வேறு இலாக்காக்களில் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும். சர்க்கார் இதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

“நிலங்களின் சென்சஸ் எடுக்கப்படுகிறது. இதற்காக சிரமம் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடியவர்கள் முக்கியமாக கிராம அதிகாரிகள் தான். காடு மேடுகளில் சென்று புள்ளிவிவரங்களைச் சேகரிக்கவேண்டும். இந்த ஸ்பெஷல் வேலைக்காக கிராம அதிகாரிகளுக்கு ஸ்பெஷல் அலவகை எதுவும் கொடுக்கப்படுவது கிடையாது. கிராமாதிகாரிகளுக்கு உற்சாகமில்லாமையால் வீட்டிலேயே உட்கார்ந்துகொண்டு கணக்கைத் தயார் பண்ணுகிறார்கள். இதனால்

[Sri K. V. Ramaswami] [24th March 1955]

நில சென்சஸ் வேலை வெற்றிகரமாக நடைபெறுவதற்கு முடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. கிராம அதிகாரிகள் தப்புக் கணக்கைத் தயார் செய்வதினால் விவசாயிகள் மத்தியில் ஒரு பெரிய சச்சரவு ஏற்படக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படும். நேற்று ரெவினியூ மந்திரி அவர்கள் சொல்லும்போது, மேல்தி காரிகள் தணிக்கை செய்கிறார்கள், எந்தவிதமான தவறும் ஏற்படாது 'பூர்த்திக்கொண்டு வருகிறோம் என்று சொன்னார்கள். மேல் அதிகாரிகள் தணிக்கையையெல்லாம் எப்படி எமாற்றுவது என்று தெரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதில் ஒரு பெரிய குழப்பம் ஏற்பட்டதான் போகிறது. தவறான கணக்கைச் சிருஷ்டித்து சமர்ப்பிப்பார்கள். இம்மாதிரியான கஷ்டங்களைப் போக்கவேண்டுமானால் கிராமாதிகாரிகளுக்கு ஸ்பெஷல் வேலைக்கு ஸ்பெஷல் அலவன்ஸ் கொடுக்கப்படவேண்டும். இதை சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும்."

10-45 a.m. * SRI M. CHINNATHAMBI THEVAR :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, when considering the Supplementary Demands, we find that the Government require a sum of Rs. 17½ crores over and above the estimated Budget expenditure for 1954-55. No doubt, it is a big sum. Ordinarily, it may not be advisable to allow such a huge excess expenditure. But when we go into the details of the supplementary demands, and take into consideration the important items over which the expenditure has been incurred, I think, this House will have no objection and will give its willing approval for the demands.

" Sir, fortunately this year, we had seasonal rains in almost all parts of the State. Production also has been very satisfactory everywhere and taking advantage of this situation, Government have taken courage and are pushing through many of the irrigation and welfare schemes in all earnestness. They want to get near the target fixed in the first Five-Year Plan and so in their earnestness they have taken very many schemes and as a result of it this additional expenditure has been incurred. So I think this House will appreciate the good work done by the Government and will give sanction for the supplementary demands.

" It is in this year that the Government are focussing their full attention to the villages. No doubt, the planning has been made some three years ago and even allotments were made earlier, but no appreciable progress was made. This year Government have given the necessary momentum and works are being carried out very speedily in almost all parts of the State; In the sectors of Community Projects, National Extension Service and Local Development, I think, before the end of this year, substantial progress would be made.

" As regards the welfare schemes, in my opinion, there is not sufficient publicity to them in the villages. Many of the villagers do not know the true importance and usefulness for these good schemes. No doubt, some of the Collectors are taking very keen interest in the execution of these schemes and they have also given due publicity through their subordinates to the villagers. But this publicity has been given in such hasty and hurried manner

24th March 1955] [Sri M. Chinnathambi Thevar]

that only those who came in contact with the officials, got knowledge of it and they have taken advantage of it. Therefore, Sir, I request the Government to take sufficient steps to see that every village is informed of these schemes, and if necessary paid propagandists may be appointed for this purpose.

" I have to say one more thing about the work in the Local Development schemes. I am referring to the belated manner in which the works are sanctioned and executed. In my district of Tinnevely, the Collector gave sanction to the works only in the month of January; after sanction was obtained, estimates were obtained only later on, after three weeks. So much so, there was only 1½ months left for execution. The villagers being very new to the work, were not able to do the work correctly and properly within the short time. Therefore, I request the Government to make selection of the works even before September and all preliminaries connected with the works should be done on or before the month of September so that there may be sufficient time for the works to be finished within the year.

" Sir, in the matter of selecting Community Project blocks and areas for National Extension Service, there is loud complaint here in this House that really backward areas are not at all cared for and given preference. Of course I do not complain about the areas already selected in my district. What I wish to point out in this connexion is that certain areas like Tiruchendur, Nanguneri and Alangulam which I represent, which are really very backward are not at all given due consideration. On the ground of contiguity, these areas are neglected. So far as Alangulam is concerned, I may say that it lies very near the existing block. In that area, there is not even one good road; there is no hospital worth mentioning. When such is the condition, I want the Hon. Ministers to pay more attention to the really backward area which have been neglected in the past and give them preference over other areas. Sir, in the matter of execution of these schemes and works, of course the higher officers are taking much interest, but the subordinate officers, especially, the junior engineers, supervisors, overseers and others, expect the usual mamools. When these mamools are not given, these subordinate officers give a lot of trouble to the poor villagers who are really very sincere and earnest about taking up these works. 10-50 a.m.

" Sir, in the matter of rural electrification, we are proud of the good work so far done by the Government. But, I must point out that the Electricity Department is moving very slowly. They move fast only when election issues are involved or when big bosses are interested in a particular work. Otherwise, they do not care for the ordinary poor people at all. They are sometimes indifferent also. Let me quote an instance here. In Tirunelveli district, there is a panchayat called Srivaikuntam panchayat. The Government proposed to supply electricity to that panchayat.

[Sri M. Chinnathambi Thevar] [24th March 1955]

There are 11 wards in that panchayat. The Government Electricity department decided to supply electricity only to 9 wards and neglected the other 2 wards. At the time of the 'switching on' ceremony, there was a great agitation. The Superintending Engineer who was there at that time said that the omission occurred somehow and that he would see that electricity was supplied to the other two wards within three months. It is now nearly seven months since that promise was made. To all our enquiries, we are told that estimates are being prepared and the work will be executed in due course. I do not know what they mean by 'due course'. Sir, the Officers and Ministers preside over certain meetings and make certain promises. When such promises are made, the Government should see that the work was executed within the time promised. I request the Government that the neglected two wards may be given electricity as early as possible.

"Sir, under Education, a sum of Rs. 81 lakhs is required as additional expenditure. Some portion of it is meant for giving concession to the children of Non-Gazetted officers. Though the concession so far given does not meet the requirements of the Non-Gazetted Officers, it shows the sympathy which the Government are having towards these unfortunate people. In this connection, I wish to make a suggestion to the Government. Sir, this State being a Welfare State, the Government should take up full responsibility in the matter of providing education to the children of their own servants up to a certain standard, say, the college course. Even though the Government are not able to give them increased pay and other facilities which they require, I request the Government to give them at least this concession."

DEPUTY SPEAKER :—"Hon. Member's time is over. Now Sri Dasarathan will speak."

10-55
p.m. * SRI D. DASARATHAN :—"உதவி மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வருடத்தில் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிற வரவு செலவு திட்டத்தில், குறிப்பாக கல்விக்காக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிற தொகையையும், மற்றும் ஆசிரியர்களுக்கென்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிற உதவிகளையும், ஓர் அளவு பாராட்டத்தான் வேண்டும். இருந்தபோதிலும், கனம் மந்திரி அவர்கள் செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களுக்கும், மற்றைய செகண்டரி கிரேட் பண்டித்களுக்கும் இடையே வித்தியாசம் பாராட்டி, பண்டித்களுக்கு பென்ஷன் உண்டு, மற்றைய செகண்டரி கிரேட் அலிஸ்டெண்டுகளுக்கு பென்ஷன் இல்லை என்ற ஒரு பிரச்சனையை எழுப்பியிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்குள் உண்மையிலேயே சம்பளத்தில் எந்தவிதமான வித்தியாசமும் கிடையாது. இருவருக்கும் ஒரே சம்பள விகிதம், ஒரே விகித சம்பள உயர்வு இருப்பதால், பண்டித்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிற பென்ஷன் சலுகை, செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களுக்கும் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

"மேலும் பழைய செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களுக்கு—என்னைப் பொறுத்த வரையில் எனக்கு ஆசிரியர்களாக இருந்த செகண்டரி கிரேட் அலிஸ்டெண்டுகளுக்கு பழைய ரீதியில் கொடுக்கப்படுகிற சம்பள உயர்வு விகிதப்படி, அவர்கள் கடைசிபட்சமாக பெறும் சம்பளம் ரூ. 75. ஆனால் புதிய செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களுக்கு ரூ. 95 வரையில் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. பழைய ஆசிரியர்கள், அவர்களுடைய கடைசி காலத்

24th March 1955] [Sri D. Dasarathan]

தில் குறைந்த அளவில் சம்பளம் பெறுவது, ஆனால் அவர்களிடத்திலேயே படித்த மாணவர்கள், அதே யோக்கியதாம்சத்தை உடையவர்கள் ஆசிரியர்களாக வந்தால் அதிக தொகை சம்பளம் பெறுவது என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருப்பது ஒரு வருந்தத்தக்க காட்சியாக இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த பழைய ஆசிரியர்களுக்கு வேறு எந்த விதத்திலாவது உதவிசெய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதேபோலத்தான் இருக்கிறது, டிப்டி. இன்ஸ்பெக்டர்களாக இருக்கும் B.A., B.T., B.A., L.T., படித்தவர்கள் நிலைமையும். அவர்களுடைய நிலைமை, பதவி விஷயத்தில் உயர்ந்ததாக இருந்தபோதிலும், சம்பளம் மிகவும் குறைந்த அளவில்தான் வாங்குகிறார்கள். கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன்பு, அவர்கள் அடிப்படை சம்பளம் ரூ. 85-ம், ரூ. 15 மேற்கொண்டும் வாங்கலாம் என்ற வரம்பு இருந்தது. அதை இப்போது சர்க்கார் ரத்து செய்துவிட்டபடியால், பழையபடியே அவர்கள் ரூ. 85 மட்டும் தான் வாங்கவேண்டும் என்கிற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, சர்க்கார் உடனே இந்த விஷயத்தை பரிசீலனை செய்து, பழையபடி ரூ. 15 அவர்கள் மேற்கொண்டு பெற்று வந்ததை திரும்பவும்பெற ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்ததாக, இப்போது நமது மாகாணத்தில் இங்கே வந்திருக்கிற சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கும், பொதுமக்களுக்கும், சர்க்காருக்கும் ஓரளவு தொடர்பு உண்டாக்கப்பட்டிருப்பது, இந்த விஸ்தரிப்பு திட்டங்களால் தான். இந்தத் திட்டங்களைப்பற்றிய உணர்வும், உற்சாகமும் பொது மக்களுக்கு இப்போதுதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே சர்க்காரும், மற்ற அங்கத்தினர்களும் ஒத்துழைத்து, இந்த விஸ்தரிப்பு திட்டங்களை அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதில் இன்னும் அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இந்த அபிவிருத்தித் திட்டங்கள், பொதுவாக பிரமுகர்கள் பெரிய அந்தஸ்து படைத்தவர்கள், இவர்கள் இருக்குமிடங்களில்தான் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. இந்த நிலை மாறவேண்டும். இன்னும், குறிப்பாக எங்களுடைய ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால், மாதம்தோறும் நாங்கள் நடத்தும் கூட்டங்களில் இதை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். மேலும், அவலிஸ்டெண்டு என்ஜினியர்கள் என்று போடப்படுபவர்கள், ஒரு ஜில்லாவுக்கு என்று தனிப்பட்ட போடப்படாமல், பல ஜில்லாக்களுக்கு ஒருவர் என்று போடப்படுவதால், அவர்கள் எல்லா ஜில்லாக்களிலும் தங்கள் கவனத்தைச் செலுத்தி, நன்றாக வேலைசெய்ய முடியவில்லை. சென்ற மாதம் நடந்த கூட்டத்தில் கூட, இந்த Assistant Engineer for Public Works (Health) என்பவர், Chingleput ஜில்லாவிற்கும், வட ஆற்காடு ஜில்லாவிற்கும் சேர்த்து வேலைசெய்யும்படி போடப்பட்டிருக்கிறார். அவர் என்ன காரணத்தினாலோ, செங்கல்பட்டு மாவட்டத்திற்கு எந்த அளவிலும் கவனம் செலுத்துகிறாரோ, அந்த அளவு வடஆற்காடு மாவட்டத்திற்குச் செலுத்த முடியவில்லை. அதனால் எத்தனையோ வேலைகள் மந்தப்படுகின்றன, அல்லது முடிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. இதற்காக சர்க்கார் வேறு ஒரு அவலிஸ்டெண்டு என்ஜினியரை, வட ஆற்காடு மாவட்டத்திற்கென்று ஏற்படுத்தினால், அந்த திட்டங்களை நல்லமுறையில் செய்து முடிக்கலாம் என்று நாங்கள் கூறியிருக்கிறோம். ஆகவே சர்க்கார் இந்த விஷயத்தையும் கவனிக்கவேண்டும்.

“அதற்கு அடுத்தாற்போல் Prohibition (மதுவிலக்கு)—உண்மையிலேயே மதுவிலக்கு திட்டம் இப்போது நம் நாட்டிலே ஓர் அளவிற்கு வெற்றியடைந்திருக்கிறது என்று சொல்லலாம். ஆனால் பழைய காலங்களில் குடித்தவர்களில் 100-க்கு 10 பேர் ஆவது, அந்தப் பழக்கத்தில் இன்னும் இருந்துகொண்டதானிருக்கிறார்கள். இதற்கு பொதுமக்களோ அல்லது வேறு யாரோ காரணம் என்று நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. இதற்கு முக்கிய காரணமாயிருப்பவர்கள், போலீஸ் இலாகாவை சேர்ந்தவர்கள்தான் என்று குறிப்பிடவேண்டியிருக்கிறது. இங்கு நான் அப்படி குறிப்பிட்டாவிட்டாலும்கூட, ஆங்காங்கே மாதம்தோறும்

[Sri D. Dasarathan]

[24th March 1955]

நடக்கிற கூட்டங்களில் மற்றைய எம்.எல்.ஏ.க்கள் எந்தவிதமான வேறுபாடின்றி சொல்லிக்கொள்ளும் குறைபாடு அதுதான். ஆங்காங்கே நடத்தப்படுகிற கள்ளச் சாராய திட்டங்கள் எல்லாம் போலீஸ்காரர்கள் ஆதரவில் தான், நடத்தப்படுகின்றன, நடக்கின்றன. இதையொழிக்க சர்க்கார் தீவிர நடவடிக்கை எடுத்தால்தான், மதுவிலக்கு திட்டத்தை முழு வெற்றியுடன் நடத்த முடியும் என்ற நம்பிக்கை ஏற்பட ஏதுவாகியிருக்கும்.

“இப்போதுள்ள சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு இந்த வரவு செலவு திட்டம், ஓரளவு ஏதோ லீவு விஷயத்தில் நன்மை பயக்கின்றது என்றாலும், அவர்களுடைய பொருளாதார விஷயத்தில் எந்த விதமான முன்னேற்றமும் தந்திருப்பதாக தெரியவில்லை. அந்த Non-Gazetted Officers என்று சொல்லப்படுகிற கெஜட் பதிவில்லாத உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு, இப்போது Dearness Allowance என்று கொடுக்கப்படுகின்ற தொகையை மூலாதார சம்பளத்துடன் சேர்த்துவிட்டால் மிகவும் நன்மை பயக்கும் என்று தோன்றுகிறது. அவர்களுடைய நிலைமை நாளுக்கு நாள் மோசமாக போகாமல் இருக்க, நல்ல ஊதியம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அப்படி கொடுக்கப்பட்டால்தான், அவர்கள் நல்ல முறையில் வேலை செய்யமுடியும்.

“இப்போது ஆங்காங்கு Local Development Works என்று தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டத்தின்கீழ் அனேக வேலைகள் நடக்கின்றன. ஏற்கனவேயே தாலுகாக்களுக்கு தலைமை அதிகாரிகளாக இருக்கிற தாசில்தார்களுக்கு, வழக்கமான வேலைகளை செய்ய முடியாத அளவிற்கு இருக்கின்றன. மேற்கொண்டு, இந்த தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டங்களை பல தாலுகாக்களில் விஸ்தரிப்பதால், அவர்கள் ஆங்காங்கே சென்று இந்த திட்ட வேலைகளையும் கவனிக்க வேண்டி யிருக்கிறது. அதற்காக, அவர்களுக்கு எந்த செலவையாவது குறைத்து, ஒரு ஜீப் வாங்கி கொடுத்தால்தான், எல்லா வேலைகளையும் அவர்கள் கவனிக்க முடியும். Revenue works-ம் நடக்கும். நாம் போரடிக் அபிவிருத்தி திட்டங்களும் வெற்றிகரமாக நடைபெறும். ஏதோ திட்டங்களை போட்டுவிட்டு, கண்டிப்பாக செய்ய வேண்டும் என்று தாசில்தார்களை வற்புறுத்தி அடிக்கடி அந்த வேலைகளின் முன்னேற்றத்தைக் குறித்து அவசர அவசரமாக புள்ளி விவரங்களை அவர்களிடம் கேட்டுக்கொண்டிருப்பதைவிட, நல்ல முறையில் வேலை செய்ய அவர்களுக்கு தகுந்த போக்குவரத்து வசதி செய்து தர வேண்டும்.

“இன்னும் இந்த தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டத்தின்கீழ் கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து தர வேண்டுமென்று திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. சில விடங்களில், ஏதோ செட்டில்மெண்டு காலத்தில், ஆங்காங்கு உள்ள ஏரிகளில் இவ்வளவு தண்ணீர் பிடிக்கும் என்று கணக்கு போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இப்போது கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், ஆறு மாத காலத்திற்கு தேவைப்பட்டகூடிய தண்ணீர் பிடிக்கும் என்று அடக்கலில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிற ஏரி, உண்மையாகவே இரண்டு மாத காலத்திற்கு தேவைப்படும் தண்ணீரைத்தான் (capacity) உடையதாக இருக்கிறது. ஆகவே ஆங்காங்குள்ள வரண்ட பிரதேசங்களுக்கு நீர்பாசன வசதி செய்வதற்கு, மின்சார வசதி தேவை. வரண்ட பிரதேசங்களில் வாழ்பவர்கள், ஆற்றுப்பாய்ச்சல் இல்லாத இடங்களில் வாழ்பவர்கள், எவ்வளவோ முன்வந்தும்சுட விவசாயத்திற்கு அவர்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்காமலிருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயமாகும். மின்சார இலாகாவினால் விதிக்கப்படும் கண்டிஷன்களை ஏற்றுக்கொள்ளுவதற்கு தயாராகியிருக்கிற விவசாயிகளுக்கு மின்சார வசதி செய்து தர சர்க்கார் முன் வர வேண்டும். தற்போது இருக்கும் முறையை, அதாவது வரிசைக் கிரமப்படி மின்சார வசதி செய்யும் முறையை, மாற்றி எந்த பிரதேசத்திற்கு மின்சாரம் முக்கியமாக தேவையோ, எந்த இடத்தில் உள்ளவர்கள் சர்க்கார் விதிக்கும் கண்டிஷன்களுக்கு உட்படுகிறார்களோ, அந்த இடங்களுக்கு மின்சார வசதி செய்தால், எல்லா விவசாயிகளுக்கும் நன்மை பயக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக மருத்துவத்தைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். உண்மையாகவே, ஆங்காங்கேயுள்ள சர்க்காரால் நடத்தப்படுகின்ற கிராம ஆஸ்பத்திரிகளில், நோயாளிகளுக்கு எந்த மருந்து

24th March 1955] [Sri D. Dasarathan]

தேவையோ, அந்த மருந்து கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற நிர்ணய மிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. பொதுஜனங்கள் மத்தியில் இப்போது நிலவும் அபிப்பிராயம் ஒன்றை எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நான் சொல்வதை சர்க்கார் வேறு விதமாக நினைத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதாவது அந்தந்த விடுதிகளுக்கு கொடுக்கப்படுகிற மருந்துகள் சீல்கள் உடைக்கப்படாமலேயே மருந்துக் கடைகளுக்கு அப்படியே, அதே விலைக்குச் செல்லுவதாக கூறப்படுகிறது. இது உண்மையானால் மிகவும் வருந்தத் தக்கதாகும். இந்த ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு என்னென்ன மருந்துகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. அவைகளில் எவ்வளவு stock இந்த ஆஸ்பத்திரிகளில் இருக்கின்றன என்பதைப்பற்றி பெல்லாம், வெளியிலிருந்து செல்பவர்களுக்கு எந்த தகவலும் கிடையாது. டாக்டர் கொடுக்கும் மருந்தை நாம் எடுத்துக்கொண்டுபோக வேண்டும். இல்லையேல் அவர் குறித்துக் கொடுக்கும் சீட்டை பெற்றுக்கொண்டு, வேறெங்காவது வெளியில் மருந்து வாங்கிக்கொள்ளவேண்டும் என்ற முறையை விதிப்பது வருந்தத் தக்கது. இதை கண்டிப்பாக சர்க்கார் கவனித்து வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ போக்கு வரத்து விஷயத்தில் எங்களுடைய வட ஆற்காடு ஜில்லாவைப் பற்றி நான் அதிகம் சொல்லத் தேவை யில்லை. ஒருவர் சென்னையிலிருந்து வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் ஒரு இடத்திற்கு பஸ்வியல் போகும்பொழுது, கண்ணை மூடிக்கொண்டு போனாலும்கூட, செங்கல்பட்டு ஜில்லாவை விட்டு, வட ஆற்காடு ஜில்லாவிற்கு வந்துவிட்டோம் என்று பஸ் ஆடும் ஆடத்திலிருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம். இன்னும் அந்த ஜில்லா பஸ் பிரயாணிகள் எழுந்து நிற்க வேண்டிய அளவுக்கு கூடும் வந்தாலும்கூட, ஒற்றுமையுடன் வழியில் கிடைக்கும் பிரயாணிகளை ஏற்றிக்கொள்ளுவார்கள். இது பஸ்காரர்கள், போலீஸ் அதிகாரிகள், Transport அதிகாரிகள் இவர்களுடைய ஒற்றுமையைக் குறிக்கிறது. அவ்வளவு தயவு, தாட்சண்யம் அமைந்திருப்பது அந்த ஒரு ஜில்லாவில்தான். இந்தப் போக்கு மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும். இந்த மாதிரி ஜனக்கூட்டமும், ரோடு வசதியல்லாத நிலைமையும் இருந்து கொண்டிருப்பது, உண்மையிலேயே, அந்த மாவட்டத்திற்கு அவமானத்தை தரத்தக்க விஷயமா யிருந்தகொண்டிருக்கிறது. இவற்றை நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

SRI G. GOVINDAN :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த Supplementary grant-ஐ ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச பிரியப்படுகிறேன். சென்னை ராஜ்யத்தில் தமிழ் நாட்டில் சென்னையிலிருந்து கன்யாகுமரி வரையில் அநேகம் மீன் பிடிப்பவர்கள் வசித்து வருகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட மீன் பிடிப்பவர்களுக்கு சர்க்காரும் பொது மக்களும் அதிகப் படியாக உதவி யளிக்க வேண்டும். ஆனால் இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமையைப் பார்த்தால் அரும்பெரும் தலைவர்கள்கூட அவர்களை ஏறிட்டுப் பார்ப்பதும் கிடையாது. இது என்னுடைய சொந்த அபிப்பிராயம். இதற்கு காரணம் என்னவென்றால் அவர்கள் பழைய இடங்களில் வாழ்ந்து வருவதால் அவர்கள் நமக்குப் பக்கத்தில் வந்தால் ஒருவித நாற்றம் அடிகிறது என்று நினைத்துக் கொண்டு அவர்களைக் கவனிப்பதாக இல்லை என்று தோன்றுகிறது. ஆனால் அவர்கள் பிடித்து நமக்குக் கொடுக்கும் நல்ல மீன்களை நாம் சாப்பிட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால்தான் நாம் அவர்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இதற்குச் சர்க்கார் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

“ இப்பொழுது தனுஷ்கோடியில் கபற்கரையை கடல் அரித்துக்கொண்டு வருகிறது. இது மத்திய அரசாங்கத்தினுடையது என்று நமது அரசாங்கம் (Sri P. G. Karuthiruman in the Chair.)

“ இருக்கக்கூடாது. அப்படி நம் அரசாங்கம் சும்மா இருந்தால் பெரிய தீங்கு நேரிடும். இது எப்படி இருக்கிறது என்றால் தெருக் கோடியில் தீ பிடித்து எரிகிறது என்று மற்ற கோடியில் இருப்பவர் சும்மா இருந்தால் மற்ற

[Sri G. Govindan] 24th March 1955

கோடிக்கும் அந்தத் தீ பரவி எரித்து விடும். அதைப்போலவேதான் இப்பொழுது தனுஷ்கோடியில் கடல் அரிப்பு ஏற்பட்டிருப்பது. இப்பொழுது தனுஷ்கோடியில் கடல் அரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. வேதாரணயத்திலும் கடல் அரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இதைப் பார்த்துக்கொண்டு நம் சர்க்கார் சும்மா இருக்கக் கூடாது. அப்படிப் பேசாமல் இருந்தால் பெரிய தீங்கு வரும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக நம் நாட்டில் பல கைத்தொழில்கள் நடந்து வருகின்றன. நேற்றைய தினம் தொழில் மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் கையால் நெய்யப்படும் ஒலைப்பெட்டிகள் நன்றாக இருக்கிறது என்றும் அவைகளை அமெரிக்காவிற்குக் கூட அனுப்பலாம் என்றும் சொன்னார். இதைப்பற்றி அவர் சொல்லும்போது நான் நினைக்கிறேன் அவர் ராமனாத்தபுரம் ஜில்லாவிற்கு வந்ததில்லை என்று. ராமேஸ்வரம் கோவிலில் வந்து பார்த்தால் இதைப்பற்றி நன்றாகத் தெரியும். ராமேஸ்வரம் கோவிலிலும் அந்த எரியாவிலும் பனை ஒலையினால் தொப்பிகளும் பெட்டிகளும் கைப்பெட்டிகளும் மணி பர்ஸ்களும் முடைவதைப் பார்க்கலாம். அவைகள் எவ்வளவோ நன்றாக இருக்கும். ராமேஸ்வரம் கோவிலுக்குப் போகிறவர்கள் அந்தத் தொப்பிகளையும், பெட்டிகளையும், மணி பர்ஸ்களையும் வாங்கிப் போகாமல் இருக்க மாட்டார்கள். அவ்வளவு பிரசித்தி பெற்றவைகள் அங்கு தயாரிக்கப்படும் ஒலைப் பெட்டிகளும், மணி பர்ஸ்களும், தொப்பிகளும். இப்படி பல சாமான்களை அங்கு தயாரிக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி கனம் தொழில் மந்திரி அவர்கள் குறிப்பிடாமல் இருந்தது ரொம்பவும் வருந்தத்தக்கதாக இருக்கிறது. நம் நாட்டில் இருக்கக்கூடியவர்கள் பலர் ஹிந்துக்கள். அவர்கள் ராமேஸ்வரம் கோவிலுக்கு அடிக்கடி போவார்கள். அப்பொழுது இப்படிப்பட்ட சாமான்களை வாங்கி வருவது எல்லோருக்கும் தெரிந்திருக்கும். இவைகளை அங்கிருந்து வாங்காமல் வரமாட்டார்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள பிரியப்படுகிறேன். திருநெல்வேலியில் செய்வதைக் காட்டிலும் கீழ் பகுதிகளில் நல்ல முறையில் இவைகளைச் செய்து வருகிறார்கள் என்பதை ரூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

“ராமனாத்தபுரம் ஜில்லாவில் ஏராளமாக சங்குகளை எடுத்து வருகிறார்கள். அதை எடுக்கும் காண்ட்ராக்க் கிழக்கு பகுதியில் கடலில் மத்திய சர்க்கார் ரால் கொடுக்கப்படுகிறது. அதை எலம் கொடுக்கும் பாத்யம் நம் சர்க்காருக்கு கிடையாது. மற்ற சர்க்காரர்கள் அந்த காண்ட்ராக்களை எடுத்து கொள்ளை லாபம் அடித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இந்தத் தொழிலை நம் சர்க்கார் கைப்பற்றினால் மிகுந்த லாபம் நமக்குக் கிடைக்கும்.

“நூல் மில் வைக்கும் விஷயமாக சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுது கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில்தான் அதிகப் படியான மில்கள் இருக்கின்றன. நூல் மில்களுக்கு லேசென்ஸ் கொடுக்கும்போது இனிமேல் அதிகப்படியான மில்கள் இல்லாத பிரதேசங்களுக்கு லேசென்ஸ் கொடுத்தால் செளகர்யமாக இருக்கும். இனிமேல் கோயமுத்தூருக்கு லேசென்ஸ் கொடுப்பதை நிறுத்திக் கொண்டு மற்ற ஜில்லாக்களில் அந்த அளவிற்கு லேசென்ஸ் கொடுத்த பிறகு கோயமுத்தூருக்கு லேசென்ஸ் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மில்களை அமைக்கும்போது அவைகளை பரவலான முறையில் அமைக்க வேண்டும். காங்கிரஸ் தலைவர்களும் மகாநாடுகளில் இப்படியே தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். எந்த ஜில்லாவில் பணக்காரர்களும் தொழில் அலுவலம் வாய்ந்தவர்களும் அதிகப்படியாக இருக்கிறார்களோ அந்த ஜில்லாக்களுக்கு அதிகப்படியான லேசென்ஸ் கொடுக்கக் கூடாது என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அதை உத்தேசித்து அதிகப்படியான மில்கள் இருக்கும் இடங்களுக்கு இன்னும் அதிகப்படியாக லேசென்ஸ் கொடுக்கக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இது என்னுடைய சொந்த அபிப்பிராயம். சென்னை ராஜ்யத்தில் 13 தமிழ் ஜில்லாக்கள் இருக்கின்றன. இந்த 13 ஜில்லாக்களையும் எடுத்துக் கொண்டால் கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில்தான் அதிகப்படியான மில்கள் இருக்கின்றன. அதனால் நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்வது என்னவென்றால் இனிமேல் கோயமுத்தூர்

24th March 1955] [Sri G. Govindan]

தூர் ஜில்லாவிற்கு லேசென்ஸ் கொடுக்காமல் மற்ற ஜில்லாக்களுக்கு அந்த அளவில் கொடுக்கப்பட்டபின் கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவிற்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நான் இதைச் சொல்லுவதால் கோயம்பத்தூர் வாசிகளின் பேரில் எனக்கு வருத்தம் என்று நினைத்துக் கொள்ளக் கூடாது. கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவாசிகள் நல்ல முறையில் வாழ்க்கையை நடத்தி வருகிறார்கள். நிறைய பணம் சம்பாதிக்கிறார்கள். அதனால்தான் மற்ற ஜில்லாக்களுக்கு இன்மேல் மில் லேசென்ஸ் வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“பரமக்குடியில் ஒரு மில்லை ஏற்படுத்தப் போவதாக சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் பத்து நாட்களுக்கு முன்பு தொழில் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது திருநெல்வேலிக்குக் கொடுக்கப்போவதாக சொன்னார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். அதைப்பற்றி சந்தோஷம்தான். அதைப்போலவே பரமக்குடியிலும் ஒரு மில்லை ஆரம்பிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அங்குதான் 80-ம் நம்பர் நூல் நல்ல முறையில் தயாரிக்கிறார்கள். அங்கு 5,000 தறிகள் வேலை செய்கின்றன. அங்கு ஒரு கைத்தறி மில்லை ஆரம்பித்தால் பரமக்குடிக்கும் அருப்புக்கோட்டைக் கும் பிரயோசனமுள்ளதாக இருக்கும். அந்த முறையில் கிழக்கு ராமனாத புரம் ஜில்லாவில் ஒரு மில்லை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“கெஜட் பதிவில்லாத உத்தியோகஸ்தர்களைப்பற்றி ஒரு கேள்வி கேட்டிருந்தேன். கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் நெகடிவ் ரிப்பீஸ் கொடுத்தார். சர்க்காரை குறை கூற வேண்டும் என்பதற்காக நான் அந்தக் கேள்வியைக் கேட்க வில்லை. இப்பொழுது கெஜட் பதிவில்லாதவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளம் போதவில்லை. எல்லா மெம்பர்களும் அவர்களுக்கு அதிகப் படியாக சம்பளம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று பேசுகிறார்கள். கீழ்த்தர குமாஸ்தாக்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளம் போதவில்லை என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்குத்தான் அந்தக் கேள்வியை நான் கொண்டு வந்தேன். பணத்தை செலவு செய்து படித்துவிட்டு வந்தாலும் தகுந்த ஊதியம் கிடைக்காமல் இருக்கிறது. ஒரு தகப்பனார் தன்னுடைய மகனை படிக்க வைத்து விட்டு சர்க்கார் உத்தியோகத்திற்கு அனுப்பினால் அவன் என்ன நினைக்கிறான் என்றால் தன் மகன் சர்க்கார் உத்தியோகம் செய்து அதிகப்படியாக சம்பாதிப்பான் என்று தன்னுடைய நிலங்களைக்கூட விற்றுவிட்டு உத்தியோகத்திற்கு அனுப்புகிறான். ஆனால் கடைசியில் தன்னுடைய மகனுக்கு தக்க ஊதியம் கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுகிறான். மகன் பணம் நிறையக் கொண்டுவருவான் தான் நன்றாகச் சாப்பிடலாம் என்று தன்னுடைய நிலங்களைக்கூட விற்றுவிடுகிறான். ஆனால் கடைசியில் அவன் கஷ்டப்பட வேண்டியதாகத்தான் இருக்கிறது. இப்பொழுது ஒரு குமாஸ்தாவிற்கு ரூ. 45 சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். இதை வைத்துக் கொண்டு அந்த குமாஸ்தா நகரங்களில் வாழ்க்கையை நடத்த முடியுமா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். கவர்னர் அவர்களுக்கு அதிகப் படியாக சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள் என்று பேசுகிறார்களே தவிர குமாஸ்தாக்களுக்கு அதிக சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லுவதில்லை. குமாஸ்தாக்களுக்கு அதிகப்படியான சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த சட்டசபையில் பிடிவாதமாக ஒருவரும் சொல்ல மாட்டேன் என்கிறார்கள். ரூ. 45-யையும் பஞ்சப்படியையும் வைத்துக் கொண்டு சுகமாக வாழ்க்கையை நடத்த முடியுமா என்பதை கவனிக்க வேண்டும். அதனால் நான் என்ன சொல்லுகிறேன் என்றால் குறைந்தது ஒரு குமாஸ்தாவுக்கு ரூ. 75 சம்பளமாக இருக்க வேண்டும்—பஞ்சப்படி நீங்கலாக. அப்பொழுதுதான் அவன் தன்னுடைய வாழ்க்கையை நல்ல முறையில் நகரங்களிலும் தாலுகாக்களிலும் நடத்த முடியும். பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு இப்பொழுது ரூ. 3,000, 4,000 என்று கொடுக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏன் அவ்வளவு பணம் கொடுக்கவேண்டும்? கவர்னருக்குக் கொடுப்பதையும் சொல்லுகிறார்களே தவிர மற்ற சிப் இன்ஜினியர்களுக்கும் செக்ரடேரியட்டில் இருக்கும் ஆபீசர்களுக்கும் கொடுக்க

[Sri G. Govindan]

[24th March 1955]

கப்படும் சம்பளத்தைப்பற்றி ஒருவரும் சொல்லுவதில்லை. கீழ்த்தர சம்பளத் திலிருந்து 16 பங்குதான் அதிகமாக சம்பளம் உயர்த்த வேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன். ஆனால் இப்பொழுது பார்த்தால் 60 பங்கு 70 பங்கு மேலே கொடுக்கப்படுவதாக இருக்கிறது. அப்படி இல்லாமல் கீழ்த்தர சம்பளத்திற்கு மேல் 16 பங்குதான் அதிகப்படியாக கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நாம் சோஷலிஸ்டிக் அரசாங்கம் நடத்த வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். அப்படி இருக்கும்போது 50 பங்கும் 60 பங்கும் அதிகப்படியாக சம்பளம் கொடுக்கக் கூடாது. இப்பொழுது நடப்பதைப் பார்த்தால் வருத்தப்படவேண்டியதாக இருக்கிறது. இது அநியாயமாகவும் இருக்கிறது.”

TEMPORARY CHAIRMAN (SRI P. G. Karuthiruman):—“ இன்னும் உங்களுக்கு ஒரு நிமிஷம்தான் இருக்கிறது.”

SRI G. GOVINDAN :—“ சர்க்கார் கீழ்த்தர சிப்பந்திகளுக்கு நல்ல முறையில் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு வேண்டிய அளவில் அவர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எனக்குப் பேசுவதற்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்த தற்கு என்னுடைய வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

11-14 * SRI S. P. THANGAVELU :—“ கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த
a.m. உபமானிய கோரிக்கை மீது பிரேரேபிக்கப்பட்ட வெட்டு பிரேரே பீணைய ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்லவிரும்புகிறேன் இதுவரை சர்க்காரால் பரிசீலிக்கப்பட்டு, சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டதாக சொல்லப்பட்ட பல நீர்பாசனதிட்டங்களைப் பற்றி இங்கே சொல்லப்பட்டது. நீர்பாசனங்களைப் பொறுத்தவரையில், ஜில்லாவாரியாக எடுத்துக் கொண்டு, அந்தந்த ஜில்லாவுக்கு எது தேவை என்று உணர்ந்து, எல்லா ஜில்லாக்களுக்கும் ஏறக்குறைய, சமமாகவே திட்டங்களை வகுத்துக் கொடுத்து எல்லா நன்மைகளையும் சமமாக பகிர்ந்து கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லமுடியாமல் இன்றைய நிலைமை இருக்கிறது. உதாரணமாக, சர்க்கார் பல திட்டங்கள் போடுவதிலும், திட்டங்கள் போட்டு அதற்காக செலவு செய்து, மக்கள் நன்மை அடையச் செய்வதிலே திருச்சி ஜில்லாவை மிகவும் புறக்கணித்திருக்கிறது. ஏற்கனவே, திருச்சி ஜில்லாவில் பல நீர்பாசன திட்டங்களை பரிசீலனைசெய்து, அந்த திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுமானால் நல்ல பலன் தரும் என்று கீழ் அதிகாரிகள் சிபார்சுசெய்தும்கூட, சர்க்கார் அத்திட்டங்களை நிறைவேற்றமும் கைவிட்டுவிட்டனர். உதாரணமாக, முசிரி தாலுக்காவில் முள்ளிப்பாடி வாய்க் கால் திட்டமிருக்கிறது. காவேரி வடகரை பிரிவிலிருந்து புத்தூர் வாய்க்கால் 8 மைல் தூரம் வெட்டவேண்டுமென்ற திட்டம் பரிசீலனை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால், சுமார் 8 கிராமங்களிலுள்ள காரடாம்ப பகுதிகளுக்கு நீர்பாசன வசதிகள் ஏற்படும். இந்த நீர்பாசன வசதியால் சுமார் 1,500 ஏக்கருக்குமேல், நிலம் சாகுபடிக்கு புதிதாக கொண்டுவரமுடியும். இந்தத் திட்டத்திற்கு இரண்டு அல்லது மூன்று லட்சம் ரூபாய்க்குமேல் செலவாகாது. அதிகாரிகள் இந்தத் திட்டத்தை பரிசீலித்து இந்த திட்டத்தால், மிகக் குறைந்த செலவில் அதிக பலனை விவசாயிகள் அடையமுடியுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பல நீர்பாசன திட்டங்களில் முள்ளிப்பாடி திட்டம் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். திருச்சி ஜில்லா கலெக்டர், இதில் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள், இந்தத் திட்டம் எங்கிருந்து துவங்கப்பட்டு, எங்கு எல்லாம் போகிறதோ, அந்த கிராமங்களுக்கு எல்லாம், சென்று, கிராம மக்களை கூட்டிவைத்து, இதைப்பற்றி பேசி இருக்கிறார்கள். அங்கே, பேசியபோது, அந்த கிராம மக்கள் இந்தத்திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு, அதற்காக, சர்க்கார் புதிதாக நீர்பாசனவரி, தண்ணீர்வரி, நில அபிவிருத்தி கட்டணம் எவ்வளவு கேட்டாலும், கொடுப்பதற்கு சம்மதித்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டமானது 1949-50-ல் பரிசீலிக்கப்பட்டு, அங்குள்ள கிராம மக்களுடைய, அதற்கான நல்ல அபிப்பிராயத்தை தெரிந்துகொண்டு, அந்த ஜில்லா அதிகாரிகள், அது நல்லதிட்டமென்று சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள். இதுவரை சர்க்கார் இந்தத்திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை

24th March 1955] [Sri S. P. Thangavelu]

இந்தத்திட்டம் எடுத்துக்கொள்ளப்படாதது ஏன் என்று யோசிக்கும்போது, ஒருவேளை இந்த நீர்பாசனத்திட்டம் அரசியல் காரணங்களுக்காக சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ள வில்லையோ என்று சந்தேகிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஜோட்பாளயம் bed regulator இருக்கிறது. அதிலிருந்து ஒரு வாய்க்கால் வெட்டி, தொட்டியம் புலிவளம் வழியாக விவசாயத்திற்கு தண்ணீர் கொண்டுவர ஒரு நீர்பாசன திட்டத்தை பரிசீலனை செய்திருக்கிறார்கள். இந்த திட்டம் பரிசீலனையில் இருக்கும்போது, பெருவாரியான இரண்டு தாலுக்காக்களில் காடாரம்ப பகுதிகளுக்கு இந்த நீர்பாசனம், தண்ணீர் வசதியளிக்கும் என்றும், ஆகவே இந்த திட்டம் நிறைவேற்றலாம் என்று சர்க்காருக்கு சிபார்சு செய்திருக்கிறார். இந்தத்திட்டம் 1949-50 வருஷத்தில் பரிசீலிக்கப்பட்டு சிபார்சு செய்யப்பட்ட திட்டம். இதுவும் சர்க்காரால் கைவிடப்பட்டது என்று தெரிகிறது.

“அடுத்தபடியாக, முசிரியில் கொல்லிமலை இருக்கிறது. அந்தமலையிலிருந்துவரும் மழை தண்ணீர் எல்லாம், லீனாகப்போகிறதென்றுபார்த்து, அம்மழைத் தண்ணீரை தேக்கி, கொல்லிமலை பக்கத்திலுள்ள காடாரம்ப நிலங்களுக்கு பாய்ச்ச வசதிசெய்ய, ஓர் நீர்பாசன திட்டம் பரிசீலிக்கப்பட்டது. அந்ததிட்டமும் நிறைவேற்றப்பட்டால், குறைந்த செலவில் அதிக பலனை அங்குள்ள விவசாயிகள் அடைய முடியுமென்று, அத்திட்டத்தை பரிசீலித்தவர்கள், குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த திட்டமும் ஏற்கனவே பரிசீலனை செய்யப்பட்டு சிபார்சு செய்யப்பட்டிருந்தும், சர்க்கார் இதுவரை இந்ததிட்டத்தை எடுத்து நடத்த எந்த முயற்சியும் எடுக்கவில்லை. இனிமேல் வரப்போகும் நீர்பாசன திட்டங்களைப்பற்றி சர்க்கார் தற்போது சட்டசபையில் குறிப்பிட்டார்கள். திருச்சி ஜில்லாவில் இரண்டொரு நீர்பாசன திட்டங்கள், இரண்டாவது 5 ஆண்டு திட்டத்தின்கீழ் எடுத்துச் செய்யப்போவதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் சாதாரண, சிறிய நீர்பாசன திட்டங்களான ஜோட்பாளயம் திட்டம் போன்ற திட்டங்களை சர்க்கார் ஒன்றும் கவனிக்கவில்லை. இந்த திட்டங்கள் ஏற்கனவே பரிசீலித்து, அந்ததிட்டங்கள் நிறைவேறினால் நல்ல பலனை கொடுக்கும் என்று கீழே உள்ள அதிகாரிகள் சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்ததிட்டங்களை யெல்லாம் உடனே கவனித்து நடைமுறையில் அவைகளை நிறைவேற்றிவைக்க வேண்டுமென்று முடிவுசெய்து தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக மருத்துவ இலாகாவைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகின்றேன். முசிரி தாலுக்காவில் இரண்டு கிராமங்கள், தோளூர்பட்டி, மணல்மேடு என்று இரண்டு கிராமங்கள் இருக்கின்றன. இந்த கிராமங்களில் குஷ்டரோகிகள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். மணல்மேடு கிராமத்தில், நெசவாளர் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மட்டும், இந்த பெரும் வியாதியால் பீடிக்கப்பட்டு கஷ்டப்படுகிறார்கள். மற்ற சமூகத்தில் இந்த வியாதி இல்லை. இந்த வியாதி வளர்ந்து விஸ்தரிக்குமானால் மற்ற சமூகங்களையும் பாதிக்குமென்று நினைக்கிறேன். இந்த வியாதியைத் தர்கள், தாங்கள் தாராளமாக மற்றவர்களிடம் பழுவதால் அந்த வியாதி மற்றவர்களுக்கு ஓட்டி தொல்லை கொடுக்குமென்று நினைக்கமாட்டார்கள். ஆகவே, இந்த பெரும் வியாதியால் பீடிக்கப்பட்டவர்களால், இந்தவியாதி மற்ற பக்கத்து கிராமங்களிலுள்ள ஜனங்களை பாதிக்காமல், பரவாமல் இருக்க தடுப்பு நடவடிக்கை எடுக்கவும், இந்த வியாதியால் துன்பப்படுபவர்களுக்கு சிகிச்சை செய்ய தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI K. R. VISWANATHAN :—“தலைவர் அவர்களே, சிலவார்த்தைகள், இந்த உப வரவு செலவு திட்டத்தின்பேரில் பேசவிரும்புகிறேன். முதலாவதாக, என் தொகுதியில் நீர்பாசன வசதிகள் உடனடியாக செய்ய வேண்டுமென்று வலியுறித்திக் கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த உப வரவு செலவு திட்டத்தில் சிபூரந்தான் ஏரியை பழுதுபார்க்க ஒரு லட்சத்து பதினான்காயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கி இருப்பதைப்பற்றி அறிய மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அதற்குக் சர்க்காரை நான் பாராட்டுகிறேன்.

[Sri K. R. Viswanathan] [24th March 1955]

“அடுத்தபடியாக உடையார்பாளையம் தாலுக்காவில் நீர்ப்பாசன வசதிகள் குறைந்திருக்கின்றன. அந்த தாலுக்காவுக்கு வேண்டிய ஏரிபாசன திட்டங்களை சர்க்கார் நிறைவேற்ற ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று ஏற்கனவே கேட்டிருக்கிறேன். உதாரணமாக சொல்லவேண்டுமென்றால், புதுக்குடி ஏரியை குறிப்பிடுவேன். இந்த ஏரி, சோழ அரசர்கள் காலத்தில் பெரிய ஏரியாக இருந்தது. இது 5 மைல் நீளம், ஒருமைல் அகலமுள்ளதாக இருந்து இருக்கிறது. இதனால் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் சாகுபடிசெய்ய வசதியிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஏரியை பழுதுபார்க்க வேண்டுமென்று 1952ம் வருஷத்திலிருந்து செய்து கொண்ட விண்ணப்பத்தின்பேரில், அதை முதலில் ஏரிகள் அபிவிருத்தி திட்டத்தின்கீழ் பரிசீலனைக்கு சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், அதை பழுதுபார்ப்பதால் யாதொரு லாபமில்லையென்று கைவிட்டுவிட்டது. அதன்பிறகு அதை சிறிய நீர்பாசன திட்டத்தின்கீழ் எடுத்துக்கொண்டு பரிசீலனைசெய்யப்பட்டது. அந்தப் பரிசீலனையிலும் அது லாபகரமாக இருக்கமுடியாதென்று கைவிடப்பட்டது. சட்டசபையில் இப்படியாக, கேள்விக்கு பதில் அளித்திருக்கிறார்கள். சோழ அரசர் காலத்தில் மிக அதிகமான நிலங்களுக்கு பாசனம் செய்வதற்கு வசதியாக இது இருந்திருக்கிறது. ஆனால் அதை மராமத்து செய்வதற்கு நம் சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து பின்னர் அது லாபகரமானது இல்லையென்று கைவிட்டுவிட்டதாகத் தெரிகிறது. எந்தத் திட்டத்தை சர்க்கார் எடுத்துச் செய்வதாயிருந்தாலும் அது லாபகரமானதா, அதில் போடக்கூடிய பணம் வந்துவிடுமா என்றெல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்கிறார்கள். ஆனால் குறிப்பாக நான் குறிப்பிட்ட திட்டங்களைப் போன்ற மிக முக்கியமான திட்டங்களை சிறிது நஷ்டம் ஏற்படுவதாக இருந்தாலும்கூட அவற்றை நிறைவேற்ற வேண்டியது மிகவும் முக்கியம். ஆகவே நான் குறிப்பிட்ட திட்டத்தினால் நஷ்டம் ஏற்படுவதாயிருந்தாலும்கூட அதை மேற்கொண்டு எடுத்து முடிக்க சர்க்கார் வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக வெண்ணைக்குழி ஓடை திட்டம் என்று ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. அந்தத்திட்டத்தை ஏற்று நடத்துவதாயிருந்தால் அதற்குச் செலவாகும் தொகையில் சரிபாதி பணத்தை அந்தப் பிரதேச மக்களே கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆனால் அந்தப் பணத்தை அந்தப் பிரதேச மக்களால் கொடுக்க முடியாது போனதால், அந்தத் திட்டம் கைவிடப்பட்டுவிட்டது. இப்பொழுது சர்க்கார் நில அபிவிருத்தி வரி சட்டத்தைக் கொண்டு வந்துவிட்டதால் அந்தத் திட்டத்தை சர்க்காரே மறுபடியும் பரிசீலனை செய்து தம் பொறுப்பில் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதை நிறைவேற்றிக்கொடுத்தால் அந்தப் பிரதேச மக்கள் அபிவிருத்திவரி கொடுத்துவிடுவார்கள்.

“அடுத்தபடியாக என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள சில இடங்களில் எவ்வளவு ஆழமாக கிணறுகளை வெட்டினால் கூட தண்ணீர் கிடைப்பது இல்லை. குறிப்பாக 100, 150 அடி பூமிக்குள் தோண்டினாலும்கூட தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே அந்தத் தாலுக்காவிலுள்ள ஆண்டிமடம், ஜெயங்கொண்டபுரம் போன்ற இடங்களில் உடனடியாக குழாய் கிணறுகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க சர்க்கார் வசதி செய்யவேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக அந்தத் தாலுக்காவில் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் பலதடவையும் விண்ணப்பித்துள்ளோம். ஆனால் அந்தப் பிரதேசம் ‘லேசென்ஸ்டு ஏரியா’ ஆதலால் சர்க்கார் அவ்விஷயத்தில் தலையிடுவதற்கில்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஆனால் அந்த லேசென்ஸ்டாரர்களும் கையில் பணமில்லை என்று சொல்லி மின்சாரத்தை விஸ்தரிப்பது கிடையாது. இப்பொழுது லேசென்ஸ்டாரர்களைய கம்பெனிகளை எல்லாம் எடுத்துக் கொள்வதற்கு லட்சக்கணக்கான பணம் ஒதுக்கியிருப்பதினால் உடனடியாக எங்கள் பிரதேசத்திலும் மின்சாரத்தை விஸ்தரிப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இல்லாவிட்டால் இவர்கள் சொல்லுகிறபடி பார்த்தால்

24th March 1955] [Sri K. R. Viswanathan]

இன்னும் பத்து வருஷங்களுக்குக் கூட எங்கள் பிரதேசத்தில் மின்சார வசதி ஏற்படும் என்று தோன்றவில்லை. எங்கள் தாலுக்காவின் பிற்போக்கு நிலைமை மின்சார வசதி செய்யப்பட்டால் தான் நீங்கும்.

“தேசிய விஸ்தாரிப்புத் திட்டத்தின்கீழ் பிற்பட்ட நிலையில் இந்த தாலுக்காவில் சில பிரக்காக்களை எடுத்துக்கொண்டு வேலை செய்யவேண்டும். இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் ஆண்டிமடம் பிரக்கா, ஜெயகொண்டாபுரம் பிரக்கா ஆகியவற்றை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக செந்துறை என்ற இடத்தில் சப்ரிஜிஸ்ட்டார் அலுவலகத்தை இவ்வரவு செலவு ஆண்டில் திறந்து வைக்க ஏற்பாடு செய்வதாகக் கேள்வி நேரத்தில் முன்னொருநாள் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பார்த்தால் அம்மாதிரி சப்ரிஜிஸ்ட்டார் ஜூன்ஸ் திறப்பதற்கு எந்த ஏற்பாடும் செய்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஏதாவது ஒரு காரியத்தைச் செய்ததாவேண்டுமென்று மக்கள் சொன்னால் அதைச் செய்து தருகிறோம், இல்லை தரமுடியாது என்று சர்க்கார் சொல்லி விட்டேண்டும். செய்து தருகிறோம், செய்து தருகிறோம் என்று அலுவலிய மாக நம்பிக்கைக் கொடுத்துக் கொண்டேயிருப்பதில் பயனில்லை. ஏனென்றால் முன்பு கனம் மந்திரி அவர்கள் அளித்த பதிலிலிருந்து இந்த ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்திலேயு அந்த சப்ரிஜிஸ்ட்டாரியலைத் திறப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்திருப்பார்கள் என்று மக்கள் நம்பி இருந்தார்கள். ஆனால் வரவுசெலவுத் திட்டம் வந்த பிறகு பெரிய ஏமாற்றமாகப் போய்விட்டது. எப்படியாவது அங்கே சப்ரிஜிஸ்ட்டாரியலைத் திறப்பதற்கு சர்க்கார் தக்க ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்ன பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—“ ഞങ്ങൾ : ചെയർമാൻ, സർ, പോലീസ് വകുപ്പിനുവേണ്ടി 26,92,100 രൂപയിലധികം അധികച്ചെലവിനായി സഭയുടെ അനുമതി ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇത്രയധികം കൂടുതൽ ചെലവുണ്ടാകാനുള്ള പ്രത്യേക പരിതഃസ്ഥിതികളൊന്നും നാട്ടിലുണ്ടായിട്ടില്ല. പോലീസുകാരുടെ ശമ്പളമോ അലവൻസോ വർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടില്ല, മാത്രമല്ല മലബാറിന് റിസ്യൂ പോലീസിനു മുൻപ് 1 ക. ട്രാവലിങ്ങ് അലവൻസ് കൊടുത്തിരുന്നത് 15 ന്. ആക്കി കുറച്ചിട്ടുണ്ട്, എന്നിട്ടും ചെലവ് വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമായിരിക്കുന്നു. രാജ്യത്തു നിയമസഭാധനങ്ങൾ പരിപാലിക്കുന്ന കമ്മ്യൂണിക് ഗവണ്മെന്റുടെ പരാജയപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഒന്നരണ്ടു ഉദാഹരണങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാം. അത്തോളിയയിൽ ഉണ്ണിവാഴപ്പട്ടി എന്നൊരു കിസാൻ പൂവത്തുകൊണ്ടു പാപ്പാകൾക്ക് കൊലപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. കൊലചെയ്തു ആളെ ഇന്നു പോലീസ് പിടികൂടുകയുണ്ടായി. ഒരു കത്തോലിക്കൻ ചെലവാക്കുന്നത് ആ കൊലപാതകത്തിന് പ്രധാന ഉത്തരവാദി എന്ന് നാട്ടുകാർ വേണ്ടതെളിവുകൾ നൽകിയിട്ടും പോലീസ് അയാളെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തിട്ടില്ല. അയാൾ ഇന്നും സ്വതന്ത്രനായി നാട്ടിൽ നടക്കുകയാണ്. മൊയ്തൂരയിൽ, മുഴക്കരി മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ പല കൊലപാതകങ്ങളും നടന്നിട്ടുണ്ട്. അതെല്ലാം ആത്മഹത്യകളാണെന്നാണ് ഗവണ്മെന്റ് പറയുന്നത്. ശരിയായി അന്വേഷണം നടത്തേണ്ടതും തെളിവെടുക്കേണ്ടതും നാട്ടുകാർ കൊടുക്കുന്ന തെളിവുകളെപ്പോലും പരിഗണിക്കേണ്ടതാണ് ഇതെല്ലാം ആത്മഹത്യകളാണെന്നു ഗവണ്മെന്റ് പറയുന്നത്. ഇതുകിട നീവണ്ടിയിൽ വെച്ചു ഒരു നാവികോദ്യോഗസ്ഥനെ കൊലപ്പെടുത്തിയതു സംബന്ധിച്ചു വലിയ അന്വേഷണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി അറിയുന്നു. നായ്ക്കളെ കൊണ്ടുപോയി അയാൾക്കു സഹായത്തോടെ കൊലപാതകികളെ കണ്ടുപിടിക്കാനുള്ള ശ്രമം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നറിയുന്നു. വളരെ നല്ലതും ആവശ്യമാണ്. പക്ഷെ ഈ ജാഗ്രത മേൽപറഞ്ഞ സംഭവസമയത്തും കാണിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര തെളിവുകൾ ഉണ്ടാകുവാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നു. അങ്ങനെ ഉൾക്കിടയായ അന്വേഷണം നടത്തിയിരുന്നെങ്കിൽ എന്നിങ്ങനെ പലതിൽ ഉണ്ടാകുമായിരുന്നുവെന്നു ചിലർ പറയുന്നു. ഇതെല്ലാം ആത്മഹത്യകളാണെന്നാണ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ നിലപാട്. ലോക്കപ്പീറ്റിംഗ് എങ്ങനെയെന്ന് ആത്മഹത്യ ചെയ്യാൻ എങ്ങനെ ? ലോക്കപ്പീറ്റിംഗ് സബ്ജക്ടിയിലും അതിൽ കിടന്നിട്ടുണ്ട്. അവിടത്തെ സ്ഥിതി കഴിയുന്നതെന്ന് എന്തിനേറിയം. ലോക്കപ്പീറ്റിംഗിലും സബ്ജക്ടിയിലും അതിനുള്ളിൽ

11.30
a.m.

[Sri K. Madhavan Nambiar] [24th March 1955]

ആത്മമഹിമ ചെമ്പുനാളെ സാധ്യമായില്ല. പോലീസുകാർ മദ്യിക്കുന്നതിന്റെ ഫലമാണ് ഈ മരണങ്ങളെന്ന വിശ്വസിക്കാൻ മതിയായ ന്യായങ്ങളുണ്ട്. മറ്റൊരു സംഗതി നാട്ടിൽ നടക്കുന്ന ഏതു അക്രമവും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ ചെയ്യുന്നതാണെന്ന വലിയൊരു പ്രചരണം ഇന്നു നാട്ടിൽ നടക്കുന്നുണ്ട്. രാജ്യത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കായി സഹകരിക്കണമെന്ന് എല്ലാ പാട്ടിക്കാരോടും നിയമ സഭയിൽ മന്ത്രിമാർ അഭ്യർത്ഥിക്കുമ്പോൾ നാട്ടിൽ അവരുടെ കക്ഷിയിലെ അന്ധയായികൾ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ആക്രമത്തിന്റെ പേരിൽ പ്രകോപനനടപടികളാണ് എടുക്കുന്നത്. എന്തു ആക്രമവും ലഹളയും നടന്നാലും ശരി അതു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരാണ് ചെയ്യുന്നത് ഇടത്ത് വെച്ചാണെന്ന് പ്രചരണം നടത്തുകയും അക്രമം സ്വയം ഇളക്കിവിടുകയും ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടം ആളുകൾ ഈ രാജ്യത്തുണ്ട്. ഭരണകക്ഷിയിൽപ്പെട്ട ആളുകളും അവരെ പററിനിൽക്കുന്ന മറ്റു ചിലരുമാണ് ഈ ദുഷ്പ്രവൃത്തികളിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഇത് ഉടൻ നിർത്തൽ ചെയ്യപ്പെടുകയും നാട്ടിനുപത്താണ്.

“പാട്ടുകോടതികളെ സംബന്ധിച്ചാണ് ഇനി ചിലതു പറയാനുള്ളത്. തെക്കേ മലബാറിൽ പൊന്നാനി മുതലായ പാട്ടുകോടതികളിൽ അധികാരക്കീഴിലുള്ള ഹരജികൾ ഹയലിലിരിക്കുകയാണ്. അതേസമയം ഒരു വശത്തുകൂടെ പഴയ പാട്ടുബാക്കികളുള്ള ജപ്പി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കണ്ണൂരിലെ പാട്ടുകോടതി വളരെ പക്ഷപാതപരമായിട്ടാണ് തീപ്പുകൾ കല്പിക്കുന്നതെന്നു വലിയ ആക്ഷേപമുണ്ട്. മറ്റു പാട്ടുകോടതികളിലെല്ലാം പാട്ടുകാർ അന്യമായി വീടി ഉണ്ടായിരിക്കാണെങ്കിലും കണ്ണൂർ പാട്ടുകോടതിയിൽ മാത്രം ജാമിനാൾ അന്യമായി തീർപ്പുകളെണ്ടായിരിക്കാണെന്നതു വളരെ സംശയത്തിന്നു കാരണമായിരിക്കുന്നു. കണ്ണൂർ പാട്ടുകോടതിയിലെ താസിൾദാർ അവിടെ നിന്നു മാറിക്കിട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് നാട്ടുകാർ ഗവണ്മെന്റിലേക്കു ഹരജി അയച്ചിട്ടുണ്ട്. വളരെ അധികം ആക്ഷേപങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടും ആ താസിൾദാർ അവിടെത്തന്നെ വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

“മെഡിക്കൽ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനുവേണ്ടി 17,37,300 ക. കൂടുതൽ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇന്ന് നാട്ടിൽ വേണ്ടുവോളം ആശുപത്രികളില്ല. ഉള്ള ആശുപത്രികളിൽ വേണ്ടുവോളം ഡോക്ടർമാരില്ല; മറ്റു ജോലിക്കാരില്ല, ഉപകരണങ്ങളില്ല, മരുന്നില്ല, ഫോമിയോപ്പതി ചികിത്സാസമ്പ്രദായത്തിന് അംഗീകാരം നല്കണമെന്ന ഫോമിയോപ്പതി ഡോക്ടർമാർ ഗവണ്മെന്റിലേക്കു മെമ്മോറാണ്ടും അയച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ സഭയിൽത്തന്നെ അതിനെപ്പറ്റി പല പ്രാവശ്യം ചോദ്യമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതിനെപ്പറ്റി ബഹുമാനപ്പെട്ട മെഡിക്കൽ മന്ത്രി ഒരു മാതിരി പരിഹാസമടിച്ചാണ് ഉത്തരം നല്കിയിട്ടുള്ളത്. വളരെ എളുപ്പത്തിലും വളരെ ചുരുങ്ങിയ ചെലവിലും ചികിത്സ നടത്താവുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായമാണ് ഫോമിയോപ്പതി. അത് ഒരു നല്ല സമ്പ്രദായമല്ല, നെസ്റ്റ് റിഫിക്ട് എന്നു പറഞ്ഞു ഗവണ്മെന്റ് ആക്ഷേപിക്കുന്നു. ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടോളം വളരെ ഫലപ്രദവും അപകടമില്ലാത്തതുമായ ഒരു നല്ല ചികിത്സാസമ്പ്രദായമാണ് ഫോമിയോപ്പതി. അതിനെ അംഗീകരിക്കുകയും അതിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടി റിസർച്ച് നടത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണ്.

“പഞ്ചായത്തുമോഡൽക്കളെപ്പറ്റി ഒരു വാക്കു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. പഞ്ചായത്തുമോഡൽക്കൾക്കുവേണ്ടി ഫണ്ടുകളും രസീതുക്കളുമെല്ലാം അച്ചടിക്കുന്നത് ഒരു പ്രത്യേക പ്രസ്സിൽ മാത്രമേ പാടുള്ളൂവെന്നു നിർദ്ദേശം വച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് പഞ്ചായത്തുമോഡൽക്കൾക്കും വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടും നേരിട്ടുവെക്കും. അതുപോലെത്തന്നെ റേഡിയോ നെറ്റ്വർക്കും ഒരു പ്രത്യേക സ്ഥാപനത്തിൽനിന്നു വാങ്ങാൻ എന്നു നിർദ്ദേശം വച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ നിർദ്ദേശം മാറി ഇപ്പോൾ പ്രസ്സിൽ അച്ചടിക്കുന്നതിനും ഇപ്പോൾ സ്ഥാപനത്തിന്നു റേഡിയോ വാങ്ങുന്നതിനുമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിച്ചു കൊടുക്കേണ്ടതാണ്. പഞ്ചായത്തുമോഡൽക്കളിൽനിന്നു ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു ധാരാളം നിവേദനങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിന് ലഭിച്ചു വെച്ചിട്ടുണ്ട്. അതൊന്നും ഗവണ്മെന്റ് പരിഗണിച്ചു മട്ടു കാണുന്നില്ല.

“സെയിൽസ്കാക്സിനെപ്പറ്റി ഒരു വാക്കു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു അവസാനിപ്പിച്ചു കൊള്ളാം. മോട്ടോർകളെ വില്പന നികുതിയിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കണമെന്നു എത്രയോ നിവേദനങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഈ സഭയിൽത്തന്നെ എത്രയോ പ്രാവശ്യം അകാര്യം ഉന്നയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചോറും കറിയും ഒരു ദിവസത്തേയ്ക്കുമാത്രം അടുത്ത ദിവസത്തേയ്ക്കു കൊള്ളുകയല്ല, അതുപോലെ പെട്ടെന്നു ചീത്തയായിപ്പോകുന്ന ഒരു സാധനമാണ്.

24th March 1955] [Sri K. Madhavan Nambiar]

പാല്പ്. എറക്കുപ്പിപാൽ വാങ്ങുന്നങ്, എറക്കു ചാക്ക് അരിവാങ്ങുന്നങ് എന്നു കണക്കാക്കിയാണ് വിപണനികരി ഇറക്കുന്നതു് അരിയും പാലുമെല്ലാം അവിടെ ജോലി ചെയ്യുന്നവരും ഉപയോഗിക്കുന്നതോ എന്നും, എറക്കു നട്ടുവെക്കുന്നതോ അതോ നോക്കാനിട്ടു. പതിനായിരം ഉറപ്പുകയ്ക്കു് താഴെ വിപണനത്തെ കച്ചവടക്കാർ മാത്രമേ വിപണനികരിയിൽനിന്നു രക്ഷപെടുകയുള്ളൂ. ഇതു സാധ്യത വർദ്ധിക്കുന്നതോളം നിരവേരങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റു ചെയ്തുകൊണ്ടിട്ടില്ല. മാസത്തിൽ 800 ഉറപ്പുക വിപണനയുള്ള ഒരു കച്ചവടക്കാരന് 100 ക. ആണ് ലാഭമായി കിട്ടുക. 100 ക. മാത്രം ലാഭം കിട്ടുന്ന കച്ചവടക്കാരന് കച്ചവടം തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകാനാണെന്നു എന്തുമാത്രം ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടെന്നു ആരെയും പറഞ്ഞറിയുകയുണ്ടെന്നു. അപരകട പിരിയ്ക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു കട്ടയെ പറഞ്ഞാൽ കട പട്ടി വേറെ തൊഴിലുപോലെയൊക്കെ ഉണ്ടെന്നു ചുരുക്കം. ഇതു നികുതിസഹായം ഗവണ്മെന്റു ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. പലിശ മോട്ടാർകാക്ക് ആഴയനികരി ചുമത്തുകയും വിപണനികരി നിറുത്തലാക്കുകയും അതിനാലു മാത്രമെന്നു ആരും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പക്ഷെ എന്തുതന്നെ ഗവണ്മെന്റിനു അതു് സാധിക്കുമായി കാണുന്നില്ല ഗവണ്മെന്റ് ഒന്നുകൂടി ഉറവിടെപ്പറ്റി ആരോപിക്കുന്നതെന്നു് ആദ്യമായിട്ടുകൊണ്ടു് ആൻ എൻ്റർപ്രൈസംഗം അവിസാനിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു്

* SRI K. PARTHASARATHY :—“ கனம் சேர்மன் அவர்களே, 11-35
1954-55-ம் வருஷத்திய உபமான்ய கோரிக்கையை ஆதரித்து, அதா 8.m.
வது போட்ட வரவு செலவுத் திட்டத்திற்குமேல் அதிகமாகச் செலவான
இனங்களுக்கு அனுமதி கோரி சபையில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும்
டிமாண்டை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.”

“ சில அங்கத்தினர் பேசும்போது ஜில்லா நிர்வாகத்திற்கு அதிகப்படியான பணம் செலவாகிவிட்டதாகப் புகார்கள் கூறினார்கள். எப்பொழுதும் போல நடக்கக்கூடிய நிர்வாகத்தில் எப்படி எதிர்பார்க்காத முறையில் அதிகச் செலவு ஏற்படும் என்று கேட்டார்கள். ஆனால் ஜில்லா நிர்வாகத்தைப்பற்றி நாம் கவனிக்கும்போது இதை இன்னும் அதிகமாகச் செலவாகியிருக்கவேண்டிய சந்தர்ப்பங்கள் இருந்தும் ஏன் இவ்வளவு மிகக் குறைவாகச் செலவாகியிருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. சாதாரணமாகப் பார்த்தால் இதைவிட அதிகமாகவே செலவாகியிருக்கவேண்டுமென்று நான் நினைக்கிறேன் என்பதை சபையில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“ எப்பொழுதும் இப்பொழுது நாம் பால் செய்திருக்கும் பணத்தைவிட எந்த இனத்திலாவது அதிகப் பணம் தேவையாக இருந்தால் அதைச் சர்க்கார் Contingent fund விருந்து செலவு செய்துவிட்டு பின்னர் அதற்கு சபையின் அங்கீகாரத்தைக் கோரி உபமானியக் கோரிக்கை கொண்டு வருவதே வழக்கம். இது நம்முடைய அரசியல் அமைப்புக்கு ஒத்ததே தவிர அதற்கு விரோதமான செயல் இல்லை. சில இனங்களில் மத்திய சர்க்காரின் உதவி கிடைத்து அதனால் நம் சர்க்கார் பல புது அபிவிருத்தி வேலைகளை எடுத்துக்கொண்டு அதிகச் செலவு செய்ய நேரிட்டிருக்கிறது. அதுவும் பல பல புதிய புதிய திட்டங்களை நம் சர்க்கார் போட்டுக்கொண்டிருக்கும் போது இவ்வளவுதான் பணம் செலவாகும் என்று நாம் நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியாது. அதற்காக திட்டங்களை நிறுத்திவைப்பது பொதுநன்மைக்குகந்ததல்ல. அப்படிப் பார்த்தால் இவ்வாண்டு நம் சர்க்கார் உபமானியமாகக் கோரியிருக்கிற தொகை ரொம்பவும் குறைவானது என்றே சொல்லவேண்டும்.

“ விவசாய நிலங்களுக்கான சாம்பிள் சர்வேக்கு செலவானதாக காணப் படுகிறது. சாம்பிள் சர்வேய்க்கு ஆகும் செலவு பூராவையும் மத்திய சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்வதே உசிதமாகும். நிலச் சீர்திருத்த விஷயமாகவும் விவசாய அபிவிருத்தி விஷயமாகவும் திட்டங்கள் ஈடுபடுத்து முன்னேற்றவேண்டுமானால் சரியான புள்ளிவிவரங்கள் இருக்கவேண்டும். ஆனால் இன்றைக்கு நில விஷயத்தில் சரியான புள்ளிவிவரங்களே கிடையாது என்பதை நாம் ஒத்துக்கொண்டாகவேண்டும். ஆகவே சரியான புள்ளிவிவரங்களை முதற்படியாகத் தயாரித்துக்கொள்ளவேண்டும். இது விஷயத்தில் சாம்பிள் சர்வேய்க்கு ஆகும் செலவு பூராவும், மத்திய சர்க்காரே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று வற்புறுத்துவது நலமாகும்.

[Sri K. Parthasarathy] [24th March 1955]

11-40
a.m.

“ நமது ராஜ்ய சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் நில உரிமை புள்ளி விவரங்களுக்காக, அதிகாரிகளுடைய செலவுகளுக்கெல்லாம் பணம் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. புள்ளிவிவரங்கள் சேகரிப்பதற்கு அடிப்படையாக இருக்கின்றவர்கள் கிராம கர்ணங்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு யாதொரு அலவன்சும் கொடுக்கப்படாமலிருப்பது வருந்தத்தக்கது. ஸ்பெஷல் வேலை செய்பவர்களுக்கு ஸ்பெஷல் அலவன்ஸ் கொடுக்கவேண்டும். இந்த வேலை செய்வதற்காக மொத்தமாக ஒவ்வொருவருக்கும் ரூ. 25 அல்லது ரூ. 30 கொடுத்தால் அவர்கள் இந்த வேலையை அக்கறையோடு கவனிப்பார்கள். ஸ்பெஷல் அலவன்ஸ் தரப்படும் என்ற நம்பிக்கையில் சரியான புள்ளி விவரங்களைக் கொடுக்க முயற்சி செய்வார்கள். யாதொரு ஊதியமும் கொடுக்காமல் வேலை வாங்குவதென்றால் அவர்கள் சரியான கணக்குக் கொடுக்க முன்வரமாட்டார்கள். யாதொரு பிரயாசையும் எடுத்துக்கொள்ள உற்சாகம் இருக்க முடியாது. மேற்பார்வை அதிகாரிகளை நியமித்து அதற்காகச் செலவு செய்வது மட்டும் போதாது. அடிப்படையில் புள்ளிவிவரங்களை சேகரிக்கக்கூடிய கிராம கர்ணங்களுக்கு ஸ்பெஷல் வேலைக்கு ஷப்பெஷல் ஊதியம் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் கர்ணங்கள் சரியான கணக்குகளைக் கொடுக்க முடியாத ஒரு துரதிருஷ்டமான நிலைமையான் ஏற்படும் என்பதை சர்க்காருக்கு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“ இந்த தலைபிலே ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைகள் (Local Development Works) என்பதற்காக அதிகமான தொகை ஒதுக்கி வேலை செய்திருப்பது பாராட்டுதற்குரிய விஷயம். கிராமங்களில் தண்ணீர் சப்ளைக்காக மிகத் தீவிரமாக நல்ல முறையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு, குடி தண்ணீருக்குப் பஞ்சமில்லை என்ற நிலைமை ஏற்படுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருப்பது குறித்து நாம் சர்க்காரைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டவர்கள். ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்களில் குடி தண்ணீருக்கு வழி செய்வதோடுமட்டுமல்லாமல் இன்னும் பல வேலைகள் செய்கிறார்கள். ஆனால், நடைமுறையில் ஒருசில அபிவிருத்திக்கான முறைகளை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன், இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு.

“ விவசாயப் பொருள்களின் விலைவாசிகள் சரியாமல் ஸ்திரப்படுத்த சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு ‘crop loan’ கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக நாம் கொடுத்துவருகிறோம். இப்பொழுதிருக்கிற நிலைமை என்னவென்றால் கிராமங்களிலுள்ள கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு கிடங்கு வசதிகள் இல்லை. விற்பனை தொண்டுகளுக்கெல்லாம் கிடங்கு வசதிகள் இல்லை. ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டங்கள் மூலமாக கிடங்குகள் கட்டிக்கொள்ள வசதி கொடுக்கலாமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தபோதிலும்கூட சாதாரணமாக லோகல் டெவலப்மெண்டு ஓர்க்ஸ் திட்டத்தில் கூட்டுறவு சங்கத்தின் அங்கத்தினர்களிடமிருந்து பாதிப்பணம் இனாமாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்படுகிறது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் யோசனை சொல்வது என்னவென்றால், எந்த சங்கங்கள் இம்மாதிரி லோகல் டெவலப்மெண்டு ஓர்க்ஸ்கீழ் கிடங்குகள் கட்ட ஆசைப்படுகின்றனவோ தங்களிடம் ரிசர்வ் நிதியிலிருந்து தொகை கொடுப்பதற்கு அனுமதி கொடுக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் தங்களையே ரிசர்வ் நிதியை உபயோகப்படுத்தி ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டத்தைப் பயன்படுத்தி கிடங்குகளைக் கட்டமுடியும். கிடங்குகள் இல்லாமல் விவசாயிகளுடைய விலைபொருள்களுக்கு கடன் கொடுக்கிறோம், திட்டம் நிறைவேற்றவேண்டுமென்று சொன்னால் நிச்சயமாக நிறைவேற்ற முடியாது. கூட்டுறவு சங்கங்களின் விகிதத்தைத் தளர்த்தி ரிசர்வ் நிதியிலிருந்து இதற்கு மக்கள் கொடுக்கவேண்டி பாதித் தொகையைக் கொடுப்பதற்கு வசதி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சர்க்காருக்கு நஷ்டம் இல்லை. ரிசர்வ் நிதி அங்கத்தினர்களுடைய சொத்து. கூட்டுறவு மத்திய பாங்கினுடைய நிதி நிலைமை நிச்சயமாக மோசமாகிவிடாது. சுமார் ஒரு லட்ச ரூபாய்தான் கூட்டுறவு மத்திய பாங்கிலிருந்து “withdraw” செய்யவேண்டியிருக்கும். ஆகையால் கூட்டு

24th March 1955] [Sri K. Parthasarathy]

றவு மத்திய பாங்கினுடைய நிலைமை மோசமாகிவிடாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். சர்க்கார் உடனடியாக இந்த விஷயத்தில் அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்கள் (National Extension Schemes) சம்பந்தமாக ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே அபிவிருத்திக்காக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட ‘டெவலப்மெண்ட்பிளாக்குகள்’ தவிர மேற்கொண்டு அடுத்தபடியுள்ள எல்லைக்கு விஸ்தரிக்கப்படுமென்று நாங்கள் நம்பிவந்தோம். என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள சில கிராமங்களுக்கு கனம் ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் அவர்கள் விஜயம் செய்தபோது அவருக்கு ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் வரவேற்பு அளிக்கப்பட்டது. கள்ளக்குறிச்சி தாலுகாவில் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் அமுலுக்கு வரவேண்டுமென்று அங்குள்ள மக்கள் அமைச்சரவர்களை வேண்டிக்கொண்டார்கள். அங்குள்ள மக்களுடைய கோரிக்கை நிறைவேறும் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது நிறைவேறுமா, நிறைவேறுதா என்பது நிச்சயமாகத் தெரியவில்லை. சர்க்காரிலே இந்த ஆண்டு தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டப் பிரதேசத்தை இதர பகுதிகளுக்கு விஸ்தரிக்கும்போது கள்ளக்குறிச்சி தாலுகா பூராவுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால், தென்னாற்காடு ஜில்லாவிலேயே கள்ளக்குறிச்சி தாலுகா மிகவும் பிற்போக்கான தாலுகா என்று சொல்லவேண்டும். அந்தத் தாலுகா 800 சதுர மைல் விஸ்திரணமுள்ளதாக இருக்கிறது, 3½ லட்சம் மக்கள் அங்கு வசிக்கிறார்கள். அங்கு போக்குவரத்து வசதி இல்லை. அங்குள்ள மக்கள் கல்வியறிவு அதிகமாக இல்லாதவர்கள். நிச்சயமாக அவர்களுக்கு இந்த வசதியளிக்க வேண்டும். பொதுமக்களால் கொடுக்கப்படவேண்டிய தங்கள் பகுதிப் பணத்தைக் கொடுக்க அவர்கள் பழகிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு ஊரிலும் ஆர்வத்தோடு கொடுக்கிறார்கள். அரசியல் காரணத்தையோ வேறு இடத்திலே இருக்கவேண்டுமென்ற காரணங்களை வைத்துக்கொண்டோ ஆர்வம் இல்லாத மக்களுக்கு கொடுப்பதைவிட ஆர்வத்தோடு இம்மாதிரி திட்டங்கள் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிற மக்கள் வசிக்கும் இடங்களுக்கு திட்டங்கள் விஸ்தரிக்கப்படவேண்டும். குறிப்பாக அமைச்சரவர்களை ஆர்வத்தோடு கேட்டுக்கொண்ட என்னுடைய தாலுகாவிலுள்ள மக்களுக்கு விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டும். அந்த முறையில் மந்திரிசபையிலுள்ள மந்திரிகள் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மான்யத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன்.”

(The Deputy Speaker in the Chair.)

* SRI M. NARAYANA KURUP:—“Mr. Deputy Speaker, 11-45 a.m.
Sir, I wish to make a few observations by confining myself to one subject, viz., State Trading. Sir, that is the one subject which is very often subjected to severe criticism at the hands of the Audit Department. After going through the reports on Schemes of State Trading for the last three years, I find that there is as yet no appreciable improvement in the matter of keeping accounts. (Interruption from the Hon. Minister for Finance.) Sir, the Hon. Minister for Finance says that the Government confess that they are not equal to it. I say they must try to be equal to it. We are moving more and more in the direction of setting up a Socialistic system of society where, though not as a daily business proposition, the Government will have to step in to regulate trade and business which affect the common man. I do not understand why the Government are not equal to it when individuals are equal to it. It is left to the Government to utilize the services of persons who are well-versed in this part of business and I do not see that it is a matter which has to be given up in despair.

[Sri M. Narayana Kurup] [24th March 1955]

“ Sir, though State Trading connotes many things, so far as our State is concerned, it is mainly a business in foodgrains and it is in that respect that we have to look into it. The general objections of the Audit Department are that the accounts are not properly kept, that there is no regular verification of the stock of foodgrains and that the godown facilities are not proper. Consequently the Government suffer heavy losses. Sir, recently in answering a question the Government brought to the notice of the House that in the disposal sale, they suffered a loss of Rs. 25 lakhs. Of course, it was borne by the Central Government. But it is not the question, who suffers the loss, whether it is the consumer or the State Government or the Central Government. It is the people's money that is being lost and that is my point. I believe, with a little more care, so much loss could have been avoided. For instance, the bulk of foodgrains in this State was stocked by the Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies in Malabar and immediately after decontrol of food, they put forward certain suggestions for their disposal. They said that the first sort rice which was valued at about Rs. 22 could be disposed of as a second sort rice as there was demand for it in the market at that time. But the Government refused to accept it and what happened in subsequent sales was this. The quantity that could have been sold at Rs. 16 as second sort was sold at Rs. 12-8-0 and even at Rs. 10-8-0. This alone resulted in a loss of Rs. 27 lakhs, though this amount was made good by the Central Government. Therefore, as these matters are not attended to at the proper time, they entail in loss. Further, there is deterioration of stocks. We have not got proper godown facilities and the stocks, which deteriorate, are not invariably disposed of at the proper time, with the result that they become unfit for human consumption and we have to forsake them as condemned articles. That is all with reference to the State trading scheme.

“ Now, after decontrol, we in Malabar are faced with a very serious problem, viz., the reorganization of societies which were mainly dealing with these foodgrains. Of course, the Government have made it clear that no reorganization can take place unless the dues of the Government are settled in respect of their dealings in foodgrains. But, in this respect, the Government themselves are delaying matters, because it is they who are responsible for settling the claims for and against the Government. A number of items which require settlement of accounts await decision at Government level. Therefore, I would request the Government to look into the matter immediately and take early decisions.

“ One other matter which I wish to refer to is about Vijayavada rice. It involves an amount of 1,77,148-7-8 and for two years the Government have been telling us that they would take a decision. There are also other questions of shortage, dryage, cleaning shortage and so on. The Government were approached in the matter and what they said in reply was (I am reading one sentence which is worth noting) ‘ Stocks are weighed cent per cent correctly

24th March 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

at the discharging end by a responsible Government official'. Therefore, they say that the societies cannot claim any shortage. Of course, they have to swallow their own statement because so far as the Vijayawada shipment was concerned, the wagons were intact and the seals were intact, but still there was almost a uniform shortage of two maunds in every bag. The Government are the arbitrators in such matters. They are the Judges as well as the prosecutors. I request the Government to view the claims of the societies with reference to shortage sympathetically, taking into consideration all aspects, because the dictum of the seals being intact has been found to be not acceptable at least with reference to one major item.

'The societies have also suffered losses on account of the innumerable shortcomings of the Government. One is with reference to the interest they are charging. The Government would say that they were charging interest only for a stock of three months. I shall refer to two instances. In one instance, a society, which had an offtake of 1,600 bags only per month was asked to stock 7,188,000 bags in one year. In another instance, a society, whose monthly offtake was 2,000 bags, was asked to stock 24,000 bags. Assuming that the Government do not collect the interest, who is to pay the godown charges? They have to keep watchmen and this also entails in some loss to the society, which the Government do not at all consider. Further, there is long delay in making adjustments. After all, the societies are only the agents of the Government. They transport foodgrains even to Coorg, Travancore-Cochin State and other places. I can cite instances where amounts involving Rs. 10 lakhs and 20 lakhs remain unadjusted for the past one or two years. In that way also, the societies suffer great loss.

'Now let me refer to the question of the fixation of price. Suppose the stocks are delivered to the society to-day. They will be keeping them, but before they release the stocks for sale, they must get the price fixed. We have had instances where the fixation of price was made only after one or two months. Meanwhile, the Government charge interest on the stock held by the societies. The societies are not at all responsible for this.

'Another matter with regard to these societies is, the general body has to meet and approve the audited accounts. Now, with reference to the amounts due by the Government, the Collector who is also the Registrar of Societies and also a responsible officer in Civil Supplies, must give a certificate. The accounts are audited by the Government's own officials. Still the Government will not believe them and issue the certificate so that we do not know about the solvency or otherwise of these societies. It may appear sound if we look into the audited accounts and ultimately the Government would say that so much of the amount that has been shown as due from the Government was not actually due at all. Therefore, we are not able to correctly assess the position. Before any reorganization proposals can be worked out, we must have a real picture of the societies and the conditions obtaining in Malabar.

[Sri M. Narayana Kurup] [24th March 1955]

This is a matter which requires careful scrutiny by the Government and they should not throw their hands up in despair. Inasmuch as these societies have discharged important functions and inasmuch as they have grown up as an institution in Malabar, the Government should see that their claims are considered properly and immediately and that these societies are reorganized on a sound basis so that the distance between the consumer and the producer may be lessened to that extent, which will also naturally help us in aiming at a socialistic pattern of society. Though the co-operative system has been criticized, even the very critics say that we have no other alternative. It is for us to keep these institutions worthy of their name and see that they are helpful to the people."

* SRI K. ARANGANATHAN:—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி மந்திரி கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த உபமான்ய கோரிக்கையை நான் ஆதரிக்கிறேன். 1954-55-ல் Harijan Welfare Department க்கும், பிற்பட்ட இன மாணவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் வழங்குவதற்கும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகைக்கு இந்த சபை யின் அங்கீகாரம் தேவைப்பென்று வந்திருக்கிறது. இந்த சந்தர்பத்தில் நான் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன்.

"பிற்பட்ட இன மாணவர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் ரூ. 73,200 மிகவும் குறைந்த தொகையாக இருக்கிறது. பிற்பட்ட இன மாணவர்கள் தங்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் வேண்டுமென்று கோரி, போட்டிருக்கிற மனுக்களை பார்க்கும்போது அரசாங்கம் ஒதுக்கிவைத்திருக்கும் பணம் மிகவும் குறைவாகயிருக்கிறது. ஆதலால் அனேக பிற்பட்ட இன மாணவர்கள் பள்ளிக்கூட படிப்பை விட்டுவிட்டு நின்றுவிடவேண்டிய அளவிற்கு நிலைமை இருக்கிறது. இவர்களுக்காக அடுத்த ஆண்டிலாவது அதிகப் பணம் ஒதுக்க வேண்டுமென்பதை அரசாங்கம் கருத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை மிகவும் குறைவு என்றாலும், இந்த அளவாவது பணம் ஒதுக்க அரசாங்கம் முன்வந்திருப்பதைக்குறித்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

"அடுத்ததாக, நமது மாகாணத்தில் மிகப் பழைய Industrial School என P. T. Lee Chengalvaraya Naicker Industrial Schoolல் படித்த மாணவர்களில் பலர், பல துறைகளில் முன்னேறியிருக்கிறார்கள். இந்த மாகாணத்தில் மிகப் பழமையான Industrial school அது ஒன்றுதான் என்று எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடிய உண்மை. அவ்வளவு பெரிய பள்ளிக்கூடத்தின் பல பெரியோர்களை, பல என்ஜினியர்களை உற்பத்தி செய்திருக்கக்கூடிய பள்ளிக்கூடத்தின் பல தொழிற்சாலைகள், மாணவர்கள் பட்டம் பெற்ற பிறகு, பயிற்சி பெறுவதற்காக சர்க்கார் அங்கீகாரம் செய்திருக்கக்கூடிய தொழிற்சாலைகளில் ஒன்றாக அங்கீகாரம் செய்யவில்லை என்று தெரிகிறது. இது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. அதை அரசாங்கம் எதிர்காலத்தில் தக்கபடி அங்கீகரிக்கவேண்டுமென்று அபிப்பிராயம் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதோடு, இந்த பள்ளிக்கூடத்திற்கு சர்க்காரால் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் மானியம் மற்றைய Polytechnic களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதைக் காட்டிலும் குறைவாகயிருக்கிறது. தனிப்பட்டவர்கள் முன்பணம் போட்டு பள்ளிக்கூடம் ஆரம்பித்து இருக்கும்போது, அரசாங்கம் அதை ஆதரிக்கவேண்டியது ஒரு கடமையாகும். பி. டி. லி. செங்கல்வராய நாயக்கர் இன்டஸ்ட்ரியல் ஸ்கூலில் ஒரு தொழிற்சாலை (workshop) உள்ளது. இந்த பள்ளியில் படித்து டிப்லமா வாங்குபவர்கள் இந்த தொழிற்சாலை அரசாங்கத்தால், பயில் தகுதியானது என இன்னும் ஏற்றுக்கொள்ளாதிருப்பதால் பயில் முடியாமல் வேறு தொழிற்சாலையில் பயிலவேண்டி இருக்கிறது. இது வருந்தத்தக்க நிலை. இதை உடனடியாக பயிலும் தொழிற்சாலையாக ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அரசாங்கம் இந்தப் பள்ளியை

11-56
a.m.

24th March 1955] [Sri K. Aranganathan]

மாற்றாந்தாய் நடத்துவதுபோல் நடத்துகிறது. மாகாணத்திலே முதல் தொழிற்கல்விசாலையான இதை அரசாங்கம் உதவி செய்து உற்சாகம் ஊட்டபதிரப்பது வருந்தத்தக்கது. பரின்பால் இல்லாத அரசாங்க தொழில் கல்வி (Polytechnic) சாலைகள் பல இன்னும் இருக்கின்றன. இதற்கோ 50 ஆண்டுகளாக பரின்பால் தொடர்ந்து இருக்கிறார்கள். இதற்கு அதிகப் பணம் ஒதுக்காவிட்டாலும் முறைப்படி தொழில் வளர அரசாங்கம் ஓரளவிற்காவது பணம் ஒதுக்கவேண்டும். இதை அரசாங்கமே எடுத்து நடத்தவந்தால் அது தமிழ்நாடு தென்னாடு செய்த பாக்கியமாகும். அரசாங்கமும் தன் கடமையை செய்ததாகும் என்பதை இந்த நேரத்தில் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டுவருகிறேன். அதோடுகூட இந்த Industrial School ல் ஆறுநூறு மாணவர்களுக்கு மேற்பட்டவர்கள் படிப்பதால், அரசாங்கம் இந்த School சம்பந்தமாக அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“நீர்பாசன சம்பந்தமாக எடுத்துக்கொண்டால் எங்கள் ஜில்லாவாகிய தென்னாற்காடு ஜில்லா மிகவும் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் மிகவும் பின்தங்கிய பிரதேசம் செஞ்சி. அங்கே நீர்பாசன வசதியே கிடையாது. அங்கு ஒருவது ஒரே ஒரு ஆறு, சங்கராபுரணி ஆறு என்று பெயர். முன்னாள் முதலமைச்சராக இருந்த கனம் ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் காலத்தில், அங்கே ஒரு அணைக்கட்டு கட்ட வேண்டிய பரிசீலனைகளை செய்தார். அந்தப் பரிசீலனை அப்படியே விடப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே அணைக்கட்டு கட்டினால், செஞ்சி தாலுக்காவுக்கு ஓரளவிற்கு நீர்பாசன வசதி ஏற்படும். அந்த தாலுக்கா முழுவதற்கும் பரவலாக உபயோகமில்லாவிட்டாலும், நீர்த் தேக்கம் ஏற்படுவதினால் கிணறுகளில் நீர் ஊற்று அதிகம் ஏற்படுவதற்கும் அதைக்கொண்டு கவலைகள், இயந்திரங்கள் வைத்து நீர்பாசன வசதியை அதிகரித்துக்கொள்ள ஓரளவு வாய்ப்பும் ஏற்படும். ஆகவே, இந்தத் திட்டத்தை இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலாவது சேர்த்து, வசதி செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கல்வி சம்பந்தமாக அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு ஒரு விஷயத்தை கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். வன்னியர்களை பிற்பட்ட இனத்தை சேர்ந்தவர்கள் என்று குறிப்பிடும்போது வன்னியருடைய கூடித்திரியர்கள் என்று சொன்னால்தான் அரைச்சம்பள சலுகை கிடைக்கிறது. வன்னியருடைய கூடித்திரிய வகுப்பில் பல பிரிவுகள், கண்டர், படையாச்சி, புலிகுத்தியார், அஞ்சாநெஞ்சர் என்று இருக்கின்றன. பின்தங்கிய ஜில்லாக்களில், பின்தங்கிய வகுப்பினர் தங்களுடைய குழந்தைகளை பள்ளியில் வைக்கும் போது, கண்டர், நாயக்கர், நாயகர், படையாச்சி, புலிகுத்தியான், அஞ்சாநெஞ்சர் என்ற அளவிற்குத்தான் ஜாதிப்பெயரை எழுதிவைக்கிறார்கள். அதேதான் தொடர்ந்து வருகிறது. அப்படி வரும்போது, பிள்ளைகள் மேல் வகுப்புக்கு வந்தவுடன் அரைச்சம்பள சலுகை வாங்க முடியாது போகிறது. வன்னியருடைய கூடித்திரியர்கள் என்றால்தான் அவர்களுக்கு சலுகை கிடைக்கும் என்ற அளவுக்கு இருப்பதை மாற்றி அமைக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“செஞ்சிக்கு எலெக்ட்ரிசிட்டியை பரப்புவதற்காக 1954-55 பட்ஜெட்டில் Token grant ஆக ரூபாய் 100 ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். செஞ்சி தாலுக்காவில் இதுவரை எலெக்ட்ரிசிட்டி கிடையாது. இந்த 100 ரூபாய் Token grant ஒதுக்கியிருப்பதை வரவேற்கிறேன். இந்தத் திட்டத்தை வெகு சீக்கிரத்தில் அமுலுக்கு கொண்டுவரும்படிக்கு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“எனது நண்பர் ஸ்ரீ பார்த்தசாரதி நாயுடு பேசும்போது தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் கள்ளக்குருச்சிதான் மிகவும் பின்தங்கிய இடம் என்று சொன்னார். அதைவிட பின்தங்கிய பிரதேசம் செஞ்சி என்பதை நான் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். அங்கே தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டத்தை, விஸ்தரிப்பது மிகவும் அவசியமாகும். தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் மூன்று ரெவின்யூ டிவிஷன்கள் இருக்கின்றன. அதில் இரண்டு டிவிஷன்களில் ஏற்கனவே தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் அமுலிலிருக்கிறது. திண்டிவனம் டிவிஷனில்தான் இந்த விஸ்தரிப்பு திட்டம் இல்லாமலிருக்கிறது. திண்டிவனம்

[Sri K. Aranganathan] [24th March 1955]

டிவிஷனில் செஞ்சி தாலுக்காதான் பஞ்சம் போன்ற கொடுமைகளால் பாதிக்கப்படுகிறது என்பது அரசாங்கத்திற்கு நன்றாக தெரியும். அப்படி யிருக்கும்போது அந்தத் தாலுக்காவை முன்னேற்றம் அடைய செய்ய உதவியாக இருக்கக்கூடிய இந்த தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தை உடனடியாக அங்கே 1955-56 ஆண்டிலேயே அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“போக்குவரத்து சாதனங்களைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் நன்றாக எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள். தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் பல இடங்களில் ஜில்லா போர்டு மாதிரிமல்ல, Public Works Department ம் நேரிடையாகப் போடவேண்டிய ரோடுகள் பல இருக்கின்றன. குறிப்பாக திண்டிவனத்திலிருந்து திருக்கோவிலுருக்கு இப்போது ரோடு வழியாகப் போனால் 60, 70 மைல் ஆகிறது. திண்டிவனத்திலிருந்து நேராக திருக் கோவிலுருக்குப் போவதற்கு 40 மைலில் ஒரு ரோடு போடமுடியும். அப் படி போடுவதால் 30, 20 மைல் சுற்றிவருவது குறைவதுடன் இரண்டு முக்கிய மான National Highways ஐ இணைக்கிற ரோடாகவும் அது இருக் கும். ஆகவே அரசாங்கம் இதை பரிசீலனை செய்து உடனடியாக ரோடு போடுவதற்கு வேண்டிய அளவிற்கு முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்தப் உபமான்யத்தை ஆதரித்து என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

12-05
p.m.

* SRI E. T. KUNHAN:—“எஸ்டி டெப்யூட்டி ஸ்பீக்கர், ஸர், ஹைஸ்ரீ நியோ ஜகமையலரை സംബന്ധിച്ച ചില കാര്യങ്ങളാണ് എനിക്ക് ഈ അവസരത്തിൽ മുഖ്യമായും പറയാനുള്ളത്. അതായത്, ഇക്കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറ്റിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലാത്ത ചില അന്ത്യവശ്യകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഹൈസ്രീ നിയോജകമണ്ഡലമായ പൊന്നാനിത്താലൂക്കിൽ എത്രയും അധികം ചെലുകൾ ജലസേചനപദ്ധതികൾ നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ജനങ്ങൾ വളരെക്കാലമായി നിവേദനങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്, ഞാൻ ഈ നിയമസഭയിൽ കഴിഞ്ഞ മൂന്നു കൊല്ലമായി അതിനെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പക്ഷെ ഈ ഇനത്തിൽ അധികചിലവ് ഉണ്ടായിട്ടും ഒരു പദ്ധതിയും പൊന്നാനിത്താലൂക്കിനുവേണ്ടി ഉണ്ടായിട്ടില്ല. തീർത്ത് പുഴയിൽ കൂട്ടായിയിൽ ഒരു ഞാണ കെട്ടിയാണ് എത്രയും ദ്രവ്യം ഏകദേശം നിലങ്ങളിലെ കൃഷി ഉപ്പുവെള്ളംകേറി നശിച്ചുപോകുന്നതിനെ തടയാൻ സാധിക്കും. കണ്ടയാർ തോട്ടിന് ഒരു അണക്കെട്ടുണ്ടായാൽ അപ്പകിനായിരം പറ നെല്ല് ഉണ്ടാകുന്ന സ്ഥലം ഉണക്കിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കാൻ സാധിക്കും. ഈശ്വരമംഗലം വില്ലേജിൽ എറിക്കാംപാടത്തേക്കു ഒരു തോട്ട് പുറപ്പെട്ടതെ അവിടെയും കൃഷിയും സംരക്ഷിക്കാം. മറവഞ്ചേരിയിൽ കായലിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ട ഒരു ചെറുതോട്ടി മുതലക്ഷി എന്ന സ്ഥലത്തു ഒരു അണക്കെട്ടിനുവേണ്ടി നിവേദനങ്ങൾ നടത്തിയെടുത്തിട്ടു കാലം വളരെയായി. ഇങ്ങനെ എത്രയും ജലസേചനപദ്ധതികൾ നാട്ടുകാർ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതൊന്നും കഴിഞ്ഞ ബഡ്ജറ്റിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലെന്നുള്ളത് വളരെ വേദകരമാണ്. പിന്നെ എന്തിനുവേണ്ടിയാണ് ഇത്രയധികം സംഖ്യ ഈ വകുപ്പിന് കൂടുതൽ ചിലവുണ്ടായെന്നത് എനിക്ക് മനസ്സിലാവുന്നില്ല.

“മലബാർ കടിയായുന്നിയമമനുസരിച്ചു പാട്ടക്കോടതികൾ സ്ഥാപിച്ച കൂടുതൽ പൊന്നാനിയിലും ഒരു പാട്ടക്കോടതി സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. വളരെ അകലെ കിടക്കുന്ന ചാവക്കാട്, ഏറനാട് താലൂക്കിലെ തിരൂരങ്ങാടി, മോട്ട് കൊച്ചിവരെയുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ പൊന്നാനി പാട്ടക്കോടതിയുടെ കീഴിലാണ് ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അവിടെയുള്ള ആളുകൾക്ക് പാട്ടക്കോടതിയിൽ വരാൻ വളരെ ദുരയാത്രചെയ്യ് ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വളരെ പണച്ചെലവും വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ചാവക്കാട് തിരൂരിലും കാരേ പാട്ടക്കോടതികൂടെ സ്ഥാപിച്ചു ജനങ്ങളുടെ ബുദ്ധിമുട്ടിന് പരിഹാരമുണ്ടാകണമെന്ന അഭ്യന്തിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ജനങ്ങളുടെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ പരിഹരിക്കുകയെന്നുള്ളതു ഗവണ്മെന്റിന്റെ ചുമതലയാണ്. പൊന്നാനിത്താലൂക്കിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതുവരെ എനിക്ക് പറയാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ഒരു പ്രധാനകാര്യംകൂടി ഈ അവസരത്തിൽ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. വട്കാലം റന്നാൻ കുന്നുകളും മുതലുള്ള വെള്ളം മുഴുവൻ വെച്ചിയുകോട്ട് അഴിയിൽക്കൂടിയാണ് പോകേണ്ടത്. വട്കാലത്തു ഈ അഴി മാട്ട് വീണ് അടഞ്ഞുപോകുന്നതുനിമിത്തം സമീപത്തുള്ള കൃഷി മുഴുവൻ

24th March 1955]

[Sri E. T. Kunhan]

വെള്ളത്തിനടിയിലായി നശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വെള്ളപ്പൊക്കമുണ്ടായി സമീപപ്രദേശങ്ങളിലേക്കു വ്യാപിക്കുമ്പോൾ കൃഷി നശിക്കുക മാത്രമല്ല, അവിടെയുള്ള കടിവാപ്പുകാർ വീടുവിട്ടു പോകേണ്ടതായും വരുന്നു. അതുകൂടാതെ ചകിരി പൂഴ്ത്തുന്നതിനും തടസ്സമുണ്ടാകുന്നു. അഴകുനീട്ടിയിടുന്ന തൊണ്ടെല്ലാം വെള്ളപ്പൊക്കം വരുമ്പോൾ പൊതി നാരമായിപ്പോകുന്നു. ഇങ്ങനെ പല വിധത്തിലുള്ള നാശങ്ങൾ ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വെളിയംകോട്ട് അഗ്നി വകുപ്പിലെത്തി മുറിച്ചുവിടുന്നതിന് ഏല്പാട്ട് ചെയ്യേണ്ടതു് ആവശ്യമാണ്. അതിനുവേണ്ടി ഒരു തുക പ്രത്യേകം നിക്ഷേപിക്കേണ്ടതാണ്. വലിയ സംഖ്യയൊന്നും ആവശ്യമില്ല. ഒരു ആയിരം ഉറപ്പിക്കുക താഴെ നിക്ഷേപിച്ചാൽ ധാരാളം മതിയാകുമെന്നാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നതു്. അതു് ജനങ്ങൾക്കു് വളരെ ഉപകാരമായിരിക്കും.

“പോലീസ് വകുപ്പിനുവേണ്ടി വളരെയധികം സംഖ്യ നിക്ഷേപിച്ചിട്ടു്. പോലീസ് ചില പ്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ചു് ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. പക്ഷെ ചില കേസുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പോലീസ് അന്വേഷണം നടത്തുന്ന സമ്പ്രദായം എത്രകണ്ടു ആക്ഷേപം ഹമായിട്ടുള്ളതാണെന്നു ഇവിടെ പലരും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇരുപതുവർഷത്തിൽ എനിക്ക് ഒരു പ്രത്യേക കേസ്സിന്റെ കാര്യം ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരണമെന്നുണ്ടു്. പൊന്നാനിത്താലൂക്കിൽ ഇരുപതുവർഷം വിദ്വേഷിത കീഴ്ക്കെ കളത്തിൽ പടിക്കല അടിമ വാക്ടറിൽ രാമൻ എന്നൊരാളുടെ വീട്ടിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിക്കാരനായി 4 ക. ശമ്പളത്തിന്മേൽ വളരെക്കാലമായി താമസിച്ചുവരികയായിരുന്നു. പ്രസ്തുത വാക്ടറിൽ രാമന്റെ വീട്ടിൽനിന്നു തേങ്ങ കളവുപോയെന്നു പറഞ്ഞു അയാൾ പോലീസിൽ ആവലാതിപ്പെട്ടതനുസരിച്ചു 1954 നവംബർ 12-ാം തീയതി പൊന്നാനി പോലീസ് സ്ഥലത്തു വന്ന അന്വേഷണം നടത്തി. തേങ്ങ മോഷണത്തെപ്പറ്റി തനിക്കറിവില്ലെന്നു ആ അടിമ പറഞ്ഞതനുസരിച്ചു പോലീസ് അയാളെ വിട്ടിട്ടു തിരിച്ചു പോയി. പിന്നീടു് നവംബർ 15-ാം തീയതി പ്രസ്തുത രാമനും ഹെഡ് കൺസ്റ്റബിളും ഗോപാലക്കുറുപ്പു് എന്നൊരാളും കൂടി ആ അടിമയെ ഹെഡ് കൺസ്റ്റബിളിന്റെ വീട്ടിലേക്കു വിളിച്ചുകൊണ്ടുപോയി ചോദ്യം ചെയ്യുകയും കുറുമ്മായി മട്ടിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒടുവിൽ വൈകുന്നേരം 5 മണിക്ക് തങ്ങൾ സംഭവസ്ഥലത്തു വരുന്നതെന്നും അപ്പോൾ അവിടെവെച്ചു നിന്നെക്കൊണ്ടു സത്യം പറയിപ്പിക്കുമെന്നും ഭീകണിപ്പെടുത്തി പുറത്തുവിട്ടു. പറഞ്ഞതുപോലെ വൈകുന്നേരം ഹെഡ് കൺസ്റ്റബിൾ രാമന്റെ വീട്ടിൽ പോയതായും അറിയുന്നു. അതിനുശേഷം 16-ാം തീയതി രാവിലെ ആ അടിമ ഒരു മരത്തിന്മേൽ തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്നതായിട്ടാണ് ആളുകൾ കണ്ടതു്. ശവശരീരം പോസ്റ്റ്മോർട്ടം പരിശോധനയ്ക്കുചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. മരണം എങ്ങനെ സംഭവിച്ചു എന്നോ പോസ്റ്റ്മോർട്ടം പരിശോധനയുടെ ഫലം എന്തായിരുന്നുവെന്നോ ഇതുവരെ അറിയാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. കള്ളം ചെയ്യുന്നവരെ ശിക്ഷിക്കേണ്ട എന്ന അഭിപ്രായം എനിക്കില്ല. പക്ഷെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിന്നു അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട ചില മാർഗ്ഗങ്ങളുണ്ടു്. ന്യായമായി ശിക്ഷിക്കുന്നതിൽ ആർക്കും ആക്ഷേപമില്ല. ആരായാലും മരിക്കുന്നതുവരെ മട്ടിക്കുന്നതു് ആർക്കും സഹിക്കത്തക്കതല്ല. ഇനിയും ദുരൂഹത കണക്കിനുള്ള കേസുകൾ ഹരിജനങ്ങൾ പോലീസിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടു്. പക്ഷെ ആ കേസുകൾക്കു അന്വേഷണമില്ല, തെളിവുമില്ല, കുറ്റക്കാരെ പിടികിട്ടിയാൽപോലും വിട്ടുകളയുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായമാണ് കാണുന്നതു്. ഹരിജനങ്ങളുടെ കേസുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പോലീസ് മനഃപൂർവ്വം കുറ്റക്കാരായ ഉദാസീനതയ്ക്കു് അവഗണനയുമാണ് കാണിക്കുന്നതു്. ഹരിജനങ്ങൾക്കു ഭോഷം ചെയ്യാനല്ലാതെ എന്തെങ്കിലും ഗുണംചെയ്യാൻ പോലീസ് ഇടവെട്ടു കണ്ടിട്ടില്ല.

“വെച്ചുസഹായത്തിനുള്ള ഏല്പാടുകളെപ്പറ്റിയും രണ്ടു വാക്കു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. പൊന്നാനിയിൽ ഒരു ആശുപത്രിയുണ്ടു്. അവിടെ ഗവണ്മെന്റു് വകയായി 30 കിടക്ക മാത്രമാണുള്ളതു്. അവിടെത്തന്നെ ജനസംഖ്യയും ജനങ്ങളുടെ ആരോഗ്യസ്ഥിതിയും നോക്കിയാൽ ഒരു 100 കിടക്കയെങ്കിലും അവിടെ അത്യാവശ്യമാണ്. ഇന്നു 30 കിടക്കകളേ ഉള്ളുവെന്നു പറഞ്ഞല്ലോ. ആ 30 കിടക്കകളേ മേടങ്ങുന്ന മരണം മരിക്കുന്നതുവരെ കേൾക്കും മാത്രമേ അവിടെയുള്ളൂ. പൊന്നാനി ഒരു രോഗ ബാധിതപ്രദേശമാണ്. കോളറയോ മറ്റു പകർച്ചവ്യാധികളോ ഉണ്ടായാൽ ആദ്യം വരുന്നതു് പൊന്നാനിയിലാണ്. മലമ്പനി, മന്ത്രികാലു് മുതലായ രോഗങ്ങൾ അവിടെ ധാരാളമായുണ്ടു്. മരണം കമ്മിയുണ്ടെന്നെങ്കിലും നല്ല വെള്ളം കിട്ടുമായിരുന്നെങ്കിൽ വലിയ രക്ഷയായിരുന്നു. ഉപ്പു്

GENERAL DISCUSSION ON THE SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR THE YEAR 1954-55

[24th March 1955

വെള്ളമല്ലാതെ നല്ല വെള്ളം ആ ഭിക്ഷിലെങ്ങും കിട്ടുകയില്ല. പൊന്നാനിയിൽ ശുദ്ധജല വിതരണത്തിനുള്ള ഒരു പദ്ധതിക്കുവേണ്ടി വളരെക്കാലമായി ജനങ്ങൾ മുറവിഴി കൂട്ടി കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. നല്ല വെള്ളം കിട്ടിയാൽ ജനങ്ങളുടെ ആരോഗ്യം വീണ്ടെടുക്കാൻ സാധിക്കും. പകുപ്പുവ്യാധികളെ തടയാൻ സാധിക്കും. അതിനവേണ്ടി അടിയന്തിരമായ നടപടികളെടുക്കണമെന്ന അഭ്യർത്ഥിക്കുമല്ലോ.

“പൊന്നാനി താലൂക്കു കഷ്ടദരിദ്ര അടുത്തുകൂടി വിദ്യുച്ഛക്തി ലൈൻ പോകുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ താലൂക്കു ആഫീസിൽ വിദ്യുച്ഛക്തി വിളക്കോ ഫാനോ ഇല്ല. താലൂക്കാഫീസ് ഇട്ടിരിക്കുന്നത് ശരിയായി വെച്ചിട്ടുമേ കാണാൻ കേൾക്കാവുന്ന പറ്റയ മട്ടിലുള്ള ഒരു കെട്ടിടത്തിലാണ്. സമീപമെത്തുന്ന സ്ഥലമേ ഇല്ല. ചുട്ടുകൊണ്ടു ഇരട്ടുകൊണ്ടു അതിനകത്തിരുന്നു ജോലി ചെയ്യാൻ സാധ്യമല്ല. അതുകൊണ്ട് താലൂക്കാഫീസിൽ വിദ്യുച്ഛക്തി വിളക്കു ഫാനോകൂടി എത്രയും വേഗത്തിൽ ഏല്പിക്കണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചു കൊള്ളുന്നു.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“கணம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே,

SRI S. R. ARUMUGAM :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உப மானிய கோரிக்கையை நான் ஆதரித்துப் பேசுகிறேன். சர்க்கார் கட்சியில் நான் இருப்பதால் இதை ஆதரிக்கிறேன் என்று நினைக்க வேண்டாம். இந்த உப மானிய கோரிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கும் செலவுகளைப் பார்த்தால் இதை ஆதரிக்காமல் இருக்க முடியாது. அந்த முறையில் தான் நான் இதை ஆதரிக்கிறேன்.”

“நீர்ப்பாசனத்திற்கு என்று அதிகப்படியான செலவு செய்திருக்கிறார்கள் அதை நான் வரவேற்கிறேன். இருந்தபோதிலும் இன்னும் அதிகப்படியாக செலவு செய்திருந்தால் விவசாயிகளுக்கு இன்னும் அதிகப்படியான வசதிகள் ஏற்பட்டிருக்கும். மழை பெய்யும் காலங்களில் அதிகப்படியாக தண்ணீர் வருவதை தேக்கி வைப்பதற்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்யவில்லை. இப்பொழுது இருக்கும் குளங்களையும் சூட்டைகளையும் அதிகப்படியாக ரிப்பேர் செய்து கொடுத்தால் மழை காலங்களில் அதிகப்படியாக வரும் தண்ணீரை தேக்கி வைத்து அதை உபயோகப்படுத்தினால் விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் பயன்படும். அதற்காக இப்பொழுது செலவு செய்திருக்கிறார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன்.

“கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தபோது நொய்யல் ஆற்றைப்பற்றி குறிப்பிட்டோம். அந்த நொய்யல் வாய்க்காலில் கோளாறுகள் இருக்கின்றன அதை மறுபடியும் ஆராய்ச்சி செய்து கோளாறுகள் என்னவென்பதை தெரிந்து அதற்கு வேண்டிய ரிப்போர் செய்தால் மழை காலங்களில் வரும் தண்ணீரை தேக்கி வைத்துக்கொள்ளலாம். இப்பொழுது அனாவசியமாக அந்தத் தண்ணீர் எல்லாம் சமுத்திரத்தில் விழுகிறது. வாய்க்கால்களை ரிப்போர் செய்தால் தண்ணீரை சமுத்திரத்தில் போய் விடாமல் நிறுத்தி வைப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். அதை ஆராய்ச்சி செய்து வைப்பதற்கு உடனடியாக சீப் இஞ்சினீயருக்கு தெரிவிப்பதாக மந்திரி அவர்கள் சொன்னார். இது வரையிலும் நொய்யல் ஆற்றின் வாய்க்காலை பழுது பாரக்கவே இல்லை. காலாகாலங்களில் மழை பெய்யும் போது அந்த தண்ணீர் எல்லாம் இப்பொழுது சமுத்திரத்தில் போய் விழுகிறது. இதை சென்ற ஆண்டிலேயே செய்திருக்க வேண்டும். அப்பொழுது செய்ய வில்லை. இந்த ஆண்டிலாவது அதை எடுத்துச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த வருஷத்திலாவது ஆராய்ச்சி செய்து உடனடியாக அதன் வாய்க்கால் நன்றாக அமைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ ஏற்கெனவே இருக்கும் குளம் குட்டைகள் அநேக வருஷங்களாக ரிப்பேர் ஆகாமல் இருக்கின்றன. மழை காலங்களில் தண்ணீர் வந்தால் அந்தக் குளம் குட்டைகள் ரிப்பேர் செய்யப்படாமல் இருப்பதால் அவைகளில் அதிகப்படியான தண்ணீர் தேக்கி வைக்க முடியவில்லை. இதைப் பற்றி நீர் பாசன இலாகாவிற்கு எழுதியும் வருஷக் கணக்காக அதைக் கவனிக்காமல் இருக்கிறார்கள். மழை காலங்களில் தண்ணீர் வந்தவுடன்

24th March 1955] [Sri S. R. Arumugam]

ஒரு அளவிற்கு மட்டும்தான் தண்ணீரை தேக்கி வைத்துக்கொண்டு விட்டு மற்றதை விட்டுவிட வேண்டியதாக இருக்கிறது. மைனர் ரிப்பேர்களை அவ்வப்போது செய்து வந்தால் அதிகப்படியான செலவு ஏற்படாது. அப்படி அதிகப்படியாக செலவு செய்யாமல் இவைகளை கவனித்து வந்தால் விவசாயிகள் அதிகமாகத் தண்ணீரை தேக்கி வைத்துக்கொண்டு விவசாயம் செய்வதற்கு முடியும். இதை கவனித்து வர ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஜில்லா நிர்வாக தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,21,92,800 ஒதுக்கப்பட்டு செலவு செய்திருக்கிறார்கள். அதிகப்படியான செலவு ஏற்பட்டிருக்கக் காரணம் பலவித நிர்வாகச் செலவிற்கும் மற்றும் ஸ்தல அபிவிருத்தி முதலியவைகளுக்கும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. நிர்வாகச் செலவு சம்பந்தமாகச் சரணம், மணியம் முதலிய கணக்கு எடுப்பதற்கு என்று மத்திய அரசாங்கத்தால் மாகாண அரசாங்கத்திற்கும் ஜில்லா கலெக்டருக்கும் பணம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பூமி கணக்கை எடுக்கப்படுவது வரப்போகும் நில சீர்த்திருத்தத்திற்கு உதவியாக இருக்கும். ஆனால் அங்கு வேலை செய்கின்ற கர்ணம், மணியம் முதலிய கீழ்த்தர சிப்பந்திகளுக்கு அதிகப்படியான ஊதியம் கொடுப்பதாக இல்லை. ஏற்கெனவே அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளம் கம்மியாக இருக்கிறது. அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் வேலையோ அதிகமாக இருக்கிறது. மறுபடியும் அவர்கள் லாண்ட் சென்சஸ் வேறு செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதன் மூலம் அவர்களுக்குவேலை பளு அதிகமாகிறது. அதற்காக அவர்களுக்கு தனி ஊதியம் கொடுக்கப்படுவதாக இல்லை. கர்ணம், மணியம் முதலியவர்களுக்கு அதிகப்படியாக கொடுக்காவிட்டாலும் அவர்களுக்குக் கீழ் வேலை செய்யும் ஊழியர்களுக்காவது லாண்ட் சென்சஸ் எடுக்கும் காலங்களில் தினப்படியாக சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் அப்படிக்கொடுப்பது மிகவும் அவசியம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

“போலீஸ் ஐட்டத்தில் அதிகப்படியாகச் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது ரொம்பவும் அவசியமானதுதான். சமீபத்தில் பாண்டிச்சேரி நம் முடைய ராஜ்யத்துடன் சேர்க்கப்பட்டது. இதற்கு முன் அது பிரஞ்சுகாரர் ஆட்சியில் இருந்தது. அப்பொழுது அங்கு உள்நாட்டு கலவரம் நடந்து கொண்டு வந்தது. அந்தக் கலவரம் நம் நாட்டிற்கும் பரவாமல் இருப்பதற்காகவும் அங்கிருந்து இங்கு வரும் குண்டர்களை தடுப்பதற்கும் குண்டர்கள் நம் ராஜ்யத்தில் வந்து இங்குள்ளவர்களுக்குத் தொந்தரவுகள் விளைவிக்காமல் இருப்பதற்காகவும் பார்டர் ஏரியாவில் பந்தோபகாரம் செய்யப்பட்டது. அதற்காக அதிகப்படியாக செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி செலவு செய்த தொகை மிகவும் சரியான முறையில் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவ்விதம் நாம் செலவு செய்து பாதுகாப்பு அளிக்காமலிருந்தால் நம் நாட்டிற்கு எவ்வளவு கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கும்.

“அத்துடன் மதுவிலக்கு இலாகாவை இந்த டிபார்ட்மென்ட்டுடன் சேர்த்துப்பதால் அதிகப்படியான செலவு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே மதுவிலக்கு இலாகாவை போலீஸ் இலாகாவுடன் பல ஜில்லாக்களில் சேர்த்திருந்தார்கள். சில ஜில்லாக்களில் போலீஸ்காரர்களுக்கு இந்த மதுவிலக்கு குற்றங்களினால் பலவித இடஞ்சல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. எவ்வளவோ கஷ்டங்களுக்கு நடுவில் போலீஸ்காரர்கள் கேஸ்களை பிடித்துக்கொண்டு வந்து கோர்ட்டுக்குக் கொண்டு போனால் அங்கு குற்றவாளிகளை விடுதலை செய்து விடுகிறார்கள். சில ஊர்களில் குற்றவாளிகளை பிடித்துக்கொண்டுபோகும்போது டாக்டர்கள் ஊரில் இருப்பது இல்லை. வெளியில் சென்றுவிடுகிறார்கள். மறுநாள் காலை யில் தான் டாக்டர் சர்ட்டிபிகேட் வாங்கும்படியாக இருக்கிறது. அப்படி வாங்கினால் அதற்குள் சாராயம் குடித்த நாற்றம் போய்விடுகிறது. அதன் வாசனை இல்லாமல் போய் விடுவதால் டாக்டர்களுடைய சர்ட்டிபிகேட்களுக்கு பிரதோசனம் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. அதனால் போலீஸ்காரர்கள் கண்டுபிடிக்கும் கேஸ்களுக்கு வெற்றி கிடைக்காமல் போய் விடுகிறது. அதற்குத் தகுந்தபடி ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும் என்று

[Sri S. R. Arumugam] [24th March 1955]

கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மதுவிலக்கு குற்றங்களை எந்த போலீஸ்காரர் அதிகமாகக் கண்டு பிடிக்கிறார்களோ அவர்களுக்கும், எந்த போலீஸ்காரர்கண்டு பிடித்த குற்றங்கள் கோர்ட்டுக்களில் அதிகமாக தண்டிக்கப்படுகின்றனவோ அந்தக் குற்றங்களைக் கண்டுபிடித்த போலீஸ்காரர்களுக்கும் ஒரு ரிவார்டு கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் நலமாக இருக்கும். அப்படி ஏற்பாடு செய்தால் போலீஸ்காரர்கள் அதிகப்படியான குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடிக்க முயற்சி எடுத்ததுக் கொள்ளுவார்கள். அதனால் இதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

12-20
p.m.

SRI M. MANICKASUNDARAM :- “கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உபமான்ய கோரிக்கையின் மீது பேசும்போது சில கருத்துகளை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கரூர் தாலுகாவில் புகளூர் வாய்க்காலில் விஸ்தரித்து முதலியார் வாய்க்காலுடன் இணைப்பதற்கு 4 லட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள கோரிக்கையை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதற்கு இந்த வருஷம் ரூ. 45,000 கோரி அதைத் தர வேண்டும் என்று உபரி மானியம் கோரப்படுகிறது. வெகு காலமாக புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்து இப்பொழுது நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று இந்தத் திட்டத்தை பெரும் எண்ணத்தடன் கொண்டு வந்ததற்கு நான் சர்க்காரை பாராட்டுகிறேன். புகளூர் வாய்க்காலில் பற்றி நினைக்கும்போது இந்த திட்டத்தில் ஏற்கெனவே இருக்கும் இடஞ்சல்களை நீக்குவதற்கு நல்ல பலனுண்டா! திட்டம் கொண்டு வரும்போது அதற்கு உண்மையாகவே அபிவிருத்தி செய்யப்படுகிறதா என்பதை கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். புகளூர் வாய்க்கால் கடைபாசனதாரர் வேண்டுகோள்படி தண்ணீர் குறைவை உணர்ந்து உணவு அபிவிருத்திக்கு வழங்கப்பட்ட புதிய பாசனகாரர் அனுமதி ரத்து செய்யப்பட்டது 1953-54 ஆண்டில் பர்மிட் ரத்து செய்யப்பட்ட பாசனக்காரர்கள் இதைப்பற்றி தாவா தொகுதி ஹைக்கோர்ட்டு வரையில் சென்று வாதாடியிருக்கிறார்கள் என்பதையும் இங்கே கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். வாய்க்காலில் வரும் தண்ணீரை புதிய 500 ஏக்கர் பர்மிட் பாசனக்காரர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு; அதிகப்படியான தண்ணீர் இல்லை என்று இந்த இலாகா சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அப்பொழுது சொன்னார்கள். ஆனால் இன்று அதிகப்படியான 1,100 ஏக்கர்களுக்கு பாசனம் செய்ய முடியும் என்பதாகத் திட்டம் வகுத்து ரூ. 45,000 செலவு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் 4 லட்சம் ரூபாய் தேவைப்படும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய திட்டமும் வகுத்திருக்கிறார்கள். எதற்காக நான் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால் வாய்க்கால் வெட்டுவதை தடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக அல்ல. அந்த இலாகாவின் டெக்னிஷியன்களுடைய ஒரு மூளையைத்தான் இது காண்பிக்கிறதேயொழிய வேறு ஒன்று மில்லை என்பதைக் காட்டுவதற்குத்தான் இங்கு குறிப்பிடுகிறேன். அவர்கள் மனம் வைத்தால் மார்க்கம் உண்டு என்பதைத்தான் இது நிரூபிக்கிறது. இந்த வாய்க்காலில் பாசன விஸ்தரிப்புத் திட்டம் போட்டு ரூ. 4 லட்சம் செலவாகும் என்று சொல்லுவார்களேயானால் குறிப்பாகச் சொல்லுகிறேன். P.W.D. யைப்பற்றி கனம் ராஜாஜி அவர்கள் முன்பு சொன்னாரே “பப்ளிக் வேல்ட் டிபார்ட்மென்ட்” என்று, அதைத்தான் இது நிரூபிக்கிறது என்பதை குறிப்பிடுகிறேன். உள்ளபடியே இந்த வாய்க்காலுக்கு வேண்டிய தண்ணீர் அதில் இல்லை என்றே இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பே சொல்லி விட்டார்கள். எவ்விதம் இந்த வாய்க்காலில் 1,500 ஏக்கர் நிலம் “பாசன விஸ்தரிப்பு” அடைய முடியும் என்பதை பார்க்க வேண்டும். அதற்கு 4 லட்சம் ரூபாய் கோருகிறார்கள்.

12-25
p.m.

“அந்த வாய்க்காலில் போதிய தண்ணீர் இல்லை என்று சென்ற ஆண்டு கூட சொல்லப்பட்டது. அதுதான் உண்மை நிலை. ஆனால் அதே வாய்க்காலுக்குப் பாசன விஸ்தரிப்பு செய்ய இப்போது 4 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி இருப்பதாகக்கூறுகிறது சர்க்கார். இது வரை, எப்போதாவது, அந்த வாய்க்கால் தண்ணீர் அபிவிருத்திக்காக ஏதாவது சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறதா? இல்லை. அப்படியே, அபிவிருத்தி வேலை ஆரம்

24th March 1955] [Sri M. Manickasundaram]

பித்து செய்திருந்தால், அந்த வாய்க்காலுக்கு நான்கு லட்சம் ரூபாய் போதாது. நான்கு லட்சம் ரூபாயில் அந்த அபிவிருத்தி செய்கிறேன் என்று சொல்லுவது ஜாலவிதையாகும். இந்த பாபுலர் முதலியார் வாய்க்காலு வெட்டுவதற்குக் காரணமாக இருந்தவர்கள் பரம்பரையார் சேர்ந்தவன் என்ற முறையிலே அதைச் சொல்லுகிறேன். இந்த வாய்க்காலின் விஷயமாக பல கஷ்டங்களுக்கு ஆளாகியிருக்கிறது அந்தப் பரம்பரை. பாபுலர் முதலியார் வாய்க்கால் காலிர், பவானி, நொய்யல் தண்ணீரை அமராவதியின் கடை பாசனத்திற்குத் தட்டு காலத்திற்கும் கரூர் புஞ்சை பிரதேசத்திற்கும் உபயோகப்படும் திட்டம். ஆகவே தான், நான்கு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பது, உண்மையிலேயே, அந்த வாய்க்கால் அபிவிருத்திற்குப் பிரயோசனப்படுது என்று சொல்லுகிறேன். வேண்டுமென்றால் இந்த வாய்க்கால் அபிவிருத்திக்காக நான்கு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு வேலை செய்யப்படுகிறதென்று, ஒரு ஜாலவிதையாடல் வெளிக்கேக் காட்டலாம். அதனால் விவசாய மக்களுக்கு யாதொரு பிரயோஜனமும் ஏற்படாது. சர்க்கார் பொது மக்கள் கொடுக்கும் வரி பணம் செலவு செய்வதால், அந்த செலவுக்குத் தகுந்த பலனை அந்த மக்கள் அனுபவிக்க முடிகிறதா என்று முதலில் யோசிக்க வேண்டும். நான்கு லட்சம் ரூபாய் அநாவசியமாக வீணாக்காத முறையில் அமைச்சர்கள் அந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி யோசித்து முடிவு செய்யவேண்டும். இந்த வாய்க்கால் பிரதேசத்தில் இருப்பவன் என்பதற்காக மட்டும் இப்படிச் சொல்லவில்லை. சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளும் ஒவ்வொரு திட்டமும், பொது மக்களுக்குப் பூர்ண பலன் அளிக்கக்கூடியதாக இருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் தான் இப்படி வற்புறுத்துகிறேன். அந்த வாய்க்கால் பிரதேசத்தில் பெரிய நிலச்சுவான்தாரர்கள் இருக்கிறார்களா என்றால், அதுவுமில்லை. அப்பிரதேசத்தில் இருப்பவர்கள் எல்லாம் சிறு சிறு நிலச்சுவான்தாரர்கள் தான். நில சீர்த்திருத்தமா கொண்டு வருவதற்குக் குடும்பங்கள் பாதிக்கப்படமாட்டா. நான் கூறுவது எல்லாம், பொதுஜனங்கள் வரிப் பணம் செலவு செய்யப்படுவதால் அந்த செலவின் பலனை பொது ஜனங்கள் ரூபாய்க்கு ரூபாய் அடைய வேண்டுமென்பதற்காகவே, இதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன். அவ்வித காரியங்களுக்குத் தத்தான் P.W.D. டிபார்ட்மென்ட் உபயோகப்படவேண்டும் என்று குறிப்பாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தற்போது இந்த வாய்க்காலின் அபிவிருத்திக்காக 45 ஆயிரம் ரூபாய் கோரப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கார் இந்த 45 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து முடிப்பதற்கு முன்பாகவே, இந்த திட்டம் பலனுடையதா என்று, நன்றாக பரிசீலனை செய்யவேண்டும். இந்த திட்டத்திற்கு 4 லட்சம் ஒதுக்கி இருப்பது போதாது. 10 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கினால், ஜோட்பாளையத்திற்கு, வாய்க்காலு கொண்டு போய் சேர்க்கலாம், அதனால் அதிகத் தண்ணீரும் வரும். 10 லட்சத்திற்கு பதிலாக, 4 லட்சம் ஒதுக்கி வேலை செய்வது, ஒரு ஜால விதையாகவே தோன்றுகிறது. இது, ஏதோ ஒரு உள்நோக்கம் வைத்துக்கொண்டு, இக்காரியத்தை செய்வதாகத் தெரிகிறது. இதை சர்க்கார் நன்றாக கவனிக்க வேண்டும். புகளூர் வாய்க்காலில் கோடை குளம்பு அடைத்து தண்ணீர் ஆற்றிலிருந்து எடுக்க வருஷா வருஷம் 20 ஆயிர ரூபாய் செலவு செய்கிறார்கள். வாங்கல், நெளூர் வாய்க்கால்களுக்கும் அதே மாதிரி 30 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்கிறார்கள். புகளூர் வாய்க்கால் தலைப்பு ஜோட்பாளையம் அணியின் தென்கரையில் இணைப்பு திட்ட யோசனையை எடுத்து சர்க்கார் நடத்தினால், வருஷாவருஷம், இந்த 50 ஆயிரம் ரூபாய் மிச்சமாகும்.”

DEPUTY SPEAKER :—“ Mr. Venkataswami Naidu.”

* SRI K. VENKATASWAMY NAIDU :—“ Mr. Deputy Speaker, I am very glad to see this supplementary demand, because it contains several important new services and schemes which were taken up during the course of the year. Sir, at the time when the main budget is presented we may not be able to foresee what all

12-30
p.m.

[Sri K. Venkataswamy Naidu] [24th March 1955]

works can be taken up during the year. But, if the Government have been able to do more work during the course of the year and have come before the House with a supplementary demand, we have to grant it with great pleasure. The additional appropriation under Education Demand is to meet the payment of compensation to the management of aided institutions for grant of education concessions to the children of Non-Gazetted Officers and others. A total additional appropriation of Rs. 5,93,100 is required for the purpose. When we see that this scheme has come into a working order, we are really very happy. Similarly, under the Government of India's scheme of relief to the educated unemployed, this Government have sanctioned the opening of 2,800 single-teacher schools in rural school-less centres with a population of over 500 and employment of 200 additional teachers in existing schools. This work which is really a very good work will certainly give great relief to the educated unemployed in this State. Similarly, housing is a very big problem. Especially the housing of the poor has to be tackled seriously mostly in towns. Because, we see workmen, especially industrial workmen, suffering a great deal. The Government have tried their best to afford some relief to these poor people also as will be seen from page 21 of the Statement containing the supplementary demands. This is what is stated there. 'The Government have approved proposals under the subsidized Housing Scheme for Industrial Workers' sponsored by the Government of India for the construction of two colonies, one at Sembium and the other at Erukencheri both within the limits of Madras City with 486 and 450 single-storeyed one-roomed tenements respectively, for housing industrial workers at a cost of Rs. 28,03,840.' This is also a happy news. We only want that this should be extended to other industrial workers also. The Government must help these poor people to have good accommodation in all industrial towns. We also see in the supplementary demands additional grants for roads, especially national highways. This is also a commendable feature. Then, there is the additional grant for electricity. During the year, electricity has been supplied to many villages. We are glad that more and more money is being spent on electrical undertakings.

" Sir, I would like to take this opportunity to bring to the notice of the Government some important points which require urgent consideration. The bus transport in the City is not very helpful to the people. After the trams have disappeared, the buses are not able to meet the requirements of the people. People have to wait for hours and hours before they could get into a bus. The Government must give a drive in the matter and see that the transport facilities available to the people are increased. I hope the Government will do their best in the matter.

" Sir, it was stated that in this State all the major irrigation sources are exhausted and only minor irrigation sources can be taken up. I feel that we have many more works to undertake.

24th March 1955] [Sri K. Venkataswamy Naidu]

There are large tracts of land in this State which are to be brought under cultivation and this can be done only by undertaking more and more irrigation schemes. No doubt, under the Five-Year Plan, the Government have undertaken some irrigation works and projects, some of them being big ones also. But, the Government should not rest content with what has already been done by them. They must find new ways and means for getting more water to our fields. I understand that in the Neiveli mines, there is lot of sub-soil water which can be made good use of. I do not know whether it is premature to consider this suggestion or whether and how this can be done. Still, if we are able to get a good water-supply from that area, I am sure, large tracts of land in the neighbouring areas which are quite dry can be brought under cultivation.

“ Sir, with regard to setting up of industries in the State, we hear people everywhere asking for the establishment of the steel plant. I do not think we have made a big aim in regard to that. I wish to state in this connexion that we must have some more big industrial undertakings in this State. We have got only one, viz., the Neiveli Project and it will take a long time for us to see the good results of that Project. We must ask the Central Government for the setting up of some heavy industries in this State. When we see the industries we have got in this State, we will certainly feel that we do not have many big industries in our State.

“ One of the important aspects of the Five-Year Plan is the running of camps for the young men and unemployed people. The idea of these camps is to take the educated people to the villages and ask them to do manual labour and thus help the villagers to have a better view of things and of life. These camps have been tried in the last four or five years and they have been very successful. There is the Boys Scout organization. The college students have run several camps. The educated persons who did not know what manual work was are now able to understand and appreciate manual work. The response for such camps during this summer has been tremendous. I know about 2,000 scouts have volunteered and they have got 10 or 12 camps. Similarly, the college students have got several camps. I request the hon. Members of this House to do their best by working with these campers and see for themselves what amount of benefits these camps give to our boys and girls. This camp idea will not succeed to a great extent if the hon. Members of the Legislature and other public-minded people did not take part in these camps. We say, ‘Back to villages’. But, how are we to achieve this? We must make our educated men go to villages and help the villagers to raise their living standards. It is the duty of the educated people to make the villagers understand the modern trend in the world. I know some people are telling, ‘What is the use of these camps? It is all a tremendous waste of money.’ But I do not think that way. I am confident that these camps will prove to be a great success provided we all co-operate and make our boys and girls understand the dignity of

[Sri K. Venkataswamy Naidu] [24th March 1955]

labour. It is now stated that our educated people are fit only for quill driving jobs and they are not fit for manual labour. These camps will greatly help in removing such impressions.

“Then, there is the Social Welfare Board. This Board is trying to do a lot of things to ameliorate the condition of orphans and other disabled persons. Along with this we have got the Women Welfare Department. The Government have allotted only a very small amount for this Department. Nearly 50 per cent of the population are women. So much is said about equal status of women with men and all that. Still, they are as backward as backward classes and Harijans. The Government must give larger amounts to the Women Welfare Department so that the status and position of the unfortunate women of this State may be raised. With these few words, I conclude my speech, Sir.”

12-40
P.m.

* DR. K. B. MENON :—“Mr. Deputy Speaker, Sir, I wish to touch on a few points in the supplementary statement of expenditure. First, I would like to say a word or two about the Motor Vehicles Act. I would like to invite the attention of the Government to the fact that the buses running on the borders of Malabar and the Travancore-Cochin State have to pass through the territory of the Travancore-Cochin State. Particularly, the buses that run from Chowghat to Ponnani have to pass through 8 miles of Travancore-Cochin State territory. Because of that, these small bus-owners have to pay both the Travancore-Cochin State tax and the Madras State tax. That, I feel, is a little unfair. Representations, I believe, have been made to the Government and the Government, I hope, will sympathetically consider sharing the tax between the two States on a pro rata basis on the basis of the mileage run in each State.

“Incidentally, I would like to invite the attention of the Government to the question of metalling the Kattapadi-Kundakadu road about which I have been speaking often. If that road is metalled and if a bus is made to run through that firka, much of the using of the Travancore-Cochin State territory can be avoided. That is something which is neglected and the Government should, therefore, take early steps in the matter.

“In connexion with the Demand made under Forests to cover the additional expenditure due to extraction of larger quantities of sandalwood, I would like to invite the attention of the Government to the fact that the mountain products and particularly, herbs and medicinal plants are not properly exploited. Due to modern discoveries made in foreign countries, particularly, in the United States, orders for these herbs are coming. But information of such orders is got first by North Indian commercial concerns. Therefore, they collect these products and make huge profits out of them. I would suggest that the Government of Madras should request the

24th March 1955] [Dr. K. B. Menon]

Government of India to pass on the information to them so that they in turn may pass on the information to merchants in South India who may make profit out of such products.

“ Lastly, I would like to say just one word to the Hon. the Minister for Education in connexion with noon lunch for little children in schools. Some allotment is asked for grant of educational concessions to the children of Non-Gazetted officers. I certainly feel that they deserve to be helped. But there are very poor children studying in schools. From my own personal experience, I know that in the afternoon some of these poor children who are unable to have noon lunch get exhausted, swoon in classes, and that they are not also able to take part in sports after the school hours because they have had no noon lunch. Noon lunch is supplied free to Harijan children. I realize that it will be very difficult for the Government to feed all children. So, I suggest to the Government to grant a subsidy to those schools that are willing to meet half the cost of feeding these children. The Government may meet either half or quarter of the cost and anything that the Government are pleased to give will be helpful to the schools. I hope that the Government will give some aid to such schools.

“ While speaking on Education, one of the hon. Members made a remark that a Malayalee Minister wanted English to be retained in schools in order to provide jobs for Malayalees. Tension is increasing here on problems affecting the language and as Members of a responsible House, we should be very restrained in the expression of our opinions. I could be as vituperative as the Member concerned and read motives in what the Ministers do. But reading or imputing motives is unfair always, and should be avoided. I think the Hon. the Finance Minister, speaking on the Budget, said that the actions of the Government in a composite State like Madras, were decided upon taking the needs into consideration and not on linguistic, population or territorial basis. That, I think, is very correct. We from Malabar and South Kanara are in a minority. But we must realize that democracy does not mean majority rule and that minority also has equal rights. The Hon. the Finance Minister again replying to the cut motion on the Demand relating to State Legislature made a very fair and correct statement on the position of various groups in the Assembly. I think that that was a very welcome statement. I thought that that would be the last word on the subject. I am also hoping that that would be the last word on the subject. If we have to part when the States Reorganization Commission reports, we should be able to part without ill-feeling and remain as good neighbours and loving friends. We should not do or say anything which would provoke or leave behind ill-feelings on either side.”

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“ Sir, இப்போது உபமானிய கோரிக்கையின்மீது சில குறிப்பிட்ட விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு முன்பு பொதுவாக என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல

[Sri M. Kalyanasundaram]

[24th March 1955]

விரும்புகிறேன். உபமானிய கோரிக்கையை கேட்கும் சமயத்தில் சர்க்காருக்கு அதிக பொறுப்பு இருக்கிறதாக நான் நினைக்கிறேன். அதாவது, ஏற்கெனவே போட்ட திட்டத்திற்கு மேற்கொண்டு எந்தெந்த காரணத்தால் அதிக மான்யம் வேண்டியதாக இருக்கிறது, அதற்கு எதிர்பாராத காரணங்கள் என்னென்ன, அதனால் எப்படி ஏற்கெனவே அந்தச் செலவை எதிர்பார்க்க முடியவில்லை. ஆகவே திரும்பவும் மேற்கொண்டு, மான்யம் அதிகமாக்குவதற்கு இந்த சபை முன் கொண்டுவர வேண்டியதாக இருக்கிறது, என்பதைக் குறித்து, எல்லாம் சமாதானம் கொடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு சர்க்காருக்கு இருக்கிறது. ஆனால், இனி எஸ்டிமேட்கமிட்டி ஏற்பட்டுவிட்டதால், இந்தப் பிரச்சனை கேள்வி எல்லாம் சமாளிக்கப்படலாம். அப்படி இருந்தாலும், ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும், கோரிக்கை, அதிகமாகா, குறைவா என்பது பொருத்தில்லாமல், அதிகரிப்பதற்கு காரணம் என்ன என்பதை விளக்க வேண்டியது அவசியம். இதிலே கொடுத்திருக்கும் விளக்கங்களை, படித்துப்பார்த்து, அதன்படி இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், இந்த விளக்கங்களில், கோரிக்கை பெரியதாக இருந்தாலும், குறைவாக இருந்தாலும், ஒரு குறிப்பு போடும் வகையில் தான் இருக்கிறது. சபை மெம்பர்கள், விவரங்களைப் புரிந்துகொள்ள உதவிகரமாக இல்லை. அதனால்தான் இப்போது பொதுவாக பேச வேண்டியதாக இருக்கிறது. இதிலே கேட்கப்பட்டிருக்கும் கோரிக்கைகளின் மீது, சர்க்காருக்கு உதவிகரமான யோசனைகளை சொல்லக்கூடியதாக இல்லை என்று சொல்லி விரும்புகிறேன். உதாரணமாக எடுத்துக்கொண்டால் General Sales Tax-ன் கீழ் 57,400 ரூபாய் charged sum ஆக காட்டியிருப்பதற்கு சமாதானம் என்ன? Increased appropriations are required for the additional staff employed for detection of tax evasions in Madras divisions and for the collection of arrears of sales tax அதாவது, அடுத்த படி என்ன சொல்லி யிருக்கிறார்கள். சென்னையில் இந்த விற்பனை வரி வசூலிப்பதில் தீவிரமான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டியதாக இருந்து, அதற்காக அதிகப்படியாக உத்தியோகஸ்தர்கள் நியமிக்க வேண்டி இருந்தது என்ற சமாதானம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது அவசியமா, இல்லையா என்பதை, இதை நாங்கள் படித்தால் எப்படி புரிந்து கொள்ள முடியும்? ஏன் 57 ஆயிரம் ரூபாய், முன்பு ஒதுக்கப்பட்டதை விட அதிகமாக இருக்கிறது. மறுபடியும் பார்த்தால், The provision is required for satisfactory Court decrees ordering payments to dealers in suit filed against the Government under the Madras General Sales Tax Act, 1939 என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த செலவு, டிக்ரி பணம் எதிர்பாராததா? அதிகாரிகள் அகரமமாக வரி விதித்து வசூல் செய்யும் சமயத்தில் வியாபாரிகள் கோட்டுக்குப் போய், இந்த டிக்ரிகளை வாங்குகிறார்கள், அதற்காக சர்க்கார் பணம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதனால் அதிகாரிகள் நிர்வாகம் எவ்வளவு குறைபாடாக இருக்கிறது என்பது தெரிகிறது. விற்பனை வரி வசூலை பற்றி சென்னையில் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்க எவ்வளவு உத்தேகஸ்தர்களை நியமிக்கவேண்டும். அப்படி நியமித்ததால் வீணைந்த பலன் என்ன, ஏன் சென்னையில் மாத்திரம் விற்பனை வரிவசூலிக்க அதிக அதிகாரிகள் வேண்டும் என்பதைப்பற்றி எல்லாம் புள்ளி விவரங்கள்தான் விளக்கம் கொடுப்பட்டிருந்தால் உதவிகரமாக இருந்திருக்கும். அதே போல் ஜில்லா நிர்வாகம் இதற்கு ஒரு கோடியே, இருபத்தோரு லட்சத்தி தொன்னூற்று இரண்டு ஆயிரம் (1,21,92,000) கேட்கிறார்கள். இதிலே items 7, 8 எடுத்துக்கொண்டால், pay of establishments, allowances, other charges, Proprietary Estates village service, pay of establishments, allowances இம்மாதிரியாகக் குறிப்பிடப்பட்டு, further expenditureக்காக உபமானியம் கோரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் குறிப்புகளால் எப்படி இவைகளைப்பற்றி பூர விவரம் புரிந்து கொள்ள உதவிகரமாக இருக்க முடியும்? எதிர் பார்த்ததற்கு மேல் 15 லட்சம் ரூபாய் செலவாகி விட்டது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள எப்படி இந்த விளக்கும் உதவிகரமாக இருக்கமுடியும்? ஆகவே கனம் மந்திரி அவர்கள், இவைகளைப்பற்றி எல்லாம் அதிக விவரங்கள் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்

24th March 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

கொள்ளுகிறேன். போலீஸ் மான்யம் எடுத்துப் பாருங்கள். அதைப் பற்றியும் புரிந்துகொள்ள கஷ்டமாக இருக்கிறது. கொடுத்திருக்கும் விளக்கம் அதாவது Items IV, VI, VIII என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த

Grant XIV—Police.

*'Items (iv) and (viii).—*The additional appropriations are required to meet the expenditure on travelling allowance, transport and feeding charges, etc., incurred in connexion with patrol duty on the Indo-French Border visits of high personages, Congress Session at Avadi, District Board Elections, etc.

*Item (vi).—*Increased expenditure had to be incurred on the bandobust arrangements at the Congress Session at Avadi.'

Items -ல், காட்டிய தொகை எப்படி செலவாகி யிருக்கிறதென்பது தெரியவேண்டாமா? Indo-French Border Petrol செய்வதற்காக இவ்வளவு. இவ்விதமாக செலவழிக்கப்பட்டது, அல்லது ஜனாதிபதி, வந்து போனதற்காக, பந்தோபஸ்துக்கு இவ்வளவு, இவ்விதமாக செலவழிக்கப்பட்டது என்று இருக்க வேண்டாமா? அப்படி இருந்தால் தானே மெம்பர்கள் விவரங்களை புரிந்துகொள்ள உதவிகரமாக இருக்கும். அதற்கான வசதிகள் செய்ய கனம் மந்திரியார் அவர்கள் ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆவடி காங்கிரஸ் பற்றி எடுத்துக்கொண்டால் items 4, 6-ம் வருகிறது. அதாவது: The additional appropriations are required to meet the expenditure on travelling allowance, feeding charges, transport, etc., incurred in connexion with patrol duty on the Indo-French Border visits of high personages congress session at Avadi, District Board Elections, etc., என்றும், Increased expenditure had to be incurred on the bundobust arrangement at the Congress Session at Avadi குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

“அதே போல் ஆவடி காங்கிரஸை எடுத்துக்கொண்டால் பல தலைப் பின்கிம் செலவு ஐடம் வருகிறது. ஐடம் 4-ல் வருகிறது. ஐடம் 8-ல் வருகிறது. செலவு செய்வதை வேண்டாமென்கவிலை. செலவு எப்படி எப்படி செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிந்தால் தான் இந்த வழியில் செய்யலாம், இப்படிச் செய்வது அவசியம், அல்லது அனாவசியம் என்கின்ற யோசனையை அவர்களால் கொடுக்க முடியும். ஆகவே அதிகமான செலவினங்களுக்கு சர்க்கார் சபையின் அனுமதியைக் கோருமபோது எத்தனில் அதிகமாகச் செலவாகிவிட்டது என்பதற்கான முழு விவரங்களையும் தயார் செய்துகொடுத்திருந்தால் அது அங்கத்தினர்களுக்கு மிகவும் உபயோகமாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதோடு சில குறிப்பிட்ட விஷயங்களின் மீதும் நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“Item iv-ல் ‘The provision is required for satisfying Court decrees ordering payments to dealers in suits filed against Government under the Madras General Sales Tax Act, 1935’, என்றும், ‘Increased appropriations are required for the additional staff employed for detection of tax evasion in Madras Division and for the collection of arrears of sales tax. . . .’

என்றும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது முதலிலே சர்க்காருக்கு எதிராக வியாபாரிகளால் போடப்பட்ட கேஸ்களில் திரும்பவும் வியாபாரங்களுக்குப் பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கோர்ட்டுகளில் டிகிரியான வற்றுகாக ஒரு செலவு கோரப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியானால் முதலிலே அதிகாரிகளால் வியாபாரிகளிடமிருந்து அநியாயமாகப் பணம் வசூலிக்கப் பட்டு விட்டதா? ஏற்கனவேயே ஒரு முனை விற்பனை வரியைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று வியாபாரிகள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது இதுமாதிரியாக அதிகாரிகள் வியாபாரிகளிடமிருந்து அதிகப் பணத்தை வசூல்

[Sri M. Kalyanasundaram] [24th March 1955]

செய்வது நியாயமாகுமா என்பதையும் இந்தச் சமயத்தில் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். எந்த இடத்திலாவது எந்த அதிகாரியாவது அநியாயமாக வசூல் செய்திருக்கிறார் என்று தெரிந்தால் அவர் பேரில் தக்க ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுப்பதும் அவசியமாகும். ஒரு முனை விற்பனை வரியைக் கொண்டுவருவதாகச் சொன்ன போதிலும் கூட இந்த பட்ஜெட்டிலும் ஒன்றும் கொண்டுவரப்படவில்லை. அடுத்த வருஷ பட்ஜெட்டிலாவது கொண்டு மென்று சர்க்கரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேலும், இந்த உபமானிய கோரிக்கையிலே அது சம்பந்தமான பூரா விவரங்களும் கொடுக்கப்பட வேண்டும். சென்னை நகரத்தில் விற்பனை வரியை ஒளிப்பதிலிருந்து தடுப்பதற்காக சில அதிகாரிகளை நியப்பதினால் அதிகச் செலவான தொகை என்று ஒரு பகுதி கேட்கப்படுகிறது. இந்தத் தொகைக்கு அனுமதி கொடுப்பதில் ஆட்சேபனை இல்லை. ஆனால் சென்னைக்கு மாத்திரம் என் இந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது? அப்படியானால் சென்னையில் மாத்திரம் தான் அதிக வியாபாரிகள் விற்பனை வரியை ஒளிக்கிறார்களா? அதோடு இந்த அதிகாரிகளை நியமித்து நடவடிக்கை எடுத்ததினால் எவ்வளவு ரூபாய் சர்க்காருக்கு வரியாக வந்திருக்கிறது என்பன போன்ற விவரங்களுக்கும் கொடுக்கப்படவேண்டும்.

“அடுத்தப்படியாக கல்வி விஷயத்தைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை. குறைவாகச் சம்பளம் வாங்கக் கூடிய பெற்றோர்களை உடைய பிள்ளைகளுக்கு மூன்றாம் பாரம் வரையில் இலவசக் கல்வி அளிக்கப்படும் என்று இவ்வாண்டு சொல்லப்பட்டிருப்பது சரி. ஆனால் சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்குக் கல்விச் சலுகை அளிப்பதில் தான் ஒரு சின்னத் தகராறு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

“குறிப்பாக சென்னை சர்க்கார் கெஜட் பதிவியில்லாத சிப்பந்தியாக இருக்கக்கூடிய ஒருவரின் குழந்தைக்கு கல்விச் சலுகை உண்டென்று சர்க்கார் அறிவித்திருக்கிறது. ஆனால் அவருடைய (ஆணியிருந்தால்) மனைவி மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்தியாக இருந்து விட்டால், மனைவி சென்னை சர்க்கார் சிப்பந்தியாக இருந்து, அவருடைய கணவர் மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்தியாக இருந்துவிட்டால் அவர்களுடைய குழந்தைக்கு கல்விச் சலுகை கிடையாது என்று ஒரு உத்திரவைப் போட்டிருக்கிறார்கள். இதனால் முன்பு கல்விச் சலுகை பெற்றிருந்தவர்களுக்கு எல்லாம் அந்தச் சலுகை நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இது சரியானதாகாது. குறிப்பாக மத்திய சர்க்கார், சென்னை சர்க்கார் ஆகிய இரண்டிலும் வேலை செய்து வருகின்ற கணவன், மனைவி ஆகிய இருவருடைய சம்பளத்தைக்கூட்டி, அந்தச் சம்பளம் இவ்வளவு ரூபாய்க்கு மேல் அதிகமாக இருந்தால் அவர்களுடைய குழந்தைக்கு கல்விச் சலுகை கிடையாது என்று சொன்னால் அதை ஓரளவு ஒப்புக் கொள்ளலாம். அதில் நியாயமும் இருக்கிறது. அதைவிட்டு குறிப்பாக மத்திய சர்க்கார் ரயிலவே இலாகாவில் ஒருவர் பிட்டராக இருந்து அவருடைய மனைவி சென்னை சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரியில் எப்.என்.ஓ. ஆக 19 ரூபாய் சம்பளத்தில் இருந்தாலும் கூட அவருடைய குழந்தைக்கு சென்னை சர்க்கார் அளித்துள்ள கல்விச் சலுகை கிடையாது என்று சொல்வது சரியல்ல. அவர்கள் இவருடைய சம்பளத்தைக் கூட்டினாலும் கூட அதிகமாக ஆகாது. இது மாதிரியான பேர்களின் எண்ணிக்கையும் மிகக் குறைவாகத்தான் இருக்கும். ஆகவே ஒரு குறிப்பிட்ட அதிக வருமானத்தை நிர்ணயித்து விட்டு அதற்குக் குறைவாக சம்பளம் வாங்கக் கூடிய எல்லோர் குழந்தைகளுக்கும் இந்தக் கல்விச் சலுகை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

V.—ANNOUNCEMENT RE EXPUNCTION OF CERTAIN PORTION OF PROCEEDINGS OF THE HOUSE UNDER RULE 227.

12-58 P.m. MR. SPEAKER :—“Before I call the Hon. Leader of the House to reply to the debate, I wish to make an announcement. This morning the hon. Member, Sri Vinayakam, put a supplementary question in regard to starred question No. 1587. At that